

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C. N. S. C.

Str. Stavropoleos, nr. 6, Sector 3, București, România, CIF 20329980, CP 030084

Tel. +4 021 3104641, Fax: +4 021 3104642, +4 021 8900745 www.cnsc.ro

Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A.

06 MAR. 2018

Nr.

28 02.2018

Către,

Nr. înregistrare 927

15916

**COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII
RUTIERE SA**

B-dul. Dinicu Golescu nr. 38,
București, Sector 1

Vă comunicăm alăturat, în original, Decizia nr.
/27.02.2018 privind soluționarea contestațiilor formulate de
cu sediul în

cu sediul în
și de

, cu sediul în

, în contradictoriu cu COMPANIA
NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, în
calitate de autoritate contractantă, cu sediul în București, b-dul. Dinicu
Golescu nr. 38, sector 1, în cadrul procedurii de licitație deschisă, online,
organizată pentru încheierea contractului de achiziție publică de servicii
având ca obiect "Întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare
și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea
dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și
execuției obiectivului de investiție "Autostrada de centura București
km0+000-km 100+900"- sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900".

PREȘEDINTE,

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București, cod poștal 030084, România
Tel: +4 021.310.46.41 Fax: +4 021.890.07.45 și +4 021.310.46.42 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data: 27.02.2018

Prin contestația nr. /29.12.2017, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. /29.12.2017, depusă de , cu sediul în

, CUI , document de autorizare:
, reprezentată legal de

privind procedura de licitație deschisă, organizată de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, cu sediul în București, Bd. Dinicu Golescu nr. 38, sector 1, în vederea atribuirii contractului de având ca obiect *„Întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistentă și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și executiei obiectivului de investiție "Autostrada de centura București km 0+000 - km 100+900" - sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900"*, s-a solicitat:

- anularea documentației de atribuire, publicată în SEAP sub nr. 181244/08.12.2017;

- în subsidiar, remedierea procedurii și prelungirea termenului de pregătire și depunere a ofertelor ca urmare a modificării cerințelor de calificare;

- suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației;

- obligarea autorității contractante la plata tuturor cheltuielilor de judecată suportate de

Prin contestația nr. /03.01.2018, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. /03.01.2018, depusă de , cu sediul în

, CIF , prin , privind procedura de licitație deschisă anterior menționată, organizată de

COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, cu datele de identificare de mai sus, s-a solicitat:

- obligarea autorității contractante la clarificarea aspectelor referitoare la documentația de atribuire, evidențiate în cuprinsul notificării prealabile;

- obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere care se impun pentru restabilirea legalității.

Prin contestația FN, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. /10.01.2018, depusă de , cu sediul în

, reprezentată de , privind procedura de licitație deschisă anterior menționată, organizată de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, cu datele de identificare de mai sus, s-a solicitat obligarea autorității contractante la remedierea documentației de atribuire, în conformitate cu cele prezentate în notificarea prealabilă.

În temeiul art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cele trei contestații au fost conexe.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzelor de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestațiile de și

, solicită, în esență, obligarea autorității contractante la remedierea documentației de atribuire, sau, după caz, anularea acesteia.

I. Prin contestația depusă, critică o serie de cerințe din cuprinsul anunțului de participare, după cum urmează:

A. Cerința nr. 1 din cadrul cap. III.2.3.a) – Condițiile de participare referitoare la capacitatea tehnică și/sau profesională – Ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani, din care să rezulte că ofertantul a realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr de minim 250 imobile;

B. Cerința nr. 2 din cadrul Cap. III.2.3.a) – Condiții de participare referitoare la capacitatea tehnică și/sau profesională – Ofertantul va prezenta o declarație cu privire la numărul mediu de parsonal pentru ultimul an, din care să reiasă un număr de minim 15 persoane;

C. Criteriile nr. 3-5 din cadrul Capitolului IV.2.1) – Criterii de atribuire – Experiența deținută de expertul autorizat cadastru în realizarea de

documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport;

D. Criteriul nr. 6 din cadrul Capitolului nr. IV.2.1) – Criterii de atribuire – Experiența deținută de expertul evaluator UNEAR/ANEVAR în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri și/sau construcții necesar a fi expropriate în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010 aferente infrastructurii de transport;

E. Criteriul nr. 7 din cadrul Capitolului IV.2.1) Criterii de atribuire – Experiența deținută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilizat publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean sau local.

În opinia contestatorului, prin inserarea acestor condiții, autoritatea contractantă a încălcat principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică, prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

A. Referitor la cerința nr. 1 din cadrul cap. III.2.3.a) – Condițiile de participare, contestatorul arată că aceasta este restrictivă prin numărul de 250 de imobile pentru care ofertantul să fi realizat documentații cadastrale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport în ultimii 3 ani.

În aprecierea acestuia autoritatea contractantă nu poate institui o condiție cu privire la experiența și la scopul proiectelor anterioare care să fie de natură să limiteze accesul operatorilor economici interesați să participe la procedură. Potrivit contestatorului, experiența operatorilor economici poate fi analizată în cadrul procedurii de achiziții publice, pe criterii obiective, cum ar fi vechimea în profesie, cifra de afaceri sau competența profesională.

Se consideră de către contestator că, prin cerința privind experiența în procesul de expropriere derulat pentru infrastructura de transport, autoritatea contractantă solicită în fapt ca operatorii economici să aibă o experiență identică, nu una similară, îngrădind astfel accesul la procedură.

Totodată, se afirmă că cerința privind experiențele anterioare în realizarea documentelor cadastrale aferente procesului de expropriere pentru 250 de imobile excede obligațiile ofertantului de a cunoaște modul în care trebuie să se organizeze pentru a duce la bun sfârșit contractul cu respectarea obligațiilor asumate și de a face dovada că deține suficientă experiență specifică în domeniu pentru a reduce riscul de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a contractului. Prin urmare, nu este justificat un echilibru între aplicarea acestei cerințe și scopul final al procedurii, și anume realizarea investiției la parametrii cantitativi și calitativi solicitați prin caietul de sarcini.

De asemenea, contestatorul consideră că această cerință nu reprezintă un factor obiectiv pentru determinarea celui mai bun raport calitate-preț, în concret limitând accesul la procedură al unor operatori

economici cu suficientă experiență pentru a duce la îndeplinire obiectul contractului.

Contestatorul mai arată că această cerință vizează experiența deținută de expertul autorizat cadastru din cadrul ofertantului, care, potrivit secțiunii III.2.1 b), referitoare la capacitatea de exercitare a profesiei, trebuie să fie autorizat în Clasa I de autorizare pentru categoria de lucrări D. Conform legii, condițiile minime de autorizare pentru categoria D de expert cadastru presupun studii în domeniul geodeziei, cadastru, topografie, cartografiei, topografie minieră și o vechime minimă în specialitate de 7 ani. În consecință, pentru obținerea autorizării specifice acestei categorii de experți cadastru este necesară dovedirea unei experiențe vaste în domeniu, iar impunerea unor condiții suplimentare cu privire la experiența anterioară prin documentația de atribuire este excesivă.

Se susține de către contestator că dovada calificării experților se face prin calitatea și volumul lucrărilor de specialitate efectuate de aceștia, cifra de afaceri a acestora, care, în sine, este o condiție de participare, și nicidecum prin scopul pentru care aceste lucrări au fost efectuate. Totodată, faptul că lucrările sunt aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport nu influențează în mod substanțial standardele, modalitățile și procedeele de realizare a acestora.

Concluzionând, în opinia contestatorului, această condiție este de natură a limita concurența între ofertanți, fiind necesară înlăturarea ei din documentația de atribuire.

B. Cât privește Cerința nr. 2 din cadrul Cap. III.2.3.a) – Condiții de participare referitoare la capacitatea tehnică și/sau profesională, contestatorul arată că autoritatea a solicitat numărul mediu de personal pentru ultimul an de minim 15 persoane, însă fără a justifica măsura în care aceste date sunt relevante pentru îndeplinirea contractului, îndepărtându-se de la sensul pe care legiuitorul l-a avut în vedere la stabilirea posibilității de aplicare a acestui criteriu.

Contestatorul precizează că autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentația de atribuire, atunci când este necesar și justificat din motive obiective, modul în care operatorii economici urmează să îndeplinească cerințele referitoare la capacitatea economică, financiară și la capacitate tehnică și profesională în cazul participării în comun la procedura de atribuire, cu respectarea principiului proporționalității.

În opinia sa, această cerință este lacunară și interpretabilă, motiv pentru care se impune clarificarea noțiunii de *personal* și stabilirea exactă a persoanelor care sunt incluse în această categorie în sensul documentației de atribuire. Potrivit contestatorului, în cazul societăților de avocatură, nu reiese exact care dintre persoanele care au relații de muncă sau relații similare cu societatea sunt luate în calcul în stabilirea numărului de personal, și anume: salariații, avocații colaboratori și avocații titulari ai unui cabinet individual care au încheiat o convenție de colaborare cu societatea de avocatură. De asemenea, arată că, din formularea acestei cerințe, nu reiese, cu exactitate, dacă în stabilirea numărului de personal se iau în

considerare contractele de colaborare încheiate cu persoanele care au calificarea de experți organizate ca persoane fizice autorizate.

În măsura în care, cerința nu presupune luarea în calcul a tuturor persoanelor care au relații de muncă sau similare cu societatea de avocatură sau care au încheiat contracte de colaborare sau convenții de conlucrare, contestatorul apreciază că este încălcat principiul proporționalității, nefiind justificat un echilibru între această cerință de calificare și natura și gradul de complexitate a obiectului contractului.

Prin urmare, în opinia , se impune remedierea documentației de atribuire în sensul modificării acestei cerințe, prin stabilirea numărului de parsonal în funcție de toate persoanlee care au relații contactuale de colaborare/conlucrare cu societatea de avocatură care participă în calitate de ofertant la procedura de achiziții publice.

C. În ceea ce privește Criteriile nr. 3-5 din cadrul Capitolului IV.2.1) – Criterii de atribuire, contestatorul afirmă că acestea puntează suplimentar experiența deținută în realizarea de către experții autorizați de cadastru a documentațiilor cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport.

Se reiterează faptul că dovedirea experienței experților cadastru se face odată cu obținerea autorizării specifice categoriei D, aceste criterii suplimentare impuse de autoritatea contractantă fiind irelevante și limitând accesul operatorilor economici la procedură.

Potrivit contestatorului, prin aplicarea acestui criteriu de atribuire, este încălcat principiul proporționalității și sunt favorizați în mod nejustificat un număr mic de operatori economici care au realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport, fără ca acest lucru să garanteze un raport calitate-preț mai bun în comparație cu alți operatori economici.

Prin urmare, arată că se impune remedierea documentației de atribuire și eliminarea din conținutul său a sintagmei *în realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport*.

D. Referitor la Criteriul nr. 6 din cadrul Capitolului nr. IV.2.1) – Criterii de atribuire, contestatorul susține că acordarea unui punctaj suplimentar pentru experiența deținută de expertul evaluator UNEAR/ANEVAR în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri și/sau construcții necesar a fi expropriate, aferente infrastructurii de transport, este un criteriu restrictiv. În acest sens, arată că toți evaluatorii autorizați membri ai ANEVAR, persoane fizice și juridice, sunt subiecții unui sistem de monitorizare a calității activității de evaluare, care este organizat și implementat de organele profesiei. De altfel, experții evaluatori sunt specializtți conform activităților pe care le ppot desfășura în exercitarea independentă a profesiei, respectiv: evaluări de bunuri imobile(EPI); evaluări de intreprinderi, fond de comerț și alte active necorporale (EI0; evaluări de bunuri imobile (EBM); evaluări de acțiuni și alte instrumente financiare (EIF); verificări de rapoarte de evaluare (VE).

Așadar, specializarea componentei în evaluări de bunuri imobile este un criteriu obiectiv și suficient pentru satbilirea experienței, potențialului și capacității tehnice a evaluatorului de a duce la îndeplinire a obiectului contractului.

Prin urmare, contestatorul afirmă că se impune remedierea documentației de atribuire și eliminarea din conținutul său a sintagmei *în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri și/sau construcții necesar a fi expropriate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, aferente infrastructurii de transport.*

E. Cu privire la Criteriul nr. 7 din cadrul Capitolului IV.2.1) Criterii de atribuire, contestatorul menționează că acesta este de natură a favoriza în mod direct și nejustificat un număr mic de operatori economici, fiind încălcată una din regulile principiului nediscriminării, conform căreia, autoritățile contractante trebuie să evite stabilirea de cerințe de calificare care să favorizeze anumiți participanți la procedură.

În susținerea afirmației contestatorul arată că Legea nr. 51/1995 stabilește care sunt activitățile pe care le poate realiza un avocat și nu stabilește limitări în ceea ce privește vechimea în profesie necesară pentru a putea pune concluzii în fața instanțelor ierarhic superioare. Prin urmare, această cerință este una irelevantă în ceea ce privește capacitatea profesională a avocaților și calitatea serviciilor juridice ale avocaților, acesta fiind apreciat în funcție de pregătire, experiență și modalitatea de acordare a cazurilor și nu în funcție de participarea în anumite comisii ale statului.

Prin inserarea acestei cerințe, autoritatea contractantă nu oferă șanse egale tuturor ofertanților, stabilind un criteriu legat de experiența în cadrul unor comisii de verificare a dreptului de proprietate sau a unui al drept real, criteriu care conduce la restricționarea nejustificată a concurenței și la depășirea strictului necesar pentru asigurarea îndeplinirii contractului.

Contestatorul mai afirmă că acest criteriu încalcă principiul proporționalității, nefiind justificat un echilibru între experiența în aceste comisii drept criteriu de atribuire a contractului și natura și gradul de complexitate a obiectului contractului.

Prin urmare, contestatorul consideră că se impune modificarea documentației de atribuire și înlăturarea acestei cerințe.

II. În cadrul aceleiași proceduri a depus o contestație și , care critică o serie de prevederi ale fișei de date a achiziției, ale caietului de sarcini și ale contractului de prestări-servicii.

Astfel, referitor la fișa de date a achiziției, sunt criticate următoarele prevederi:

1. CAP. III.2.3 a) *Capacitatea tehnică și/sau profesională – cerința nr. 1 – Ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani, din care să rezulte că ofertantul a realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr minim de 250 imobile.*

Referitor la această cerință, contestatorul invocă incidența în speță a ipotezei reglementate la art. 9 alin. (4) din Instrucțiunile nr. 2/2017, potrivit căreia la nivelul pieței de profil relevante se înregistrează o cerere mică pentru asemenea servicii și/sau aceasta apare la intervale mari de timp datorită nivelului ridicat al competenșelor necesare pentru prestarea serviciilor în cauză și/sau specificitatea acestora, faptului că acestea se încadrează într-un segment de nișă sau implică o perioadă lungă de timp pentru obținerea rezultatelor prestării serviciilor, situație în care apreciază că se impune, în interesul procedurii, ca autoritatea contractantă să majoreze intervalul de timp necesar pentru dovedirea capacității tehnice și/sau profesionale, de la 3 ani la 5 ani.

În opinia sa, acest lucru ar fi benefic procedurii, în condițiile în care va asigura premisele pentru participarea unui număr mai mare de operatori economici și, implicit, va conduce la optimizarea criteriului de selecție (cel mai bun raport calitate - preț).

2. *Cerința care vizează dovedirea experienței similare în realizarea documentațiilor cadastrale, aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010.*

În prealabil, contestatorul arată că a solicitat autorității contractante să clarifice/să comunice sensul sintagmei *documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere*, solicitarea rămânând fără răspuns. În aceste condiții, solicită Consiliului obligarea autorității contractante de a clarifica acest aspect.

În lipsa unei astfel de clarificări, contestatorul consideră că, prin sintagma *documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere* se înțelege exclusiv documentația individuală care rezultă în urma finalizării procedurii de definitivare a coridorului de expropriere, situație în care sunt încălcate dispozițiile art. 5 alin. (1) din Instrucțiunile nr. 2/2017 potrivit cărora nu se poate solicita demonstrarea experienței similare prin furnizarea de produse/prestarea de servicii/execuția de lucrări identice cu cele care fac obiectul contractului de achiziției publice (...) fiind necesar să fie permise și cele similare sau superioare din punctul de vedere al complexității și/sau scopului.

Concret, contestatorul solicită acceptarea ca mijloc de dovedire a experienței similare, a realizării de lucrări topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere în cadrul unor proiecte similare cu condiția ca acel coridor de expropriere să includă minim 250 de imobile.

În opinia acestuia, întocmirea documentațiilor cadastrale individuale nu numai că depinde, dar este imposibil de realizat în lipsa definitivării coridorului de expropriere și că, din punct de vedere al procedurii, documentația cadastrală individuală reprezintă o formalitate, cu alte cuvinte activitatea de definitivare a coridorului de expropriere este superioară din punct de vedere al complexității/scopului, celei de întocmire a documentației cadastrale individuale.

În susținere de invocă și prevederile art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile nr. 2/2017 și se învederează că elementul esențial pentru procedura de expropriere este întocmirea și avizarea coridorului de expropriere, astfel

cum este definit de Legea nr. 255/2010. Pentru întocmirea coridorului se realizează măsurători topografice complexe, se identifică loturile de teren afectate și proprietarii acestora, precum și titularii de alte drepturi reale ce vizează imobilele ce urmează a fi expropriate.

De asemenea, tot în cadrul acestei etape se obține de la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară competent avizul de începere a lucrărilor, se efectuează toate măsurătorile necesare pentru determinarea suprafețelor de teren afectate, a suprafețelor construcțiilor și se determină valoarea sumelor ce vor fi oferite cu titlu de despăgubire pentru expropriere.

Mai mult, ulterior, consemnării despăgubirilor oferite și emiterii deciziei de expropriere, imobilele trec de drept în domeniul public al statului și în administrarea expropriatorului, fără nicio altă formalitate. Prin urmare, terenul aflat în coridorul de expropriere poate fi pus la dispoziția antreprenorului, liber de sarcini, iar acesta poate demara lucrările de șantier.

În consecință, contestatorul apreciază că, prin condiționarea accesului la procedură de prezentarea unui număr minim de documentații cadastrale individuale, în contextul probării capacității tehnice/ profesionale prin faptul definitivării coridoarelor de expropriere pentru proiecte de investiții similare, este încălcat art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile nr. 2/2017.

3. cap. IV.2 Criterii de atribuire – cerința ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare D este o cerință restrictivă iar cerințele ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare C și acordarea punctajului exclusiv pentru experții de categoria D sunt nelegale.

Contestatorul solicită obligarea autorității contractante la luarea de măsuri de remediere constând în includerea categoriei A de experți, în locul categoriei C, și acordarea punctajului pentru oricare din categoriile sus-menționate (A, B sau D) în contextul stabilit. În sprijinul acestei solicitări, invocă prevederile art.2 alin. (2) și art. 7 din Instrucțiunile nr. 2/2017 și ale art. 4 al Ordinului nr 107/2010. Potrivit acestora din urmă executarea măsurătorilor și a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentațiilor privind exproprierea pentru utilitate publică poate fi realizată de persoane care dețin categoriile de autorizare A,B,D și, prin urmare, impunerea unei singure categorii de autorizare (D) este restrictivă și, deci, nelegală.

Se atrage atenția și asupra faptului că autoritatea contractantă nu a motivat cerința și nici necesitatea solicitării în raport cu natura și anvergura contractului. Mai mult, solicită să se observe că nu este legal nici faptul că autoritatea contractantă a pretins în cadrul caietului de sarcini ca ofertantul să pună la dispoziție un număr de 10 experți autorizați ANCPI, din care minim 3 categoria D, 4 categoria B și 3 categoria C, iar punctajul să fie acordat exclusiv pentru categoria D. În plus, potrivit Ordinului 107/2010, experții categoria C nu pot executa lucrările de specialitate care sunt specifice proiectului, deci, este nelegală condiționarea participării la proiect de prezența experților categoria C.

Prin urmare, măsura de remediere, presupune, includerea categoriei A de experți, excluderea categoriei C și acordarea punctajului, pentru

oricare din categoriile de experți, A, B sau D, în condițiile stabilite de autoritatea contractantă

4. *În ceea ce privește cerința pentru expertul evaluator ANEVAR/UNEAR, contestatorul susține că trebuie clarificată modalitatea în care se punctează experiența pentru această categorie de experți, respectiv, autoritatea contractantă să precizeze ce se înțelege prin raport de evaluare individual pentru terenuri și/sau construcții.*

5. *Referitor la cerința privind experiența pentru avocatul nr. 1, deținută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011, în opinia contestatorului, se impune ca autoritatea contractantă să clarifice modalitatea în care se punctează experiența pentru avocatul nr. 1, definind termenul de comisie. În opinia contestatorului, în contextul în care printr-o singură decizie se pot numi mai multe comisii pentru mai multe UAT-uri, înseamnă că pentru fiecare UAT se constituie o comisie specială, elementul distinctiv constând cel puțin în persoana primarului.*

Ținând seama de faptul că această cerință presupune dovedirea faptului că avocatul nr. 1 a participat la mai multe proiecte, derulate în cadrul mai multor contracte de achiziție pentru care s-au emis mai multe decizii de numire a comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real, se impune obligarea autorității contractante la modificarea modalității de acordare a punctajului, prin luarea în considerare a numărului comisiilor organizate în mai multe UAT –uri, indiferent de numărul deciziilor de numire a Comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real.

II. Referitor la prevederile caietului de sarcini și ale contractului de prestări servicii, contestatorul invocă nerespectarea principiului egalității părților, existența unor clauze abuzive sau care pun prestatorul într-o poziție vădit dezavantajoasă în relația cu autoritatea contractantă, sau transferul către prestator a tuturor riscurilor contractuale. De asemenea, se arată că prestatorului i se solicită să formuleze o ofertă financiară în care să se încadreze, dar nu i se indică în mod cert durata de timp pentru care serviciile trebuie oferite.

Mai mult, autoritatea contractantă, după ce transferă toate riscurile contractuale prestatorului, își rezervă dreptul de a rezilia unilateral contractul nu doar pentru abateri minore ale prestatorului ci și pentru cazuri imputabile exclusiv autorității contractante, cum ar fi lipsa alocărilor bugetare pentru un contract în derulare.

Astfel prestațiile sunt vădit disproporționate și în afara uzanțelor comerciale, autoritatea contractantă propunând un contract de adeziune cu clauze care lezează în mod vădit interesele oricărui prestator.

În plus, în opinia contestatorului, forma actuală a caietului de sarcini, respectiv a contractului de prestări servicii, nu servește nici măcar autorității contractante, poziția dominantă obținută prin impunerea fără negociere a unor clauze abuzive, exagerate, neconforme uzanțelor, ducând la repartizarea inechitabilă a drepturilor și obligațiilor părților și la situații în

care, de exemplu, un prestator care deține experiența similară suficientă în domeniu să decidă să nu participe la procedură, nedorind să-și asume un astfel de contract.

Dat fiind faptul că un contract de achiziție publică este asimilat contractului administrativ, autoritatea contractantă ar trebui să acționeze pentru protejarea intereselor publice fără a leza interesele private, fără a dezavantaja în mod vădit partenerii contractuali.

În aceste condiții, referitor la caietul de sarcini, contestatorul solicită obligarea autorității contractante la adoptarea de măsuri de remediere după cum urmează:

1. *eliminarea din cuprinsul art. B1.2), a cerinței referitoare la verificarea și actualizarea listelor proprietarilor și ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, deoarece listele se întocmesc prin raportarea la planurile parcelare a căror întocmire, verificare, actualizare este atributul exclusiv al autorităților locale/instituțiilor statului, prestatorul neputând înlocui competențele autorităților și neavând capacitatea de a controla activitatea acestora;*

2. *modificarea art. B3.10) în sensul eliminării cerinței referitoare la redactarea documentației cadastral-juridice în 3 exemplare, deoarece, conform Regulamentului de recepție și înscriere în evidențele de carte funciară, reprezentantului expropriatorului i se eliberează un singur exemplar al documentației recepționate, în forma impusă de regulament;*

3. *completarea art. B. 4.1.7) cu definiția serviciilor necesar a fi prestate de către prestator în vederea îndeplinirii obligației de a acorda asistență beneficiarului la predarea amplasamentului către antreprenor, în vederea permiterii prestatorului să întocmească un buget de cheltuieli pentru derularea contractului*

4. *modificarea art. B5 7) în sensul introducerii unui termen rezonabil pentru acordarea serviciilor aferente etapei B5, sintagma până la deblocarea tuturor conturilor de deblocări dând naștere unei obligații sine die. În practică, există conturi de consemnare nedeblorate după intervale ce ajung până la 10 ani, nefiind justificată impunerea menținerii obligațiilor prestatorului într-un interval de timp ce ține exclusiv de voința/interesul terților, cu atât mai mult cu cât prestatorul are costuri în creștere pentru menținerea personalului, garanțiilor s.a., puse la dispoziția autorității.*

5. *completarea articolelor referitoare la etapa B6 și anume: la alin. (2) introducerea unui text din care să rezulte faptul că notificare trimisă autorităților locale este suficientă, conf. Legii nr. 255/2010 pentru îndeplinirea obligației asumate de prestator privind transferul dreptului de administrare asupra domeniului public, aflat în patrimoniul autorităților locale, deoarece, în termen de 30 de zile de la data notificării, dreptul de administrare trece în patrimoniul autorității contractante;*

6. *modificarea art. B6. 3) în sensul în care documentațiile cadastrale în vederea transferului vor fi întocmite numai în cazul în care instituția care deține în proprietate/administrare imobilul, are (la data solicitării transferului) dreptul respectiv înscris în cartea funciară, în baza unei documentații avizate de către OCPI competent, deoarece, în forma actuală,*

prestatorul ar trebuie, acolo unde este cazul, să realizeze, în favoarea unui terț, cu care nu are legături contractuale, înscrierea în cartea funciară a drepturilor asupra domeniului public al statului;

7. *eliminarea cerinței referitoare la punerea în executare a titlurilor executorii - decizii de expropriere, din cuprinsul art. B8.1, deoarece, în forma actuală serviciile solicitate implică inclusiv evacuări care intră în competența executorilor judecătorești și nu reprezintă servicii legate de expropriere, ci acte de exercitare a dreptului de administrare a expropriatorului asupra imobilelor expropriate;*

8. *eliminarea din cuprinsul art. B8. 2) a obligației de a asigura prezența avocaților prestatorului la fiecare termen de judecată, în fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere, în condițiile în care, conform codului de procedură civilă, apărările pot fi depuse la dosar, iar ședințele de judecată se pot desfășura și în lipsa părților. În plus, dat fiind prețul contractului și procentul de 20% din preț alocat pentru reprezentarea în fața instanțelor de judecată, și în condițiile în care un singur ciclu procesual poate ajunge și la 10 termene de judecată, solicitarea din contract și din documentația de atribuire este excesiv de oneroasă pentru prestator. În consecință se solicită modificarea documentației de atribuire în sensul ca prezența fizică a avocaților în fața instanței să nu fie obligatorie, în condițiile în care apărările pot fi efectuate și în lipsă, fără a fi excluse înfățișările în cazurile în care prestatorul consideră că prezența avocatului în sala de judecată este imperios necesară pentru apărarea intereselor autorității contractante.*

9. *modificarea art. B8. 5) în sensul stabilirii unui termen cert și rezonabil pentru asigurarea asistenței în cazul litigiilor izvorâte din procedura de expropriere, deoarece exproprieria poate da naștere la litigii oricând de la data demarării procedurii, fără limită de timp, astfel încât contractul ar deveni unul pe perioadă nedeterminată, cu implicații asupra obligațiilor prestatorului, costurilor menținerii personalului, a garanțiilor s.a. De asemenea, prevederea din paragraful final, potrivit căreia contractul încetează la data soluționării ultimului litigiu este lipsită de efect, în situația în care o acțiune poate fi introdusă la orice dată, oricât de îndepărtată de momentul exproprierii, contractul rămânând astfel în vigoare pe termen nelimitat.*

10. *modificarea art. B11 în sensul enumerării documentelor, situațiilor, informațiilor avute în vedere, pentru a se putea face estimarea volumului de ore de muncă ce ar putea fi necesare în vederea îndeplinirii cerințelor autorității contractante și pentru a permite ofertanilor să întocmească un buget realist al costurilor contractului în vederea întocmirii ofertei financiare;*

11. *modificarea cerinței din art. C referitoare la predarea documentațiilor în pachete de minim 200 în sensul reducerii acestuia la un număr rezonabil, ca de exemplu, 50 de unități, având în vedere numărul de imobile și posibilitatea ca beneficiarul să solicite predarea unui număr mai mic de imobile precum și faptul că imobilele având categoria de*

folosință curți construcții, sau pe care sunt amplasate construcții trebuie predate cu prioritate;

12. *eliminarea din cuprinsul art. c a cerinței referitoare la actualizarea documentației care a stat la baza emiterii HG pe cheltuiala prestatorului, deoarece prestatorul nu poate exercita controlul asupra eventualelor modificări referitoare la datele de identificare a imobilelor și nu poate fi ținut să suporte costuri generate de acțiunile terților aflați în afara controlului său;*

13. *modificarea art. C în sensul în care documentațiile cadastrale pentru imobilele care au făcut obiectul transferului să fie predate numai în cazul în care instituția care deține în proprietate/administare imobilul are (la data transferului) dreptul respectiv înscris în cartea funciară, în baza unei documentații avizate de către OCPI competent; de asemenea, lista numerelor de inventar poate fi predată de către prestator numai în măsura în care titularul inițial al dreptului de administrare a primit un număr de inventar de la Ministerul Finanțelor Publice anterior momentului transferului;*

14. *modificarea primului paragraf al art. D în sensul că termenul de plată nu va putea depăși 30 de zile conf. art. 6 din Legea nr. 72/2013;*

15. *completarea primului paragraf al art. D cu posibilitatea prestatorului de a livra parțial serviciile aferente etapei B6, deoarece, în forma actuală, plata pentru serviciile aferente etapei B6 este condiționată de obținerea transferului dreptului de administrare pentru toate imobilele aflate în domeniul public al statului, iar în cazul în care nu s-ar putea obține transferul în cazul unui singur imobil, plata serviciilor pentru toate celelalte imobile ar fi de fapt suspendată;*

16. *modificarea cuantumului tranșelor de plată stabilite la cap. D, art. 1, art. 2, respectiv art. 3, după cum urmează: pentru serviciile aferente etapei B1 plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile; pentru serviciile aferente etapei B2 și B7 plata a 25 % din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile; pentru serviciile aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B5 și B6 plata a 30% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile; modificarea fiind justificată de cantitatea de servicii livrată în cadrul fiecărei etape;*

17. *modificarea art. D3 b) în sensul eliminării cerinței referitoare la documentațiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare relevante la data la care transferul s-a produs; eliminarea cerinței referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unei cereri de revendicare sau contracte de concesiune precum și eliminarea cerinței referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice, deoarece prestatorul ar fi transformat în furnizor de servicii de cadastru pentru instituțiile publice care administrau imobilele anterior transferului și, de asemenea, în reprezentant la acestora în relația cu Ministerul Finanțelor Publice;*

18. *modificarea art. D6 în sensul definirii noțiunii de documentație întocmită necorespunzător*, deoarece nu este definit termenul *întocmire necorespunzătoare* și nici conținutul exact al documentației în accepțiunea acestui articol. Se solicită modificarea articolului în sensul definirii clare și exhaustive a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, limitarea acesteia la situațiile în care culpa îi aparține în exclusivitate și derivă din prelucrarea defectuoasă a informațiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terți.

Se solicită de asemenea, limitarea răspunderii la prejudiciul direct și nemijlocit cauzat în dosare privind exproprierea în care prestatorul a fost parte sau în care avocații acestuia au reprezentat interesele autorității contractante.

19. *modificarea art. D8 în sensul în care prestatorul să fie obligat la refacerea fără costuri suplimentare numai a documentațiilor întocmite în mod necorespunzător din culpa sa exclusivă*;

20. *modificarea art. E lit. b), cerința ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare D fiind o cerință restrictivă iar cerința ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare C fiind nelegală. Prin urmare, se solicită obligarea autorității contractante la modificarea textului astfel: includerea categoriei A de experți, în locul categoriei C sau, cel puțin, acceptarea participării la proiect a experților, din oricare dintre cele 2 categorii (A sau C)*;

21. *modificarea duratei contractului din forma în care este stabilită la art. F, în sensul stabilirii unui termen cert, bine determinat și rezonabil prin raportare la valoarea contractului*, raportarea duratei la un eveniment incert din viitor și anume la ultimul litigiu, sau deblocarea ultimei consemnări reprezentând, în fapt, transformarea contractului într-un contract pe durată nelimitată.

22. *armonizarea prevederilor art. G din caietul de sarcini cu prevederile contractului de prestări servicii*, deoarece, potrivit contractului, acesta poate fi modificat prin ordine de modificare, iar caietul de sarcini permite modificările contractului exclusiv prin act adițional.

III. În ceea ce privește contractul de prestări-servicii, contestatorul solicită obligarea autorității contractante la:

1. *modificarea definiției duratei contractului, prin introducerea unui termen cert și rezonabil, raportat la momentul exproprierii, la care încetează obligația de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnărilor, respectiv reprezentarea în litigii*;

2. *modificarea art. 3.5 raportat la momentul exproprierii la care încetează obligația de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnărilor, respectiv reprezentarea în litigii*;

3. *modificarea art. 3.6 în sensul definirii conținutului ordinelor de lucru care nu modifică perioada de prestare a serviciilor; în cazul în care cantitatea de servicii solicitată crește ca urmare a ordinelor de lucru, menținerea nemodificată a perioadei de prestare a serviciilor poate crea dificultăți prestatorului și îl poate expune nejustificat la plata de penalități sau daune*;

4. modificarea cuantumului tranșelor de plată stabilite la cap. IV art. 4.2, după cum urmează: pentru serviciile menționate la pct. I) plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu nr. de imobile; pentru serviciile pmenționate la pct II) plata a 25% din valoarea onorariului per imobil multiplicată cu nr. de imobile; pentru serviciile menționate la pct III) plata a 30% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu nr. imobilelor;

5. modificarea termenului de plată stabilit la cap. IV, art. 4.2 în sensul că nu va putea depăși 30 de zile conf. art. 6 din Legea nr. 72/2013;

6. modificarea art. 4.2.1 III) în sensul eliminării cerinței referitoare la documentațiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare relevante la data la care transferul s-a produs; eliminarea cerinței referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune, acestea depinzând de conduita unor autorități publice care nu pot fi controlate de prestator; eliminarea cerinței referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice;

7. modificarea art. 4.2.1 III) în sensul în care să fie permise predări parțiale pentru serviciile aferente etapei B6;

8. introducerea la art. 4.2.1 III) a unei penalități de întârziere care se va aplica în eventualitatea depășirii termenului de verificare;

9. modificarea art. 4.2.4 prin introducerea definiției exacte a noțiunii de *documentație necorespunzătoare*, respectiv prin definire clară și exhaustivă a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, limitarea acesteia la situațiile în care culpa îi aparține în exclusivitate și derivă din prelucrarea defectuoasă a informațiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terți;

10. modificarea art. 4.2.5 deoarece refacerea documentațiilor pe cheltuiala prestatorului pentru motive care nu țin de conduita/acțiunile prestatorului nu este întemeiată; în cazul în care intervin modificări în proiect, schimbări de planuri parcelare, schimbări în evidențele de carte funciară, modificări ale cadrului legislativ sau altele nu există temei pentru transferarea costurilor în sarcina prestatorului;

11. eliminarea art. 4.2.12 întrucât orice clauză care derogă de la prevederile imperative ale Legii nr. 72/2013 este nulă;

12. modificarea art. 5.5.7 – în forma sa actuală, sfera serviciilor care pot fi solicitate în legătură cu obiectul contractului este extinsă fără a defini limitele acestei extinderi și, pe cale de consecință, și cantitățile de servicii care pot fi solicitate;

13. modificarea art. 5.5.8 B6) în sensul eliminării răspunderii prestatorului pentru demisia salariatului, prestatorul neputând fi făcut răspunzător pentru exercitarea dreptului de demisie a angajatului;

14. completarea art. 6.3 în sensul că răspunderea prestatorului este limitată la preluarea în mod complet și corect a informațiilor furnizate de autoritățile publice competente la data la care acestea au fost colectate;

15. modificarea art. 9.3 în sensul că polița de asigurarea profesională se poate transmite în copie legalizată / certificată de avocat;

16. modificarea art. 13.9 – garanția de bună execuție este de 10% din valoarea contractului și se constituie în avans; se eliberează în termen de 14 zile de la data la care prestatorul a îndeplinit integral obligațiile contractuale; limitarea clară a duratei de timp pentru care se asigură serviciile menționate anterior și pe cale de consecință determinarea exactă a perioadei la care garanția se va elibera;

17. modificarea art. 13.13 în sensul obligării autorității contractante la eliminarea prevederii referitoare la penalitățile de întârziere, respectiv diminuarea acestora și calcularea lor prin raportare la garanția de bună execuție și nu prin raportare la valoarea contractului, deoarece în forma actuală clauza creează o disproporție între obligația neexecutată și valoarea penalităților.

18. eliminarea posibilității de la art. 16.4 de reziliere unilaterală a contractului fără compensații, acesta fiind un lucru inechitabil și putând crea prejudicii prestatorului care poate ajunge în situația în care să nu poată încasa contravaloarea serviciilor prestate dar încă nefacturate; este necesară introducerea unei clauze care să îi permită prestatorului, în cazul în care se consideră că menținerea contractului depășește nivelul preconizat de cheltuieli, să rezilieze contractul în situația în care perioada de suspendare instituită de autoritatea contractantă depășește un interval de 12 luni;

19. eliminarea art. 17.16 lit. b) , respectiv prevederea potrivit căreia prestatorul își asumă riscul întârzierilor generate de acțiunile instituțiilor statului;

20. modificarea art. 17.8 – în sensul ca aplicarea procentului penalităților stipulate la art. 17.8 să se facă, conform uzanțelor, la valoarea obligațiilor pentru care termenul de executare a fost depășit, raportarea la valoarea contractului fiind excesivă, cu atât mai mult cu cât pentru 20% din valoare, prestarea de servicii este incertă, depinzând de existența sa de data introducerii de acțiuni în instanță de către persoanele expropriate;

21. modificarea art. 17.9 care impune prezența avocaților prestatorului la fiecare termen de judecată, în fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere, în sensul că prezența fizică a avocaților în fața instanței să nu fie obligatorie, în condițiile în care apărările pot fi efectuate și în lipsă. Se solicită, de asemenea, limitarea răspunderii la prejudiciul direct și nemijlocit cauzat autorității contractante prin faptul neparticipării avocaților la termene. În forma actuală plata daunelor nu este condiționată de existența prejudiciului încercat de către autoritate (200 lei/termen neprezentare), or, conform uzanțelor, orice despăgubire presupune incidența unui prejudiciu;

22. modificarea art. 17.10 întrucât aceste este formulat în mod general iar din interpretarea acestuia prestatorul poate ajunge să fie ținut răspunzător fără a fi culpabil în vreun fel. Modificarea solicitată este în sensul obligării autorității contractante la definirea clară și exhaustivă a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului și

limitarea acesteia la situațiile în care culpa îi aparține în exclusivitate și derivă din prelucrarea defectuoasă a informațiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terți, și, de asemenea, limitarea răspunderii la prejudiciul direct și nemijlocit cauzat în dosare privind exproprierea în care prestatorul a fost parte sau în care avocații acestuia au reprezentat interesele autorității contractante;

23. eliminarea lit. b) din art. 17.11 având în vedere că sancțiunea rezilierii contractului și aplicarea de penalități în cuantum de mai mult de 50% din valoarea acestuia este mai mult decât suficientă pentru acoperirea eventualelor prejudicii suferite de autoritatea contractantă;

24. modificarea art. 17.12 în sensul ca penalitățile de întârziere la plată să fie calculate la aceeași valoare procentuală cu cea aplicată penalităților de întârziere stabilite în sarcina prestatorului, precum și în sensul introducerii de penalități de întârziere pentru depășirea termenului prevăzut pentru verificare, calculate la valoarea serviciilor supuse verificării;

25. eliminarea sau reformularea art. 17.16, deoarece, în forma actuală prestatorul suportă riscuri generate de conduita terților asupra cărora nu are niciun instrument de control;

26. reformularea sau eliminarea art. 18.1, 18.2, 18.3. 18.4 și 18.6 deoarece sunt formulate în mod general și pot duce la interpretări divergente în executarea contractului;

27. eliminarea lit. e) din art. 19.2.1) deoarece procedura de expropriere poate da naștere la litigii oricând de la data demarării procedurii, fără limită în timp; chiar dacă dreptul la acțiune al reclamantului ar fi prescris, acesta poate introduce o acțiune în instanță, iar apărătorul autorității contractante ar trebui să invoce excepția corespunzătoare, astfel încât contractul ar deveni unul pe perioadă nedeterminată, cu implicațiile ce rezultă de aici referitoare la obligațiile prestatorului, costurile menținerii personalului, a garanțiilor etc.

28. modificarea art. 19.3 referitor la aplicarea sancțiunii rezilierii contractului, în sensul obligării autorității contractante la eliminarea sintagmei *dar nelimintându-se la acestea* din paragraful 1 al articolului și eliminarea lit. a) din același articol; de asemenea, modificarea literei m) în sensul că, în situația în care intervine actul normativ modificator, părțile vor conveni asupra modalităților de încetare a contractului;

29. completarea art. 19.8 cu un termen clar exprimat în zile pentru certificarea sumelor convenite prestatorului în cazul rezilierii;

30. completarea art. 20.1 cu titlu exemplificativ, cu cel puțin o circumstanță imprevizibilă ce ar face ca îndeplinirea contractului să devină contrară interesului public;

31. eliminarea art. 20.2 deoarece forma actuală transformă obligațiile autorității contractante în obligații pur potestative

32. modificarea art. 23.2 în sensul în care să se permită suspendarea acordării serviciilor de către prestator în cazul în care autoritatea contractantă nu își îndeplinește obligațiile de plată scadente în termenul impus de contract.

Pentru toate cele anterior prezentate se solicită admiterea contestației.

III. Prin contestația depusă în cadrul aceleiași proceduri, solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă să adopte măsuri de remediere, respectiv:

1. *publicarea în SEAP a studiului de fezabilitate, urmând ca, abia după acest moment, să curgă termenul în care să se poată solicita, eventual, remedieri ale documentației de atribuire în raport de prevederile studiului de fezabilitate ori, după caz, clarificări;*

2. *corelarea documentației de atribuire, respectiv completarea prevederilor art. 5.4 din contract cu obligația autorității contractante de a pune la dispoziție în copie toate documentele, planurile de situație, de amplasament, planurile parcelare și informațiile din care să rezulte amplasamentul, limita de expropriere în format Stereo 1970 și numărul estimat de imobile; aceste documente, fiind necesar a fi predate prestatorului înainte de data de începere a prestării serviciilor ce va fi notificată de către beneficiar – dispozițiile art. 3.4 urmând să fie, de asemenea corelate;*

3. *pentru situația în care entitatea contractantă nu va decide să publice Studiul de fezabilitate în SEAP, obligarea acesteia la includerea în art. 5.4 și 3.4 din contract a obligației beneficiarului de a preda prestatorului și studiul de fezabilitate înainte de data de începere a prestării serviciilor ce va fi notificată de către beneficiar;*

4. *inclusiunea în contract a unui nou articol din care să rezulte în mod expres că, în situația în care, pe parcursul derulării contractului, va fi modificat studiul de fezabilitate, proiectul tehnic, etc., noile studii, proiecte, planuri și documentele vor fi comunicate prestatorului în cel mai scurt timp, urmând ca părțile să stabilească, după caz, modificările subsecvente și necesare contractului;*

5. *remedierea documentației de atribuire în sensul că drepturile și obligațiile, riscul contractului să fie suportate în mod permanent și efectiv, în mod proporțional, de toți asociații prestatorului, deoarece răspunderea contractuală este solidară;*

Cu privire la această solicitare, contestatorul invocă prevederile art. 4.2.1 III din contract, care de altfel se regăsesc și la cap. D pct. 3 din caietul de sarcini, arătând că serviciile efective ce urmează a fi desfășurate pentru atingerea scopului urmărit de autoritatea contractantă se pot defini doar la nivel generic, pe categorii de activități, prin contractul de servicii, pentru că, în realitate, imobilele afectate de coridorul de expropriere pot fi în situații complet diferite din punct de vedere tehnic, juridic sau de evaluare – de la existența completă și inexistența planurilor parcelare, de la situații juridice precise la majoritatea imobilelor până la situații în care majoritatea titularilor nu pot fi identificați, sunt decedați, se suprapun titlurile deținute etc., de la inexistența unor construcții afectate până la existența unei multitudini de construcții afectate ce se impun a fi evaluate – astfel încât toate activitățile efective ce vor fi desfășurate în raport de normele de drept material aplicabile fiecărei specializări și ale legislației specifice

exproprierilor, volumul de activități și complexitatea lor, pot să impună, în mod efectiv și real, implicarea într-o măsură mai mică sau mai mare a diferitelor categorii de specializați în realizarea lor.

Din acest motiv, se afirmă că restrângerea *a priori* cuantumului onorariului, doar cu privire la avocați, deci pentru doar una din specialitățile implicate, fără nicio motivare și fără legătură cu volumul sau complexitatea activităților ce în mod efectiv și real vor fi necesare, apare ca fiind nefundamentată, discriminatorie și o ingerință nejustificată în drepturile operatorilor privați – îngrădind dreptul operatorilor de a se asocia și de a dispune în mod liber de modul de repartizare a sarcinilor corelat cu onorariul fiecărei categorii de specialiști implicați.

Pe de altă parte, se arată că având în vedere împrejurarea că, autoritatea contractantă a prevăzut numeroase motive pentru care poate decide în orice moment suspendare/încetarea contractului, asumarea drepturilor și obligațiilor, riscul contractului este firesc să fie suportat în mod permanent și efectiv, în mod proporțional, de toți asociații prestatorului, întrucât răspunderea contractuală este solidară.

6. modificarea prevederilor art. 17.9 din contract și art. B8 pct. 2 din caietul de sarcini, în sensul de a se menționa în mod expres că penalitatea de 200 de lei nu se aplică pentru termenle la care există motive obiective, independente de avocat, pentru amânarea cauzei, deci pentru care nu este absolut necesară prezentarea fizică a avocatului.

Referitor la acest aspect, contestatorul arată că, în procedura contencioasă, instanța poate să constate lipsa de procedură/lipsa raportului de expertiză, etc., - împrejurări independente de orice acțiune sau inacțiune a prestatorului - pentru astfel de situații, deci în absența culpei, neexistând răspundere, deci nici temei pentru perceperea penalității de 200 de lei.

7. cu referire la cap. E lit. d) din caietul de sarcini și la cap. Criterii de atribuire din fișa de date a achiziției, referitoare la punctajul pentru avocații nr. 1 și 2, se solicită înlocuirea cerinței cu aceea ca pentru fiecare comisie constituită la nivelul UAT, fiecare din cei doi avocați să aibă experiența necesară lucrărilor în comisie, după cum urmează:

- avocatul nr. 1 să fi participat la minim o comisie constituită în baza legii nr. 255/2010, iar

- avocatul nr. 2 să fi reprezentat clienți în spețe referitoare la dreptul de proprietate/alte drepturi reale.

În susținerea acestei solicitări, contestatorul precizează că experiența unui singur avocat, chiar dacă este pentru un număr mare de comisii, nu poate fi elocventă pentru fiecare din comisiile ce vor fi constituite în funcție de nr. de UAT-uri. Orice cerință trebuie să fie proporțională cu activitatea pe care în mod real o poate îndeplini o persoană. Așa cum este prevăzut în documentație, se poate ajunge la situația în care un singur avocat nu poate suplini lipsa de experiență a celorlalți și nici nu poate să fie parte deodată la toate comisiile.

În consecință, contestatorul apreciază cerința privind experiența profesională ca fiind vădit disproporționată, motiv pentru care apreciază că

se impune obligarea autorității contractante la modificarea sa în sensul propus anterior.

Prin punctul de vedere nr. 6240/30.01.2018, înregistrat la Consiliu cu nr. /30.01.2018, autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației depuse de . În susținerea acestei solicitări, precizează următoarele:

1. Referitor la cerința nr. 1 din cadrul cap. III.2.3 a) Condiții de participare, *"Ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani*)*, din care să rezulte că ofertantul a realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr minim de 250 imobile.

*) *ultimii 3 ani se raportează la termenul limită de depunere a ofertelor, cu aplicarea corespunzătoare a Instrucțiunii ANAP nr. 2/2017 (art.13).*

Se vor lua în considerare numai documentațiile cadastrale depuse și înregistrate la OCPI"

autoritatea contractantă afirmă că nu aduce argumente logice, tehnice sau legale, întemeind solicitarea de eliminare a cerinței pe simple susțineri. În opinia acesteia, cerința a cărei eliminare se solicită, nu este excesivă sau restrictivă, în condițiile în care orice cerință de participare este de natură a contura condițiile în care operatorii economici participă la procedură, raportat la natura contractului și la nevoile autorității contractante. Se precizează că cerința în cauză a fost stabilită în conformitate cu art. 178 alin. (1) și (2) și art. 179 lit. b) din Legea nr. 98/2016, astfel că susținerile contestatorului apar ca nefondate având în vedere că însuși legiuitorul a considerat că una din cele mai relevante pentru determinarea capacității tehnice este chiar experiența similară anterioară a operatorului economic.

În ceea ce privește solicitarea ca documentațiile cadastrale să fie aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, autoritatea arată că s-a avut în vedere că, în cadrul procedurii, elaborarea documentațiilor cadastrale este reglementată la cap. III din Legea nr. 255/2010, aceste servicii fiind supuse unor rigori distincte de cele incidente în cazul elaborării unor documentații cadastrale în scopurile obișnuite prevăzute de Legea nr. 7/1996. Astfel, raportat la scopul solicitării îndeplinirii unei cerințe de experiență similară, și anume de a obține o confirmare că operatorii economici au capacitatea și experiența necesară pentru a gestiona și a duce la bun sfârșit, în condițiile de performanță impuse prin caietul de sarcini, contractul de prestări servicii ce urmează a fi atribuit, cerința ca ofertantul să fi realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derula în conformitate cu Legea nr. 255/2010 este atât relevantă, cât și proporțională în raport cu natura și complexitatea contractului, fiind respectate în integralitate dispozițiile art. 31 alin. (1) din HG nr. 395/2016, precum și prevederile Instrucțiunii ANAP nr. 2/2017;

Autoritatea consideră că nu a fost restricționată participarea la procedură a operatorilor economici care au prestat servicii similare, însă în alte domenii de transport decât cel rutier, respectiv naval, aerian, feroviar, metrou, sau a celor care au efectuat activități similare, însă pentru alte categorii de drum decât cel pentru care se realizează prezentele servicii, respectiv drum expres. Aceasta afirmă că, în cauză, concluzia contestatorului privind faptul că a fost solicitată experiență identică și nu similară este contrazisă de însuși domeniul de aplicare al Legii nr. 255/2010 care, în ceea ce privește infrastructura de transport include următoarele domenii *"Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval. [...]"* (art.1)

În plus, se menționează că numărul de imobile pentru care ofertantul trebuie să demonstreze că a realizat documentații cadastrale în condițiile solicitate prin criteriu, reprezintă aproximativ 20% din numărul total al imobilelor estimate a fi expropriate în cadrul contractului ce face obiectul prezentei achiziții, iar autoritatea contractantă nu a limitat concurența prin stabilirea unui număr minim de contracte în care să fi fost realizate documentațiile cadastrale, și nu a impus valori minime ale serviciilor prestate;

Față de aprecierile contestatorului legate de faptul că cerința nu ar reprezenta un factor obiectiv pentru determinarea celui mai bun raport calitate-preț, autoritatea precizează că acest fapt demonstrează că

face confuzie între cerințele de calificare și factorii de evaluare utilizați pentru determinarea celui mai bun raport calitate-preț, pe baza cărora se calculează punctajele aferente componentei tehnice și financiare. Cerința de experiență similară reprezintă un criteriu de capacitate în sensul art. 172 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, neîndeplinirea acesteia conducând automat la respingerea ofertei ca inacceptabilă, și nicidecum un factor de evaluare pentru care ofertanții ar putea primi, sau nu, un punctaj pentru departajarea ofertelor.

Autoritatea consideră că autorul contestației face confuzie și între cerința minimă de experiență similară și experiența deținută de *"expertul autorizat cadastru din cadrul ofertantului, care, potrivit secțiunii III. 2.1b) referitoare la capacitatea de exercitare a profesiei, trebuie să fie autorizat în Clasa I de autorizare - pentru categoria de lucrări D"*; Cu privire la această afirmație autoritatea face următoarele mențiuni:

a) La secțiunea III.2.1 b) din fisa de date a achiziției, astfel cum a fost revizuită în data de 04.01.2018 prin documentul "Modificări și completări DA - Capacitatea de exercitare a activității profesionale" și prin anunțul de tip erata nr. 118497/04.01.2018, s-au definit cerințele minime de calificare privind capacitatea de exercitare a activității profesionale, precizând explicit că *"ofertantul unic/ ofertantul asociat trebuie să fie autorizat în "Clasa de*

autorizare I", în conformitate cu Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 107/2010 al Directorului General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară."

Astfel, cerința nu se referă la un *expert autorizat cadastru din cadrul ofertantului* așa cum susține contestatorul ci la un operator economic care desfășoară activități specifice de cadastru, pentru care condițiile de atestare, potrivit Anexei nr. 8 la Regulamentul privind autorizarea sau recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparține Spațiului Economic European în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei și al cartografiei pe teritoriul României, apreat prin Ordinul 107/2010 al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, nu prevede îndeplinirea unor cerințe de experiență specifică anterioară sau de vechime, ci doar de îndeplinirea unor cerințe privind experți calificați și dotări specifice. În aceste condiții demonstrarea faptului că ofertantul asociat deține capacitatea de exercitare a activităților de cadastru în condițiile legii nu poate fi reținută, totodată, ca o dovadă suficientă a capacității tehnice și nici a experienței sale anterioare, astfel cum aceasta a fost definită de autoritatea contractantă prin raportare la complexitatea contractului ce face obiectul achiziției;

b) expertul autorizat cadastru (autorizat ANCPI categoria D) reprezintă unul din cei minim 3 experți autorizați cadastru – categoria D solicitați prin caietul de sarcini care trebuie să fie în mod obligatoriu asigurați de ofertant ca o condiție de conformitate a propunerii tehnice. Totodată, cei trei experți autorizați reprezintă și factori de evaluare fiecare dintre aceștia primind un anumit număr de puncte, după cum urmează:

"Experiența deținută în realizarea de documentata cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport se va puncta astfel:

minim 10 documentații cadastrale: 1,25 puncte

între 11-20 documentații cadastrale: 2,5 puncte

între 21-30 documentații cadastrale: 3,75 puncte

mai mult de 30 documentații cadastrale: 5 puncte";

Raportat la cele anterior arătate autoritatea învederează că expertul autorizat cadastru ANCPI categoria D este unul din membrii personalului de specialitate al prestatorului, așadar o persoană fizică și nu una juridică, și nicidecum ofertantul care trebuie să demonstreze experiența similară anterioară potrivit cerinței 1 din secțiunea III.2.3 a) Capacitatea tehnică și/sau profesională a fișei de date a achiziției. Condițiile de autorizare a experților autorizați cadastru – categoria D, respectiv vechime de minim 7 ani în domeniul geodeziei/cadastrului/ topografiei/cartografiei/topografiei miniere, nu reprezintă o dovadă a capacității tehnice și a experienței similare a ofertantului, astfel cum este definită de autoritatea contractantă prin raportare la complexitatea și natura contractului ce face obiectul achiziției.

Mai mult decât atât, asigurarea unor experți autorizați cadastru categoria D, reprezintă o cerință minimă a caietului de sarcini care nu se suprapune cu demonstrarea cerinței minime de calificare privind experiența anterioară a ofertantului în realizarea de documentații cadastrale de tipul și în numărul solicitat.

În final, autoritatea contractantă menționează că documentațiile cadastrale necesare procedurii de expropriere trebuie să respecte prevederile Legii nr. 255/2010 și ale HG nr. 52/2011, iar practica oficiilor din Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară la recepționarea și avizarea acestora este extrem de diversă, experiența solicitată fiind un criteriu relevant și de natură să asigure șanse mai bune ale ofertantului care îl îndeplinește, de a duce la bun sfârșit contractul. În plus, punerea la dispoziția constructorului a terenului liber de orice sarcini reprezintă o condiție esențială în procesul de construire a autostrăzilor/drumurilor naționale, aceste obiective fiind finanțate din fonduri europene nerambursabile, orice întârziere a acestui demers, generată de lipsa de experiență în întocmirea documentațiilor cadastrale specifice procedurii de expropriere, având ca rezultat direct costuri suplimentare semnificative suportate de la bugetul de stat.

În consecință, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca nefondat și neîntemeiat.

2. Referitor la cerința nr. 2 din cadrul capitolului III.2.3 a) – Condiții de participare, prin care s-a solicitat *"Ofertantul va prezenta o declarație cu privire la numărul mediu anual de personal pentru ultimul an*, din care sa reiasă un număr de minim 15 persoane*

** ultimul an se raportează la termenul limita de depunere a ofertelor"* autoritatea menționează că această cerință a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 179 lit. i) din Legea nr. 98/2016 iar prezentarea numărului mediu anual de personal din ultimul an reprezintă un indicator al capacității de lucru a ofertanților în ceea ce privește mobilizarea și capacitatea de coordonare a personalului de specialitate în cadrul contractelor în trecut, cerința respectând întrutotul prevederile legale anterior enunțate.

În aprecierea autorității cerința este relevantă pentru determinarea capacității tehnice și/sau profesionale a ofertantului în sensul că se va obține o imagine clară în ceea ce privește fluxul de personal relevant utilizat de ofertant pentru activități specifice, determinant cu privire la capacitatea acestuia de a asigura, inclusiv pentru prezentul contract, un număr cât mai mare de personal propriu, evitându-se astfel întârzierile în prestarea serviciilor generate de perioada necesară desfășurării formalităților de recrutare/angajare/calificare a personalului sau obținerea autorizărilor necesare acestora pentru prestarea serviciilor

În susținere autoritatea precizează că la determinarea numărului minim de personal, a avut în vedere faptul că obiectivul de investiții străbate 16 UAT-uri și este necesară exproprierea unui număr estimat de 1300 de imobile. Numai pentru a fi posibilă constituirea simultană de comisii de verificare a dreptului de proprietate la nivelul tuturor UAT-urilor

ar fi necesar un număr de 32 persoane cu pregătire juridică, pentru a nu menționa restul serviciilor de cadastru și evaluare care necesită personal de specialitate, autorizat în conformitate cu cerințele specificate în caietul de sarcini. Totodată autoritatea subliniază că nu trebuie să ofere justificări ofertantului în cuprinsul documentației de atribuire, aceste justificări regăsindu-se în strategia de contractare supusă aprobării ANAP, împreună cu restul documentației de atribuire. În fapt, obligația autorității contractante este de a asigura caracterul proporțional, relevant și adecvat al acestor cerințe, aspect demonstrat mai sus, cu atât mai mult cu cât cerința trebuie citită și interpretată și prin raportare la prevederile caietului de sarcini și la complexitatea contractului.

În opinia autorității, în ceea ce privește modalitatea de îndeplinire a cerinței, prevederile fișei de date sunt clare, fiind evident că personalul la care se face referire în cerință este cel care rezultă din documentele privind organizarea și funcționarea societății, astfel cum se precizează în fișa de date a achiziției. Mai mult, pentru îndeplinirea cerinței, mai mulți operatori economici se pot asocia și, totodată, ofertantul poate beneficia de susținere din parte unui terț, în situația în care nu deține resursele necesare îndeplinirii contractului.

Pentru cele anterior menționate se solicită respingerea și a acestui capăt de cerere.

3. Cât privește criticile aduse de contestator criteriilor nr. 3-5 din cadrul capitolului IV.2.1) Criterii de atribuire, autoritatea menționează că la elaborarea factorilor de evaluare s-au avut în vedere prevederile art. 187 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 98/2016.

Având în vedere că factorii de evaluare includ aspecte calitative și vizează experiența personalului relevant desemnat pentru realizarea contractului, deoarece personalul în speță are un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de prestare a serviciilor, acordarea punctajului pentru experții autorizați cadastru pentru deținerea unei experiențe profesionale în realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010 reprezintă un avantaj pentru autoritatea contractantă deoarece va motiva ofertanții să propună personal cu o experiență cât mai vastă, familiarizați cu reglementările specifice domeniului, cu riscurile asociate activității, precum și cu secvențialitatea activităților și punctele critice ale unui contract de acest gen, ținând cont și de angrenajul instituțional complex care condiționează desfășurarea serviciilor prestate de acesta.

Se precizează de autoritatea contractantă că punctarea experienței în activități similare derulate anterior, reprezintă un avantaj pentru CNAIR SA deoarece permite crearea unui cadru competițional între ofertanți în ceea ce privește experiența similară a persoanelor nominalizate în cadrul propunerilor tehnice. În fapt, pentru autoritatea contractantă, această concurență se traduce în mobilizarea în cadrul contractului a unor persoane cu o experiență similară cât mai mare, fapt ce se va reflecta în calitatea serviciilor prestate. În aprecierea autorității, acești experți vor influența în mod direct calitatea serviciilor prestate deoarece experiența acestora se va

materializa printr-o transpunere a cunoștințelor acumulate de acesta în întocmirea documentațiilor cadastrale și urmărirea atingerii obiectivelor stabilite prin contract, în termen, ținând cont de riscurile asociate.

Mai mult, autoritatea contractantă atrage atenția asupra faptului că punctează în cadrul factorilor de evaluare elemente suplimentare față de cerințele obligatorii ale caietului de sarcini. Astfel, în măsura în care deținerea a 3 experți autorizați cadastru – categoria D reprezintă o cerință obligatorie de conformitate a propunerii tehnice, demonstrarea unei experiențe specifice în realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010 pentru infrastructura de transport va conduce la obținerea unui punctaj acordat în conformitate cu algoritmul de punctaj menționat în fișa de date a achiziției.

Se menționează că aceste criterii suplimentare față de autorizarea categoria D sunt extrem de relevante raportat la obiectul contractului, exproprierea pentru cauză de utilitate publică fiind reglementată de o lege specială, respectiv Legea nr. 255/2010, iar experiența întocmirii de documentații cadastrale necesare procedurii de expropriere este un avantaj evident de care trebuie să se țină cont la departajarea ofertanților, în vederea maximizării șanselor de a finaliza cu succes contractul de prestări servicii. Totodată se arată că, având în vedere caracterul larg al specializărilor care permit obținerea autorizării sus menționate, prin factorul de evaluare, autoritatea contractantă punctează, în fapt, deținerea unei cât mai vaste experiențe specifice aferentă procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010, pentru infrastructura de transport, și avantajele mai sus precizate ce decurg din folosirea unor experți cu calificări și experiențe superioare.

În opinia autorității participarea la procedură nu este în niciun fel îngrădită, dat fiind faptul că aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerințe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obținere a unui punctaj mai mic în funcție de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul:

4. Față de susținerile contestatorului cu privire la Criteriul 6 din cadrul capitolului IV.2.1 – Criterii de atribuire, autoritatea menționează că există un specific aparte al procedurii de expropriere care conduce la necesitatea departajării operatorilor economici în funcție de experiența pe care o au în întocmirea rapoartelor de evaluare, conform Legii nr. 255/2010. În practică au fost întâmpinate greutăți în derularea contractelor încheiate cu diverși evaluatori, constatându-se existența unei practici neunitare, în ceea ce privește stabilirea momentului la care trebuie evaluat un imobil, la forma pe care trebuie să o îmbrace centralizatorul valoric precum și la stabilirea cuantumului despăgubirilor, motiv pentru care autoritatea a considerat că prin introducerea factorului de evaluare referitor la experiența în întocmirea rapoartelor de evaluare specifice procedurii de expropriere crește șansa ca toate dificultățile amintite mai sus să nu apară, ori să fie depășite cu ușurință, fiind un criteriu relevant de departajare între posibili ofertanți. Relevanța acestui factor de evaluare constă în faptul că activitatea acestui

expert are o importanță semnificativă în emiterea și aprobarea Hotărârii de Guvern privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică necesară realizării proiectului.

În aprecierea autorității este neîntemeiată afirmația contestatorului conform căreia prin aplicarea acestui criteriu este încălcat principiul proporționalității și sunt favorizați în mod nejustificat un număr mai mic de operatori economici, având în vedere faptul că pot participa evaluatori autorizați care au luat parte la contracte pentru evaluarea imobilelor expropriate pentru construirea obiectivelor de investiții în domeniul transporturilor realizate atât la nivel local, județean cât și național, precum și indiferent de domeniul de transport, nu doar pentru transportul rutier. Participarea la licitație nu este îngădită, având în vedere că aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerințe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obținere a unui punctaj mai mic în funcție de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul;

De asemenea, se arată că nu există nicio prevedere legală care să susțină afirmațiile contestatorului legate de faptul că principiul proporționalității presupune că autoritatea contractantă ar putea institui condiții de departajare în funcție de vechimea în profesie, de capacitatea tehnică și profesională, ci, dimpotrivă, așa cum se menționează în Instrucțiunea ANAP nr. 1/2017, în cadrul contractelor de servicii aferente unor obiective de investiții de complexitate ridicată, *"autoritatea contractantă va utiliza, în cadrul criteriului de atribuire preț-calitate, factori de evaluare care se referă la experiența profesională a experților non-cheie și la modul de organizare a activităților de care sunt răspunzători aceștia în procesul de implementare a contractului ce urmează a fi atribuit..."* Mai mult, trebuie ținut seama de art. 12 lit. a) din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2017 cât și de mențiunile Notei aferente art. 12 din aceeași Instrucțiune:

5. Referitor la criticile contestatorului criteriul nr. 7 din cadrul cap. IV.2.1) Criterii de atribuire, privind experiența deținută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real, autoritatea precizează că, având în vedere că în cadrul contractului au fost prevăzute și servicii de asigurare a asistenței și reprezentării juridice pe parcursul procesului de expropriere, avocații solicitați prin caietul de sarcini, urmând să desfășoare:

- activități specifice în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local;

- activități specifice de reprezentare în instanță a beneficiarului în litigiile generate de procedura de expropriere și/sau transfer a imobilelor afectate de construcția drumului expres

- orice alte activități specifice de asistență tehnică și reprezentare juridică specifice etapelor B1, B3, B5 și B6,

autoritatea contractantă a apreciat că experiența avocaților definitivii este esențială pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor contractului de servicii.

Astfel, dintre cei 8 avocați definitivii solicitați prin caietul de sarcini, autoritatea acordă punctaj pentru doi avocați, unul demonstrând o experiență solidă în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real, al doilea demonstrând o experiență solidă în reprezentarea în instanțele civile în cadrul unor litigii referitoare la dreptul de proprietate și/sau alte drepturi reale.

În susținere autoritatea arată că logica introducerii acestui criteriu de evaluare derivă din faptul că avocații stagiați, prin prisma experienței în domeniul juridic pot fi supuși unor erori, care ar avea potențiale consecințe semnificative, atât sociale, cât și asupra procedurii exproprierii. Totodată se arată că acest factor de evaluare referitor la experiența pe care trebuie să o aibă avocații, trebuie menținut și pentru că, nu orice avocat care își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 51/1995 are experiența și cunoștințele necesare să desfășoare activități specifice și să conducă proceduri de strictă reglementare, în conformitate cu legislația exproprierilor.

Autoritatea respinge susținerea contestatorului privind favorizarea unui număr mic de operatori economici, în condițiile în care acest argument poate fi ușor demontat prin cercetarea tablourilor avocaților definitivii afișate pe site-urile barourilor de avocați din țară, precum și de faptul că au fost realizate numeroase procese de expropriere potrivit Legii nr. 255/2010 care au presupus constituirea unor astfel de comisii de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real din care au făcut parte, în mod obligatoriu, avocați. Se afirmă că autorul contestației se află în eroare când afirmă că factorul de evaluare conduce la depășirea strictului necesar pentru îndeplinirea contractului, deoarece în cadrul factorilor de evaluare se punctează elemente suplimentare față de cerințele minime ale documentației de atribuire, nicidecum strictul necesar pentru îndeplinirea contractului. Aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerințe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obținere a unui punctaj mai mic în funcție de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul, iar scopul fiind acela de a obține avantaje de natură calitativă prin utilizarea unui personal cu calificări și experiență superioare.

Pentru toate motivele susmenționate autoritatea solicită respingerea contestației depusă de

Prin punctul de vedere nr. 6280/30.01.2018, înregistrat la Consiliu cu nr. /30.01.2018, autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației depusă de ca nefondată. În susținerea acestei solicitări a precizat următoarele:

1. În opinia autorității solicitarea de publicare a studiului de fezabilitate este neîntemeiată și redundantă, dat fiind faptul că fișa de date a achiziției conține numărul de imobile, conform volumului de ocupări terenuri aferent studiului de fezabilitate iar serviciile necesare a fi realizate pentru numărul estimat de imobile se regăsesc atât în caietul de sarcini cât

și în cadrul modelului de contract încărcat în SEAP. Mai mult, orice operator economic diligent ar putea consulta Studiul de fezabilitate atât în SEAP cât și pe site-ul www.cnadnr.ro la rubrica Achiziții publice, în cadrul documentației de atribuire aferenta contractului de proiectare și execuție a obiectivului de investiții;

Totodăa autoritatea consideră că punerea la dispoziție a studiului de fezabilitate nu prezintă niciun fel de relevanță pentru pregătirea ofertelor, având în vedere că serviciile ce fac obiectul contractului se referă la realizarea de documentații cadastrale și rapoarte de evaluare pentru imobilele afectate de coridorul de expropriere, precum și la asigurarea serviciilor de asistență și reprezentare juridică în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a acestor imobile necesare pentru eliberarea amplasamentului în care vor fi realizate lucrările aferente obiectivului de investiții. Se mai adaugă că în cadrul contractului de servicii a fost prevăzută atât posibilitatea prelungirii duratei contractului, cât și posibilitatea majorării prețului contractului ca urmare a suplimentării numărului de imobile care fac obiectul exproprierii (art. 11.1 (4) din contract).

2. Referitor la solicitarea contestatorului privind *corelarea documentației de atribuire, respectiv completarea prevederilor art. 5.4 din contract cu obligația autorității contractante de a pune la dispoziție în copie toate documentele, planurile de situație, de amplasament, planurile parcelare și informațiile din care să rezulte amplasamentul, limita de expropriere în format Stereo 1970 și numărul estimat de imobile*, autoritatea apreciază că este neîntemeiată și redundantă, deoarece documentația care va fi pusă la dispoziția prestatorului, conform art. 5.4 din modelul de contract include numărul estimat de imobile, conform volumului de ocupări de terenuri aferent studiului de fezabilitate, iar prestatorul are obligația verificării și actualizării listei proprietarilor imobilelor, în vederea preluării de către beneficiar a documentației necesare emiterii Hotărârii de Guvern privind exproprierile. De asemenea, autoritatea arată că obligația de predare a planurilor parcelare nu este în sarcina CNAIR SA, prestatorul urmând să suprapună planul de amplasament cu planurile parcelare obținute de la primărie, în conformitate cu prevederile lit. B.1 pct. 3) din caietul de sarcini.

În condițiile în care va rezulta necesitatea modificării Studiului de fezabilitate/Proiectului tehnic, există posibilitatea adiționării contractului, prin Ordin de modificare sau act adițional conform art. 11.1 (4) coroborat cu prevederile art. 11 (4) din contractul de servicii..

Astfel, dat fiind art. 5.4 din modelul de contract, autoritatea consideră că este nejustificată solicitarea operatorului economic de introducere a unui articol distinct din care să rezulte în mod expres obligația beneficiarului de a pune la dispoziția prestatorului noile studii, proiecte, planuri și documente, ca urmare a modificării planului tehnic/studiului de fezabilitate.

Referitor la solicitarea de *remediere a documentației de atribuire în sensul că drepturile și obligațiile, riscul contractului să fie suportate în mod permanent și efectiv, în mod proporțional, de toți asociații prestatorului*,

este în opinia autorității neîntemeiată deoarece prevederile art. 4.2.1 Cap. III din contract asigură tocmai proporționalitatea drepturilor și obligațiilor/riscul contractului, prin raportarea valorii onorariului pentru serviciile juridice prevăzute la lit. B.4.2 din caietul de sarcini la numărul de imobile pentru care acestea au fost prestate efectiv.

Toate variabilele enumerate de contestator, referitoare la specificitatea/volumul/complexitatea activității, precum și gradul de implicare al diferitelor categorii de specialiști în derularea acestora, au fost luate în calcul de către autoritatea contractantă la stabilirea cotelor de onorariu pentru fiecare dintre sarcini.

În aprecierea autorității, quantumul onorariului convenit avocatului pentru sarcinile prevăzute la lit. B.4.2 din caietul de sarcini nu constituie în niciun caz o restrângere a quantumului onorariului doar pentru această categorie de prestatori, motivul pentru care este stabilit un prag superior în locul unui procent fix fiind generat de imposibilitatea de estimare a numărului de litigii generate de procedura de expropriere. Pe de altă parte, se prezintă ca inechitabilă remunerarea prestatorului prin raportare la numărul total de imobile, neexistând o justificare pentru care acesta să primească onorariul aferent unor servicii neprestate efectiv;

Autoritatea contractantă a impus un model de acord de asociere prin documentația de atribuire care reglementează în mod clar relațiile între asociați, aceștia răspunzând atât individual, cât și solidar, de toate responsabilitățile și obligațiile decurgând din sau în legătură cu contractul.

În continuare, autoritatea afirmă că este neîntemeiată solicitarea de eliminare a penalității pentru neîndeplinirea obligației de reprezentare la termenele de judecată, prevederile art. 17.9 din contract fiind fundamentate prin obligativitatea prezentării în instanță și a susținerii intereselor autorității contractante, acest demers fiind de natură să îmbunătățească considerabil șansele obținerii unei soluții favorabile. Mai mult, prezența avocatului la termenele de judecată poate determina instanța să procedeze la judecarea cauzei în loc de a dispune amânarea termenului, în acest mod fiind semnificativ redus timpul procesului, conducând inclusiv la despăgubirea mai rapidă a titularilor drepturilor reale și finalizarea procedurii de expropriere;

3. Cu privire la solicitarea contestatorului privind modificarea cerinței din fișa de date referitoare la experiența profesională deținută de către avocați, autoritatea menționează că este neîntemeiată având în vedere următoarele aspecte:

- cerințele prevăzute în caietul de sarcini reprezintă o condiție minimă de conformitate, ofertantul care nu poate asigura numărul minim de personal urmând a fi respins întrucât nu satisface cerințele minime obligatorii pentru îndeplinirea contractului;

- factorii de evaluare cu privire la personal care se regăsesc în fișa de date a achiziției reprezintă elemente suplimentare față de cerințele minime de conformitate și sunt punctați în conformitate cu algoritmul de calcul indicat în documentația de atribuire;

- în speța de față, ofertantul are obligația de a asigura un număr minim de 8 avocați definitiv pentru ca propunerea tehnică să satisfacă cerințele autorității contractante; dacă doi dintre acești avocați au și experiența solicitată în cadrul factorilor de evaluare, propunerea tehnică a ofertantului va obține un punctaj conform algoritmului de calcul care poate depăși oferta sa de alte oferte, însă această experiență specifică nu reprezintă nici o cerință de calificare, nici o cerință minimă a caietului de sarcini;

- stabilirea experienței necesare în fișa de date a achiziției, în vederea obținerii punctajului pentru avocați, a fost făcută cu luarea în considerare a ponderii serviciilor de specialitate raportat la obiectul contractului;

- propunerea contestatorului ca cerința să prevadă pentru avocatul nr. 1 participarea la minim o comisie constituită în baza Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean sau local, nu este relevantă în vederea departajării participanților la procedura de achiziție, experiența propusă fiind insuficientă pentru a asigura îndeplinirea cu succes a activităților prevăzute în caietul de sarcini;

- aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerințe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obținere a unui punctaj mai mic în funcție de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul, scopul fiind acela de a obține avantaje de natură calitativă prin utilizarea unui personal cu calificări și experiență superioare, nu doar de a satisface cerințele minim obligatorii ale autorității contractante.

Prin adresa nr. 6663/01.02.2017 înregistrată la Consiliu cu nr. /01.02.2018 autoritatea contractantă a transmis punctul de vedere cu privire la contestația formulată de

1.Referitor la criticile aduse cerinței nr. 1 din cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică și/sau profesională din fișa de date.

În ceea ce privește criticile ce vizează majorarea intervalului de referință pentru îndeplinirea cerinței de experiență similară, de la 3 la 5 ani, autoritatea contractantă precizează că solicitarea contestatorului nu este în niciun fel justificată. Aplicabilitatea art. 179 lit. b) teza a II-a din Legea nr. 98/2016 reprezintă o excepție, în condițiile limitative care sunt enunțate și în Instrucțiunea nr. 2/2017 a ANAP, la art. 9 alin. (4). Autoritatea consideră că în speța de față niciuna din situațiile excepționale nu se îndeplinesc în cazul serviciilor care sunt solicitate ca experiență similară ofertanților în cadrul acestei proceduri.

În susținere, autoritatea contractantă menționează că prevederile art. 2 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, enumeră lucrările de utilitate publică pentru care este aplicabilă legea specială, precum și instituțiile/autoritățile publice care au calitatea de expropriator. Prin urmare, serviciile de specialitate specifice procedurii exproprierii pot fi achiziționate de către Consiliile Locale, Consiliile Județene, CNAIR SA, CNCF CFR SA etc, instituții de profil care în ultimii 3 ani au efectuat exproprieri pentru numeroase obiective de investiții și

pentru care au fost contractate inclusiv servicii de elaborare documentații cadastrale. Totodată se arată că, autoritatea contractantă nu a restricționat participarea la licitație a operatorilor economici care au prestat servicii similare, însă în alte domenii de transport decât cel rutier, respectiv naval, aerian, feroviar sau metrou și nu a restricționat participarea la licitație a acelor operatori economici care au desfășurat activități similare, însă, pentru alte categorii de drum decât cel pentru care se realizează prezentele servicii, respectiv drum expres;

În acest context se precizează că, autoritatea contractantă nu putea oferi justificări pertinente pentru extinderea termenului de 3 ani la 5 ani în cuprinsul Strategiei de contractare, având în vedere că nu există niciun indiciu cu privire la existența unei cereri mici pentru astfel de servicii sau privind raritatea unor astfel de servicii determinată de un nivel ridicat al competențelor pe care prestarea serviciilor l-ar presupune. Termenul de referință de 3 ani a fost stabilit pentru dovedirea capacității tehnice a prestatorului de a procesa documentațiile cadastrale pentru un număr de 250 de imobile cu celeritate și cu respectarea termenelor contractuale, astfel încât, termenul de 3 ani este unul relevant, care asigură o concurență reală între operatorii economici.

Mai mult, se afirmă că, astfel cum este enunțat criteriul, rezultă cu claritate că autoritatea contractantă nu este interesată de contracte finalizate ce au avut ca obiect servicii cadastrale, ci de servicii prestate privind realizarea unui număr limitat de documentații cadastrale, pentru care se poate face dovada depunerii și înregistrării la OCPI, ceea ce echivalează cu dovada unei recepții calitative a respectivelor servicii.

Autoritatea subliniază că și în situația în care un operator economic nu ar putea îndeplini singur cerința, CNAIR SA a prevăzut, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, atât posibilitatea participării în asociere la licitație, cât și posibilitatea de a beneficia de susținere din partea unui tert, deci cumularea resurselor în vederea demonstrării criteriului de capacitate tehnică:

"Nota 1: Daca un grup de operatori economici depune o oferta comuna, cerința se demonstrează prin luarea în considerare a resurselor tuturor membrilor grupului. In aceasta situatie, si Ofertantul asociat va completa DUAE - Partea IV "Criteriile de selecție" - Secțiunea C "Capacitatea tehnica si profesionala". [...]

Nota 2; In cazul in care Ofertantul beneficiaza de susținerea unui tert, tertul sustinator va completa DUAE - Partea IV "Criteriile de selecție" - Secțiunea C "Capacitatea tehnica si profesionala".

Prin urmare, se apreciază că se îndeplinesc toate condițiile pentru asigurarea unei concurențe reale, perioada de referință de 3 ani reprezentând un reper relevant pentru autoritatea contractantă, și permisiv pentru operatorii economici.

2. Referitor la solicitarea de clarificare a sintagmei *documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere*, și de adoptare de măsuri de remediere în sensul acceptării, în vederea îndeplinirii cerințelor de experiență similară, și a documentațiilor pentru intabularea coridorului de

expropriere, autoritatea contractantă precizează că nu a cerut ca ofertanții să facă dovada că au prestat servicii pentru definitivarea coridorului de expropriere pentru proiecte de investiții similare ci doar să fi realizat documentații cadastrale diferite (individuale) pentru 250 de imobile diferite.

Astfel, solicitarea de considerare ca experiență similară și a documentațiilor pentru intabularea coridorului de expropriere este nejustificată, având în vedere următoarele:

- elaborarea unei documentarii cadastrale totale pentru un coridor expropriat cu 250 de imobile nu presupune același lucru cu elaborarea de documentații cadastrale individuale pentru 250 de imobile diferite și, pe cale de consecință, o astfel de documentație cadastrală pentru intabularea coridorului expropriat nu va fi reținută pentru îndeplinirea cerinței;
- în timp ce documentația pentru întregul coridor, indiferent de numărul de imobile conținut de acesta, presupune doar o centralizare a informațiilor obținute din documentațiile cadastrale individuale realizate pentru fiecare imobil în parte și care poate fi realizată într-un termen de 30 de zile, realizarea documentației cadastrale pentru fiecare imobil în parte presupune o activitate mult mai complexă și de dificultate sporită, pentru care se alocă mai multe resurse și care se întinde pe o perioadă mai mare de timp.

Mai mult, pentru intabularea culoarului de expropriere, prestatorul procesează, cu precădere, informațiile și documentația pusă la dispoziție de către autoritatea contractantă, spre deosebire de întocmirea documentațiilor cadastrale care presupun o serie complexă de demersuri în vederea îndeplinirii condițiilor de avizare.

De asemenea, autoritatea contractantă precizează că, pentru prevenirea oricăror ambiguități legate de aceste aspecte, după revenirea la cursul normal al procedurii, va publica o clarificare referitoare la faptul că, prin documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere se înțelege documentație cadastrală individuală, realizată pentru fiecare din cele 250 de imobile în parte.

3. Referitor la criticile privind cap. IV.2) Criterii de atribuire, autoritatea redă cerințele din caietul de sarcini cu privire la personalul de specialitate pentru activitățile de cadastru, precum și factorii de evaluare cu privire la această componentă, precizând că autoarea contestației face o confuzie între factorii de evaluare și cerințele caietului de sarcini.

Astfel, precizează că, pentru conformitatea ofertei, în ceea ce privește personalul specific activităților de cadastru, ofertantul trebuie să pună la dispoziție minim 3 experți autorizați ANCPI categoria D, minim 3 experți autorizați ANCPI categoria C și minim 4 experți autorizați ANCPI categoria B. Dintre aceștia, autoritatea contractantă a punctat în cadrul factorilor de evaluare acei experți care prezintă cea mai mare relevanță pentru desfășurarea activităților de cadastru și au cel mai mare impact calitativ asupra serviciilor prestate, respectiv a punctat experiența specifică a celor 3 experți cadastru autorizați ANCPI pentru categoria D.

În acest context, autoritatea consideră că invocarea de către contestator prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 7 alin. (1) din

Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017 este improprie și nu susține argumentele ce se doresc a fi evidențiate, deoarece respectivele prevederi se referă la modalitatea de stabilire a criteriilor de calificare și nu la modalitatea de stabilire a cerințelor caietului de sarcini sau a factorilor de evaluare. În schimb sunt incidente prevederile art. 12 lit. a) și pct (iii) din aceeași Instrucțiune.

În consecință se susține că factorii de evaluare stabiliți de autoritatea contractantă în fișa de date a achiziției respectă în integralitate prevederile legislației aplicabile în materia achizițiilor publice, motiv pentru care documentația de atribuire a fost validată de ANAP.

Referitor la afirmația conform căreia *"executarea măsurătorilor și lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentațiilor privind exproprierea pentru utilitate publică poate fi realizată de persoane care dețin categoriile de autoriare A, B, D și, prin urmare, impunerea unei singure categorii de autoriare (D) este restrictivă, și deci, nelegală"*, autoritatea contractantă precizează că aceasta nu reflectă informațiile din cuprinsul documentației de atribuire.

Astfel, prin caietul de sarcini a fost solicitat personal de specialitate autorizat atât în categoria D, cât și în categoriile B și C, deci nu a fost impusă o singură categorie de autorizare.

În situația în care afirmația contestatorului se referă la factorii de evaluare 3-5, autoritatea contractantă precizează că a decis să puncteze acele categorii de personal care prezintă cea mai mare relevanță pentru derularea activităților și care, prin gradul ridicat de specializare și experiență, pot aduce un spor de calitate serviciilor prestate, în acord cu prevederile legale aplicabile în materia achizițiilor publice.

În ceea ce privește observația contestatorului conform căreia autoritatea contractantă nu a motivat cerința prezentării categoriei de autorizare D, în detrimentul celorlalte două și nici necesitatea solicitării în raport cu natura și anvergura contractului, autoritatea contractantă arată că este neclar la ce se referă contestatorul, având în vedere că prin caietul de sarcini se solicită și asigurarea a 4 experți cadastru autorizați ANCPI pentru categoria B și 3 experți cadastru autorizați ANCPI pentru categoria C.

În ceea ce privește solicitarea contestatorului referitoare la introducerea clasei A în locul clasei C de autorizare, respectiv de a fi punctate toate clasele de autorizare, autoritatea contractantă consideră că acesta este neîntemeiat, deoarece:

- chiar în cuprinsul contestației sunt enumerate tipurile de lucrări care pot fi executate de către autorizații categoria C, acestea regăsindu-se printre activitățile necesare în scopul realizării contractului,

- solicitarea este motivată de activitățile prevăzute la lit. B3 – pct. 11 din caietul de sarcini, fără autorizații clasa D nefiind posibilă realizarea obligațiilor prevăzute în acesta (intabularea culoarului. avizare documentației de către un verficator autorizat etc.);

- punctarea clasei D este relevantă în contextul în care activitățile desfășurate de către celelalte tipuri de autorizați sunt inferioare răspunderii verificărilor efectuate de către autorizații clasa D.

În ceea ce privește opinia contestatorului cu privire la nelegalitatea solicitării din caietul de sarcini ca prestatorii de servicii să dețină categoriile de autorizare antemenționate, autoritatea contractantă precizează că acestea sunt strict reglementate de Ordinul nr. 107/2010 emis de ANCPI. În plus, activitățile de expropriere cuprinse în caietul de sarcini nu ar putea fi realizate fără deținerea acestora.

Referitor la numărul personalului, autoritatea arată că acesta a fost stabilit prin raportare la volumul de muncă pe care îl presupune obiectul contractului, în vederea realizării obligațiilor cu respectarea termenelor prevăzute în caietul de sarcini.

4. În ceea ce privește solicitarea contestatorului de clarificare a sintagmei *raport de evaluare individual pentru terenuri și/sau construcții*, autoritatea contractantă redă factorul de evaluare nr. 6, precizând că, în mod similar cu cerința de elaborare a rapoartelor de evaluare prevăzută în caietul de sarcini pentru prezenta procedură, vor fi reținute pentru acordarea punctajului acele rapoarte de evaluare individuală realizate pentru fiecare imobil în parte pentru a putea fi stabilit cuantumul despăgubirilor în baza suprafețelor reale rezultate din documentațiile cadastrale individuale realizate pentru fiecare imobil.

Autoritatea menționează că în situația în care neclaritățile contestatorului se referă la faptul că un raport de evaluare individuală, ca livrabil, poate să conțină mai multe evaluări individuale realizate pentru mai multe terenuri/construcții diferite în cadrul aceluiași document, pentru eliminarea oricăror ambiguități, autoritatea contractantă își exprimă disponibilitatea de a publica o clarificare, prin care se va preciza ce se înțelege prin sitagma menționată de contestator, precum și cu privire la modalitatea de aplicare a algoritmului de calcul aferent acestui factor de evaluare.

5. Referitor la solicitarea de clarificare a modului de punctare a experienței avocatului nr. 1, autoritatea contractantă redă factorul de evaluare nr. 7 și precizează că, din acesta rezultă cu claritate faptul că se va puncta numărul de comisii de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real în care avocatul a activat, documentul justificativ prin care urmează a se verifica acest aspect fiind decizia de numire a acestuia în comisie. Factorul de evaluare se referă în mod evident la numărul de comisii în care avocatul a participat și nicidecum la numărul de decizii în care acesta a fost nominalizat.

Astfel, în situația în care un avocat este nominalizat, prin aceeași decizie, în cadrul mai multor comisii, în aplicarea algoritmului de calcul pentru acest factor de evaluare, se va lua în considerare numărul comisiilor în care este desemnat prin acea unică decizie și nu se va considera ca fiind o singură comisie doar pentru că documentul de nominalizare este unul singur.

De asemenea, în situația în care, pentru același proiect, avocatul este desemnat în mai multe comisii, toate acestea vor fi luate în considerare, chiar dacă sunt aferente aceluiași obiectiv de investiții.

Ca o observație finală cu privire la capitolul I al contestației referitor la criteriile de calificare și factorii de evaluare stabiliți în fișa de date a achiziției, autoritatea consideră că demersul acestuia nu este unul întemeiat, întrucât:

- aspectele vizate nu reflecta caracterul nelegal al cerințelor autorității contractante, ci o gravă neînțelegere a prevederilor documentației de atribuire și o gravă confuzie între factorii de evaluare, criterii de calificare și cerințe minime obligatorii ale caietului de sarcini;

- legiuitorul a prevăzut un alt mecanism la îndemâna operatorilor economici pentru clarificarea informațiilor cuprinse în documentația de atribuire, și anume posibilitatea de a adresa autorității contractante solicitări de clarificare.

Prin adresa nr. 8031/05.02.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /05.02.2018, autoritatea contractantă formulează completare cu privire la contestația depusă de

1.Referitor la aspectele generale privind caietul de sarcini și contractul de prestări servicii, autoritatea contractantă precizează următoarele:

- pentru majoritatea aspectelor contestate, nu a prezentat motive întemeiate care să justifice caracterul abuziv, inequitabil sau excesiv al solicitărilor CNAIR SA, demonstrând o profundă neînțelegere a obligațiilor ce îi revin Prestatorului în cadrul contractului, raportat la specificul activităților necesar a fi derulate pentru procesul de expropriere și ridicând încă de la acest moment al ofertării, reale semne de întrebare cu privire la capacitatea unui astfel de operator economic de a derula un contract esențial pentru realizarea investiției;

- citirea coroborată a tuturor prevederilor documentației de atribuire, în special ale caietului de sarcini și ale contractului, demonstrează că autoritatea contractantă nu a transferat toate riscurile către Prestator, dimpotrivă, a conceput suficiente mecanisme contractuale care să permită atât prelungirea duratei contractului, cât și remunerarea corespunzătoare pentru servicii suplimentare care pot deveni necesare pentru atingerea obiectului contractului, sens în care opțiunile de modificare a contractului au fost prevăzute atât în fișa de date a achiziției, secțiunea VI.3) Alte informații, cât și la art. XI. Modificarea Contractului de Servicii; Amendamente; Clauze de revizuire din Contractul de servicii;

- astfel, la art. 11.1 alin. (4) din Contract, autoritatea contractantă a prevăzut posibilități de modificare a contractului, majoritatea tocmai pentru acele situații care nu țin de culpa prestatorului și reprezintă circumstanțe imprevizibile, care nu pot fi imputate prestatorului;

- la art. 11.1 alin (5) - (6) se precizează explicit: *"(5) Perioada de prestare a serviciilor va putea fi extinsă atunci când apar situații independente de voința Prestatorului.*

(6) Pentru motivele menționate la art. 11.1 (4), lit. e) și j), autoritatea contractantă poate accepta o depășire a perioadei de prestare a serviciilor

cu cel mult 730 de zile, dacă Prestatorul aduce justificări temeinice care atestă necesitatea prelungirii perioadei. Ținând cont de circuitul, respectiv perioada de avizare și publicare a Hotărârii Guvernului de expropriere, termenele se mai pot prelungi cu încă 150 de zile."

- posibilitatea suplimentării valorii contractului este reluată și la art. 11.1 alin (9) din Contract: "(9) În aplicarea prevederilor Legii nr. 98/2016, modificările specificate la Art. 11.1 (4) lit, h) din Contract reprezintă modificări nesubstanțiale în sensul art. 221 alin. 1 lit e) din Legea nr. 98/2016 și se pot realiza, în scris, prin Ordin de Modificare (și, dacă e cazul prin Act Adițional), numai cu condiția să nu depășească, cumulativ cu orice alte modificări nesubstanțiale care s-ar realiza per total în cadrul contractului, 10% din Prețul Contractului."

- în fișa de date a achiziției, secțiunea II.2.1) Cantitatea totală sau domeniul, autoritatea contractantă și-a manifestat opțiunea pentru achiziția ulterioară de servicii similare, în condițiile prevăzute la art. 104 alin. (8) din Legea 98/2016, astfel "În conformitate cu prevederile art. 104 alin. (8) din Legea nr. 98/2016, Autoritatea Contractantă optează pentru achiziția ulterioară de noi servicii similare de la ofertantul a cărui ofertă va fi declarată câștigătoare în cadrul prezentei proceduri de achiziție publică în cuantum 2.691.000 Lei fără TVA, valoarea reprezentând 50% din valoarea estimată a contractului. Valoarea estimată totală a contractului (inclusiv servicii similare) este de 8.073.000 Lei fără TVA".

- informația a fost în mod corespunzător reluată și în secțiunea II.2.2) Opțiuni din fișa de date a achiziției și se reflectă și în modalitatea de determinare a valorii estimate, care este definită ca interval între 5.382.000 Lei fără TVA (valoarea estimată a prezentei proceduri, în funcție de care se va elabora și evalua oferta) și 8.073.000 Lei fără TVA (valoarea estimată ce conține atât valoarea estimată a prezentei proceduri, cât și valoarea posibilelor suplimentări conform art. 104 alin. (8) din Legea nr. 98/2016.)

- astfel cum este evident din chiar obiectul său, acest contract presupune derularea unui set mixt de servicii, atât de cadastru și evaluare, cât și de asistență și reprezentare juridică în diferitele etape ale procesului de expropriere;

Autoritatea arată că în caietul de sarcini, cap. C Recepția Serviciilor, a prevăzut durate clare pentru prestarea serviciilor descrise la pct. B1-B7, respectiv pentru acele servicii pentru care se poate în mod obiectiv stabili o durată clară și cuantificabilă. Or, pentru serviciile de reprezentare a Beneficiarului în instanță în litigiile generate de procedura de expropriere (B8), nu se poate anticipa nici momentul exact în care aceste litigii pot interveni pe parcursul procedurii de expropriere, nici durata exactă a acestora, mai ales că durata litigiului depinde inclusiv de abilitățile Prestatorului în gestionarea litigiului și performanțele acestuia în reprezentarea intereselor CNAIR SA în instanță. Se subliniază că singurul termen cert care poate fi invocat este termenul general de prescripție de 3 ani de la comunicare, în care Hotărârea de stabilire a despăgubirilor poate fi contestată în instanță. Astfel, raportat la obligațiile Prestatorului aferente pct. B8, data finalizării acestor servicii va fi data la care se va finaliza ultimul

litigiu deschis în intervalul legal de 3 ani care curge de la data comunicării ultimei Hotărâri de stabilire a despăgubirilor.

În ceea ce privește serviciile B9, B10 și B11, autoritatea consideră că îndeplinirea cerințelor privind informarea și publicitatea pe durata contractului și a cerințelor privind publicitatea conform Manualului de Identitate Vizuală, care presupun inscripționarea documentelor elaborate cu sigla Uniunii Europene, nu poate ridica, în mod real, pentru orice operator economic, probleme de cuantificare financiară prin raportare la întinderea (durata) acestor servicii. În acest sens autoritatea a precizat în caietul de sarcini că *"Perioada de prestare a serviciilor este condiționată de motive independente de voința Prestatorului, cum ar fi de exemplu: obținerea într-un termen rezonabil a extrasului de carte funciară de la OCPI privind înscrierea dreptului de proprietate al Statului Roman asupra coridorului expropriat, de obținerea într-un termen rezonabil a documentațiilor cadastrale vizate de către OCPI, de obținerea într-un termen rezonabil a Hotararilor Consiliilor Locale/ Județene în vederea trecerii din domeniul public al UAT-urilor în domeniul public al statului și în administrarea MT - CNAIR SA"*, motiv pentru care a prevăzut posibilitatea de extindere a perioadei de prestare a serviciilor atunci când apar aceste situații independente de voința Prestatorului.

Referitor la constituirea de garanții și conservarea acestora pe întreaga durată a contractului, autoritatea precizează că solicitarea constituirii garanției de bună execuție, precum și modalitatea de executare și returnare a acesteia sunt stipulate cu respectarea integrală a prevederilor legale aplicabile, respectiv art. XIII Garanția de bună execuție a contractului din Contractul de servicii este elaborat în conformitate cu art. 39-42 din HG 395/2016, autoritatea contractantă neputând deroga de la aceste prevederi imperative ale legislației aplicabile în materia achizițiilor publice.

Cât privește rezilierea unilaterală a contractului, autoritatea atrage atenția asupra faptului că aceasta poate interveni nu pentru abateri minore ale Prestatorului, cum fals susține contestatorul, ci pentru încălcări grave ale obligațiilor contractuale. În acest context se menționează și că lipsa alocării bugetare, deși este o cauză independentă de acțiunea sau inacțiunea Prestatorului, este în egala măsură independentă și de autoritatea contractantă care, în ciuda tuturor diligențelor depuse, se poate afla, pe parcursul derulării contractului, în situația sistării alocării bugetare pentru acest contract, situație în care, însă, nu există niciun dubiu cu privire la faptul că prestațiile efectuate vor fi plătite, neexistând niciun risc de prejudiciere a Prestatorului. Se menționează că nu trebuie să se facă confuzie între identificarea sursei de finanțare și a alocării bugetare la momentul semnării contractului, aceasta fiind o obligație instaurată prin art. 14 (3) din Legea 500/2002 cu modificările și completările ulterioare, și faptul că pe parcursul implementării unui contract de durată, pot apărea restricții financiare care nu țin de puterea de decizie a CNAIR SA. Având în vedere că sursa de finanțare pentru acest contract este asigurată din fonduri europene nerambursabile aferente POIM 2014-2020, astfel cum se menționează explicit în fișa de date a achiziției, autoritatea consideră ca

riscul absenței alocării financiare este minor, din experiența autorității contractante situația rezilierii contractelor pentru acest motiv fiind o reală excepție.

Referitor la caracterul disproporționat al prestațiilor părților, care ar fi "în afara uzanțelor comerciale" autoritatea consideră că sunt două aspecte de lămurit:

- autoritatea contractantă are obligația de a stabili în sarcina Prestatorului toate acele servicii care îi satisfac necesitatea, obligația prestării fiind în sarcina Prestatorului, nu a Beneficiarului, deci stabilirea unor prestații proporționale între părți este în sine un non-sens;

- prezentul contract de achiziție publică este unul administrativ în lumina definiției contractului de achiziție publică și a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Astfel, regimul juridic al contractului în discuție este unul special, preponderent de drept public. Prerogativele de drept public la îndemana autorității contractante constau în faptul că se încheie contractul pentru realizarea unor sarcini ale interesului public, ceea ce pune autoritatea contractantă într-o poziție privilegiată cu posibilitatea de a impune unele clauze în contract de a controla modul de executare și chiar de reziliere a contractului. Fiind încheiat în vederea realizării unei competențe a administrației publice, acest contract are o natură juridică preponderent de adeziune. În consecință, contractul de achiziție publică presupune anumite rigori pe care trebuie să le accepte cei care doresc să se implice într-o relație contractuală cu statul sau entitățile publice ale sale. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 instituie regula conform căreia principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

În continuare, autoritatea precizează că din analiza celor 54 de puncte ale contestației cu privire la caietul de sarcini și contract, în absența unor motivări pertinente, susținute de argumente solide, se conturează o concluzie generală privind dorința contestatorului de a elimina din documentația de atribuire prestarea unor servicii fără de care nu se poate atinge obiectul contractului și de a exonera Prestatorul de orice răspundere față de modalitatea în care prestează serviciile aferente contractului.

1. Referitor la solicitarea contestatorului referitoare la eliminarea cerinței de verificare și actualizare a listei proprietarilor și ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, autoritatea contractantă arată că este falsă afirmația conform căreia "listele se întocmesc prin raportare la planurile parcelare [...]", în fapt, listele fiind compuse de către expropriator pe baza informațiilor transmise de către UAT-uri/OCPI-uri, conform art. 5 alin. (1) din Legea 255/2010.

Autoritatea contractantă precizează că nu poate prezenta pentru promovarea Hotărârii de Guvern pentru expropriere informații care nu au fost verificate sau actualizate la momentul inițierii proiectului de HG, deoarece pe baza Hotărârii de Guvern se vor plăti despăgubirile titularilor de drepturi reale raportat la suprafața fiecărui imobil expropriat, acestea suferind numeroase modificări/reconfigurări (dezmembrări, alipiri, etc.) de

la momentul Studiului de Fezabilitate și până la momentul promovării Hotărârii de Guvern.

Astfel, informațiile incluse în documentele ce stau la baza emiterii Hotărârii de Guvern pentru exproprieri trebuie să reflecte situația reală a imobilelor din teren, fiind evident în sarcina prestatorului să verifice și să actualizeze aceste informații, nu doar să preia informații dintr-un Studiu de Fezabilitate care a fost realizat în anul 2007 (deci cu peste 10 ani înainte de data estimată de începere a acestui contract). Sensul și scopul serviciilor pentru care este remunerat Prestatorul nu este acela de a reproduce și de a centraliza informații lipsite de actualitate, care generează consecințe grave asupra întregului proces de exproprieri.

În aceste condiții, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată cerința de modificare a serviciilor prevăzute la cap. B1.2 din caietul de sarcini.

2. Referitor la solicitarea de eliminare a cerinței privind redactarea documentației cadastral-juridice în 3 exemplare, autoritatea contractantă precizează că, având în vedere prevederile Legii 7/1996 cu modificările și completările ulterioare, care prevede întocmirea documentației cadastrale-juridice în 3 exemplare originale, nu va face nicio derogare de la aceasta obligație legală. În speța de față, un exemplar original va rămâne la OCPI, iar cele 2 exemplare originale vor fi puse la dispoziția expropriatorului, întrucât intabularea dreptului de proprietate a fost deja realizată, conform art. 9 alin. (5) din Legea 255/2010. Prin urmare, autoritatea contractantă solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat, solicitarea excedând cadrului legal aplicabil și, totodată, fiind lipsit de substanță și relevanță cu privire la îndeplinirea contractului.

3. Referitor la punctul 3 din contestație, autoritatea contractantă consideră redundantă solicitarea de definire a serviciilor necesar a fi prestate în vederea îndeplinirii obligației de a acorda asistență Beneficiarului la predarea amplasamentului către Antreprenor, cerința prevăzută la litera B.4.1, punctul 7) constând în însoțirea Beneficiarului la momentul predării amplasamentului (ulterior intabulării) și implicând deplasarea pe întreg traseul proiectului și predarea lui (activitate îndeplinită anterior, ca urmare a sarcinii prevăzute la litera B1, punctul 3 și 4 din Caietul de Sarcini).

Având în vedere acțiunile pe care trebuie să le întreprindă Prestatorul în îndeplinirea obligației de a acorda asistență Beneficiarului la predarea Amplasamentului către Antreprenor, precum și proximitatea locației proiectului față de sediul contestatorului, autoritatea contractantă consideră că această activitate va avea o pondere insignifiantă în bugetul contractului, Contestatorul putând cu ușurință să prevadă încă de la acest moment eventualele costuri incidente. Prin urmare, solicită respingerea ca neîntemeiată a acestei solicitări.

4. În ceea ce privește punctul 4, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului, având în vedere că potrivit pct. B4, Prestatorul verifică/stabilește motivul consemnării sumelor în cadrul Comisiilor și emite Hotărârile de stabilire în consecință, astfel că, tot acesta

est în măsură să constate dispariția motivului consemnării și să realizeze demersurile necesare în vederea eliberării despăgubirilor.

De asemenea, susținerea acestuia că obligația poate să devină impovăraătoare pentru Prestator este lipsită de temei în opinia autorității, în condițiile în care cazurile descrise apar cu titlu de excepție, obligația deblocării sumelor devenind exponențial mai puțin însemnată spre sfârșitul procedurii de expropriere, iar această activitate nu presupune acordarea de asistență și reprezentare juridică din partea Prestatorului, mai puțin în situația litigiilor ce pot interveni.

Având în vedere cele precizate mai sus, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat.

5. Cu privire la punctul 5, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului, întrucât activitatea prevăzută la litera B6, punctul 2) din Caietul de Sarcini este în perfectă concordanță cu prevederile stabilite prin art. 28 alin. (1) și alin. (1 ind. 1) din Legea nr. 255/2010.

Totodată, cerința enunțată în Caietul de Sarcini la pct. B.6. 2) este foarte clară *"notificarea unităților administrativ-teritoriale cu privire la trecerea bunurilor imobile afectate de lucrările de utilitate publică, proprietate publică a acestora, în proprietatea publică a Statului și în administrarea reprezentantului expropriatorului, în condițiile art. 28 din Legea nr. 255/2010 cu modificările și completările ulterioare;"*, Prestatorului nesolicitându-i-se altceva decât să notifice unitățile administrativ-teritoriale, astfel cum este explicit stipulat în Legea nr. 255/2010.

Pe cale de consecință, apreciază că nu este necesară completarea pct. B.6.2) în sensul solicitat de contestatoare, motiv pentru care solicită respingerea acestui capăt de cerere ca fiind neîntemeiat și nefondat.

6. Cu privire la punctul 6, autoritatea contractantă precizează că Legea 255/2010 nu face distincție în ceea ce privește documentația cadastrală, între domeniul public și domeniul privat. Atât timp cât textul Legii tratează acest aspect în mod unitar, în sensul întocmirii documentației cadastrale atât pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât și pentru cele aflate în domeniul privat (expropriere), iar activitatea Prestatorului va fi remunerată, solicitarea contestatorului privind întocmirea documentației cadastrale numai în privința imobilelor înscrise în cartea funciară este lipsită de orice temei legal, financiar, logic sau juridic. Având în vedere că potrivit Contractului serviciile aferente pct. B6 sunt remunerate, indiferent de titularul dreptului de proprietate, Prestatorul urmând a fi plătit în consecință atât pentru documentațiile cadastrale realizate pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât și pentru documentațiile cadastrale realizate pentru imobilele aflate în domeniul privat (expropriere), dacă operatorul economic are cunoștință despre aceste cazuri excepțional invocate în contestație, ar trebui să își dimensioneze în mod adecvat Propunerea Financiară, nu să solicite modificarea obiectului contractului prin eliminarea unor activități care sunt esențiale pentru atingerea rezultatelor așteptate.

Prin urmare, autoritatea contractantă solicită respingerea acestui capăt de cerere.

7. Referitor la punctul 7, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea de eliminare a obligației prevăzute la litera B.8, punctul 1), întrucât aceasta presupune efectuarea de diligențe din partea avocaților, având în vedere caracterul de Titlu Executoriu al deciziei de expropriere, în vederea evitării executării silite (evacuării).

În cazul în care Consiliul va considera de cuviință, autoritatea contractantă menționează că poate emite o clarificare, după revenirea la cursul normal al procedurii, în sensul ca cerința din Caietul de Sarcini privind *"punerea în executare a titlurilor executorii - Deciziile de expropriere, emise în conformitate cu legislația în materia exproprierii"* nu se referă la acțiunea de evacuare propriu-zisă, întrucât aceasta excede competențelor și atribuțiilor Prestatorului – Avocat.

Cu toate acestea, Prestatorul nu va fi exonerat de obligația de a acorda asistență și reprezentare juridică Beneficiarului, dacă este cazul, în litigiile ce pot decurge din punerea în executare a titlurilor executorii (inclusiv evacuarea) și pentru recuperarea tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de respectivul litigiu (taxa de timbru, onorariu de expert, onorariu executor judecătoresc, onorariu avocat, etc.).

Prin urmare, pentru eliminarea oricăror ambiguități, autoritatea contractantă își exprimă disponibilitatea emiterii unei clarificări în sensul celor de mai sus, cu toate că este evident faptul că nu poate aștepta din partea Prestatorului efectuarea unor servicii pe care acesta nu este abilitat să le realizeze (evacuarea).

8. În ceea ce privește punctul 8, autoritatea contractantă consideră că obligația de asigurare a prezentei avocaților la termenele de judecată este esențială pentru obținerea unor soluții favorabile în cadrul litigiilor generate de procesul de expropriere, autoritatea contractantă investind Prestatorul cu puterea de reprezentare în instanță și de susținere a intereselor Beneficiarului în litigiile cu expropriații.

Autoritatea Contractantă precizează că nu va elimina această cerință din cuprinsul caietului de sarcini, cu atât mai mult cu cât aceasta reflectă, în fapt, specificul serviciilor de reprezentare juridică pe care le plătește, experiența anterioară a Autorității Contractante demonstrând faptul că atunci când părțile sunt reprezentate la ședințele de judecată, susținând în mod adecvat cauza, tendința de amanare a termenului de judecată și de prelungire a litigiului pentru neîndeplinirea obligațiilor procedurale este diminuată, iar șansele de reușită sunt net sporite.

Totodata, autoritatea contractantă învederează că a ținut cont de implicațiile acestei cerințe la momentul stabilirii valorii estimate, sens în care procentul de 20% din onorariul/ imobil alocat pentru serviciile juridice este proporțional cu ponderea componentei juridice în contextul întregului contract de servicii.

9. Referitor la punctul 9, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de modificare a cuprinsului art. B.8.5 în sensul stabilirii unui termen pentru asigurarea asistenței în cazul

litigiilor izvorate din procedura de expropriere. În acest sens, arată, în primul rând, că, serviciile prevazute la B.8.5) instaurează următoarele obligații în sarcina Prestatorului: *"la finalizarea fiecărei etape procesitale, Prestatorul are obligația de a prezenta Beneficiarului certificatul de grefa care să ateste soluția instanței, într-un termen de 10 zile de la pronunțare"*, servicii care nu pot fi considerate excesive sau împovărătoare pentru contestator în eventualitatea în care ar fi declarată câștigătoare, din moment ce această activitate ține chiar de specificul serviciilor prestate.

În al doilea rând, referitor la stabilirea unei durate ferme pentru activitatea de reprezentare de la B.8., este imposibil de determinat un termen clar pentru finalizarea tuturor litigiilor, întrucât acesta nu este în controlul autorității contractante, fiind influențat de numărul și complexitatea litigiilor, precum și de calitatea serviciilor de reprezentare în instanță furnizate de Prestator.

Conform art. 22 din Legea nr. 255/2010, Hotărârea de stabilire a despăgubirilor poate fi contestată în instanță în termenul general de prescripție de 3 ani de la comunicare, cu respectarea termenelor contractuale. Așadar, Prestatorul va reprezenta Beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei Hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescripție neintrând în sarcina Prestatorului și nefăcând obiectul contractului. Prin urmare, nu se poate afirma că acest contract va opera valabil între părți *sine die*. Mai mult, autoritatea contractantă menționează că a făcut o distincție clară între Perioada de Prestare a Serviciilor și Durata contractului, așa cum se poate observa din contractul de servicii.

Cazurile la care face referire contestatorul (introducerea peste termen a acțiunilor) apar cu titlu de excepție, iar apărările care sunt necesar a fi formulate presupun un nivel de dificultate redus, care nu ar fi de natură a afecta în mod real resursele Prestatorului, însă, acestea nu vor face obiectul contractului.

În ceea ce privește costurile menținerii garanțiilor, autoritatea contractantă a prevăzut modalitatea de menținere și eliberare a garanției de bună execuție în conformitate cu prevederile legale aplicabile, respectiv ale art. 41 și ale art. 42 alin. (2) din HG 395/2016.

Prin urmare, solicită respingerea solicitării ca neîntemeiată.

10. Cu privire la punctul 10, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului, având în vedere că impactul costurilor necesare îndeplinirii cerinței asupra prețului oferat este nesemnificativ. Informațiile/situațiile solicitate la punctul B.11. implică documente/ informații/ situații deja deținute și sintetizate de către prestator, nefiind de natură să consume resurse considerabile de timp/personal, și nepresupunând nici costuri de deplasare.

Având în vedere cele precizate mai sus, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat, solicitarea fiind lipsită de substanță și relevanță cu privire la îndeplinirea contractului.

11. Cu privire la solicitarea contestatorului de micșorare a numărului minim de pachete predate, prevăzut la litera C din caietul de sarcini, aceasta este apreciată ca neîntemeiată întrucât la stabilirea acestui număr s-a avut în vedere necesitatea asigurării unui management riguros, spre deosebire de cel aplicat de către societatea de avocatură cu ocazia derularii contractelor încheiate cu CNAIR și până în prezent.

De asemenea, în caietul de sarcini la capitolul C. Recepția Serviciilor, a fost prevăzută posibilitatea ca prestatorul, cu acceptul beneficiarului, să depună un număr mai mic de documentații, această metodă de lucru putând fi uzitată în cazul în care există terenuri pe care sunt edificate construcții.

Autoritatea Contractantă nu dorește să instaureze o regulă generală privind predarea de către Prestator de documentații cadastrale una câte una, astfel încât să se fărâmițeze și să se tergiverseze procesul de expropriere. Numărul minim de 200 de documentații conținut de fiecare pachet predat este stabilit prin raportare la numărul total de imobile prevăzut în contract și corelat cu perioada de prestare a serviciilor. Nu există niciun impediment pentru ca ulterior începerii activității, în funcție de situația din teren și de volumul de muncă, să se poată stabili, de comun acord cu Beneficiarul, predarea unor pachete cu un număr mai mic de imobile, în situații temeinic justificate, existând mecanismele contractuale și prevederi explicite ale caietului de sarcini care să permită acest lucru.

Prin urmare, consideră că nu se impune modificarea cerinței, motiv pentru care solicită respingerea ca neîntemeiată și nefondată a acestei solicitări a contestatorului.

12. În ceea ce privește solicitarea contestatorului de eliminare a cerinței referitoare la actualizarea documentației care a stat la baza emiterii Hotărârii de Guvern, aceasta este apreciată ca neîntemeiată de autoritatea contractantă având în vedere că în conformitate cu lit. B1., punctul 2) din caietul de sarcini, Prestatorul are obligația verificării/actualizării documentației care stă la baza emiterii Hotărârii de Guvern de expropriere. Totodată, autoritatea contractantă arată că a inclus o serie de mecanisme contractuale pentru tratarea situațiilor descrise de contestator, care nu țin de culpa prestatorului și care reprezintă circumstanțe imprevizibile ce nu pot fi imputate prestatorului, în acest sens fiind elocvente prevederile art. 11.1 alin. (4) din contractul de servicii.

În plus, art. XI. Modificarea contractului de servicii; amendamente; clauze de revizuire din contract prevede inclusiv posibilitatea de suplimentare a valorii contractului, pe baza unei analize a situațiilor generatoare de costuri suplimentare. Totodată, în eventualitatea în care devine necesară achiziția unor servicii similare noi, autoritatea contractantă a anunțat aceasta opțiune în fișa de date a achiziției și anunțul de participare aferent prezentei proceduri, suma alocată pentru noile servicii similare reprezentând 50% din valoarea estimată a prezentului contract.

Mai mult decât atât, referitor la situația invocată privind modificarea soluțiilor tehnice de către Antreprenor și extinderea suprafețelor ocupate, autoritatea solicită să se aibă în vedere că în cadrul contractului de lucrări,

potrivit cap. 1.5.2 din Cerințele Beneficiarului, costurile legate de elaborarea documentațiilor necesare exproprierii terenurilor suplimentare revin Antreprenorului, ca și obligația realizării acestor documentații.

În concluzie, pentru motivele expuse mai sus, solicită respingerea capătului de cerere ca neîntemeiat și nefondat.

13. În ceea ce privește punctul 13 din contestație sunt invocate precizările făcute la punctul 6 din punctul de vedere, întrucât Legea 255/2010 nu face distincție în ceea ce privește documentația cadastrală între domeniul public și domeniul privat. Atât timp cât textul Legii tratează în mod unitar, în sensul întocmirii documentației cadastrale atât pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât și pentru cele aflate în domeniul privat (expropriere), iar activitatea este remunerată, solicitarea contestatorului privind întocmirea documentației cadastrale numai în privința imobilelor înscrise în cartea funciară, este lipsită de orice temei legal, logic sau juridic.

14. Cu privire la punctul 14 din contestație, autoritatea contractantă arată că nu va opera aceasta modificare în cuprinsul caietului de sarcini, termenul de plată trebuind să fie armonizat cu termenul de plată de 60 de zile indicat în Contract. Prin introducerea detaliilor privind plățile în documentația de atribuire, s-a urmărit armonizarea cu Legea nr. 72/2013 cu modificările și completările ulterioare, în sensul în care acest contract urmează a fi finanțat din fonduri nerambursabile, autoritatea contractantă considerând că devin incidente în acest caz prevederile art. 7 alin. (1).

Termenele specificate de autoritatea contractantă în cadrul contractului cu privire la plăți au fost justificate de complexitatea documentelor necesar a fi verificate și/sau aprobate înainte de realizarea plăților, de circuitul financiar al fondurilor care implică mai multe instituții ale statului, dată fiind sursa de finanțare (POIM 2014-2020), precum și de complexitatea proiectului de infrastructură rutieră (proiecte de interes major), astfel cum se menționează și în contract, și în Fisa de date a achiziției, secțiunea VI.3) ALTE INFORMATII, pct. 5.

Având în vedere că termenul de plată de 60 de zile menționat în contract respectă prevederile legale mai sus invocate, autoritatea contractantă precizează că nu va include în caietul de sarcini un termen de plată diferit, motiv pentru care solicită respingerea acestui capăt de cerere.

15. Referitor la punctul 15 din contestație, autoritatea contractantă precizează că plata serviciilor se realizează/imobil expropriat, indiferent dacă acesta este de drept public sau de drept privat, în conformitate cu modalitatea descrisă la cap. D.3 din Caietul de Sarcini și art. 4.2.1, pct. III din Contractul de servicii, respectiv *"60% din prețul unitar pentru fiecare imobil multiplicat cu numărul de imobile, pentru care a fost predată documentația aferentă serviciilor prevăzute la punctele B3, B4.1, B4.2, B5, B6 din Caietul de Sarcini"*. Mai mult decât atât, autoritatea contractantă precizează că la determinarea valorii estimate, nu a făcut distincția între servicii realizate pentru imobile de drept public sau de drept privat.

Pentru armonizarea tuturor prevederilor documentației de atribuire, autoritatea contractantă menționează că va opera următoarea modificare

cu privire la primul paragraf al cap. D Modalitatea de Plată din caietul de sarcini: fraza "*Beneficiarul accepta livrări parțiale doar în prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 și B. 5.*" se completează și devine: "*Beneficiarul accepta livrări parțiale doar în prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B.5 și B 6.*" În aceste condiții autoritatea consideră cererea contestatorului ca rămasă fără obiect.

16. Referitor solicitarea contestatorului de modificarea a cuantumului tranșelor de plată stabilite la cap. D, art. 1, art.2, respectiv art. 3, autoritatea contractantă o consideră neîntemeiată întrucât la stabilirea acestora s-a ținut cont de competențele și volumul de muncă pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor contractuale.

Societatea contestatoare nu prezintă o justificare temeinică privind modificarea tranșelor de plată, propunerea acesteia permițând Prestatorului să primească 50% (!) din prețul contractului pentru serviciile cele mai ușor de realizat și care presupun complexitatea cea mai redusă, fără asumarea răspunderii, total disproporționat față de restul serviciilor rămase de prestat până la atingerea obiectului contractului.

Practic, în situația descrisă de contestator, prin modificarea ponderilor plăților, Prestatorul poate ieși din contract fără ca partea cea mai dificilă să fie executată, cum ar fi reprezentarea în litigii, elaborarea documentațiilor cadastrale, comisiile de stabilire a drepturilor reale, stabilirea despăgubirilor.

Or, având în vedere că această modificare solicitată creează un evident dezechilibru contractual, autoritatea contractantă afirmă că nu poate, în mod întemeiat, da curs solicitării, motiv pentru care solicită respingerea acestui capăt de cerere.

17. Cu privire la punctul 17, autoritatea contractantă consideră nejustificată solicitarea de eliminare a cerinței referitoare la întocmirea documentațiilor cadastrale și pentru imobilele neînscrise în Cartea Funciară, având în vedere motivele detaliate la punctul 6 din prezentul punct de vedere.

De asemenea, autoritatea menționează că cerințele referitoare la dovada că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune și referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice nu pot fi eliminate, întrucât acestea reprezintă condiții obligatorii prevăzute în Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, având în vedere că solicitarea din caietul de sarcini este reglementată de legislația incidentă, autoritatea contractantă nu va opera nicio modificare cu privire la cap. D.3. b). În acest sens, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat.

18. Cu privire la punctul 18, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de a enumera exhaustiv cazurile în care se poate cere angajarea răspunderii Prestatorului, din moment ce pct. D.6 prevede explicit că este vorba despre documentații necorespunzător întocmite de către Prestator.

Sintagma *documentație întocmită necorespunzător* se referă la realizarea unor documentații incomplete, la documentații elaborate eronat, care ulterior vor face obiectul unui litigiu în urma căruia CNAIR SA este obligată să plătească despăgubiri/penalități. Prestatorul nu este responsabil doar de prelucrarea unor informații, acesta având și obligația, de exemplu, de a verifica și de a actualiza documentația care stă la baza emiterii Hotărârii de Guvern de expropriere, conform cap. B.1.2) din caietul de sarcini.

Autoritatea contractantă reiterează faptul că penalitatea acordată vizează exclusiv culpa Prestatorului, pentru situația în care documentele au fost greșit sau incomplet elaborate de acesta, astfel încât consideră că nu sunt necesare clarificări suplimentare și nici modificarea cap. D.6 din Caietul de sarcini. Drept urmare, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat.

19. Solicitarea contestatorului prevăzută la punctul 19 (respectiv modificarea art. D.8 în sensul în care Prestatorul să fie obligat la refacerea fără costuri suplimentare numai a documentațiilor întocmite în mod corespunzător din culpa sa exclusivă) reprezintă, în opinia contestatorului, un nonsens, dat fiind faptul că nu este necesară refacerea documentațiilor întocmite corespunzător, chiar și din "culpa exclusivă" a Prestatorului.

Mai mult decât atât, este evident faptul că autoritatea contractantă nu va solicita în mod nejustificat refacerea unor documentații dacă acestea sunt corecte, un astfel de demers nerăspunzând intereselor proiectului prin întârzierile pe care le poate genera. Autoritatea contractantă afirmă că este direct interesată de recepționarea unor documentații corecte și la timp întocmite, nu de returnarea fără motiv a documentațiilor, sens în care solicită respingerea ca neîntemeiată a solicitării contestatarei.

20. Cu privire la punctul 20, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de modificare a art. E lit.b. opinând ca *"cerinta ca expertii autorizati ANCPI să dețină categoria de autorizare D este excesivă"*, iar în ceea ce privește punctul 21, consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de modificare a duratei contractului în sensul stabilirii unui termen cert, bine determinat și rezonabil prin raportare la valoarea contractului.

21. Cu privire la punctul 21, autoritatea consideră neintemeiată solicitarea contestatorului de modificare a duratei contractului în sensul stabilirii unui termen cert, bine determinat și rezonabil prin raportare la valoarea contractului, așa cum s-a argumentat pe larg în prezentul punct de vedere, atât la pct. I. cat si la punctul 9 de mai sus.

22. În privința punctului 22, autoritatea contractantă solicită să se aibă în vedere prevederile art. 2.2.3. din Contract: *"In conditiile existentei unor contradictii intre prevederile documentelor anexe la prezentul contract, documentele vor prevala in conformitate cu succesiunea enuntata la Art. 2.2.1."*. Având în vedere precedentă documentelor în cadrul Contractului, conform art. 2.2.1. din Contract: *"Prezentul contract include, in ordinea enumerarii, prezentul înscris impreuna cu orice Act Adițional și urmatoarele anexe: Anexa I; Caietul de Sarcini, si anexele acestuia,*

inclusiv, daca este cazul, clarificarile și/sau masurile de remediere aduse pana la depunerea ofertelor; [...]", rezultă faptul că prevederile Contractului prevalează față de anexele acestuia, respectiv față de prevederile caietului de sarcini, iar documentele achiziției trebuie citite împreună, nu separat.

Prin urmare, în opinia autorității, nu se impune modificarea cap. G din caietul de sarcini, având în vedere că mecanismele de modificare a contractului (act adițional, ordin de modificare, ordin administrativ) sunt detaliate în modelul de contract, aceste informații nefiind necesar a se regăsi și în caietul de sarcini.

III. În ceea ce privește criticile contestatorului privind contractul de servicii, autoritatea contractantă precizează următoarele:

1./2. Cu privire la solicitările contestatorului prevăzute la punctele 1 și 2, se vor avea în vedere justificările oferite atât în partea I a prezentului punct de vedere, cât și la punctele 4, 9 și 21 din partea II a prezentului punct de vedere.

3. În opinia autorității nu este necesară completarea clauzei 3.6 din Contractul de servicii, din moment ce CNAIR SA a prevăzut deja, la art. 1.1, o definiție pentru Ordinul de lucru, respectiv *"orice instrucțiune, comandă sau dispoziție emise de Autoritatea Contractantă către Prestator privind prestarea Serviciilor din cadrul contractului"*. Autoritatea subliniază că, așa cum rezultă din chiar definiția Ordinului de lucru, conținutul acestuia nu se poate referi decât la aspecte legate de prestarea serviciilor din cadrul contractului, care nu pot presupune cantități mai mari decât ceea ce este inclus în obiectul contractului sau încălcarea termenelor pe care chiar autoritatea contractantă le-a stabilit în documentația de atribuire pentru prestarea serviciilor. În plus, dacă în timpul derulării contractului va exista necesitatea modificării perioadei de prestare a serviciilor, survenită ca urmare a emiterii Ordinelor de lucru, aceasta se va realiza prin încheierea unui Act Adițional.

4. Referitor la punctul 4, se vor avea în vedere argumentele deja enunțate în prezentul punct de vedere, în partea II, pct. 16.

5. În privința punctului 5, se vor avea în vedere argumentele deja enunțate în prezentul punct de vedere, în partea II. pct. 14.

6. Cu privire la punctul 6. trebuie reținute aspectele detaliate la pct. 13 și 17 din partea II a prezentului punct de vedere.

7. referitor la punctul nr. 7, pentru armonizarea informațiilor din cuprinsul documentelor achiziției, în mod similar cu modificarea propusă cu privire la primul paragraf al cap. D Modalitatea de Plată din Caietul de Sarcini, autoritatea contractantă operează următoarea modificare în Contractul de Servicii: În cuprinsul art. 4.2.1, pct. m), paragraful *"Beneficiarul accepta și recepții parțiale doar pentru prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 și B.5. din Caietul de Sarcini. Pentru recepțiile parțiale se va întocmi ca un proces verbal de predare-primire aferent fiecarui servient prestat. Beneficiarul va efectua plăți parțiale aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 și B5 din caietul de Sarcini."* se completează și devine: *Beneficiarul acceptă și recepții parțiale doar pentru*

prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B5 și B6 din caietul de sarcini. Pentru recepțiile parțiale se va întocmi câte un proces verbal de predare-primire aferent fiecărui serviciu prestat. Beneficiarul va efectua plăți parțiale aferente etapelor B3, B4.2, B5 și B6. Tot aici, autoritatea menționează că vor fi avute în vedere argumentele expuse la pct. II.5 din prezentul punct de vedere.

8. Referitor la punctul 8, autoritatea consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de introducere a unei penalități distincte pentru nerespectarea termenului de verificare a documentațiilor predate, dat fiind faptul că verificarea și efectuarea plății sunt acțiuni interdependente, iar Prestatorul nu este în niciun mod prejudiciat dacă în final plata este efectuată cu respectarea termenului prevăzut în contract. Autoritatea subliniază că termenul de plată de 60 de zile este stabilit în conformitate cu prevederile art. 7, alin. (1) din Legea nr. 72/2013 cu modificările și completările ulterioare, iar justificarea nu se bazează exclusiv prin necesitatea certificării serviciilor prestate. Se învederează că nu este în interesul autorității contractante să întârzie verificarea și aprobarea documentațiilor predate de Prestator, întrucât consecințele se reflectă în întârzieri în finalizarea contractului și, implicit, în realizarea obiectivului de investiție.

9. Referitor la punctul 9, se vor avea în vedere justificările enunțate la pct. II.18 din prezentul punct de vedere.

10. Referitor la punctul 10, trebuie avute în vedere argumentele expuse la pct. II.19 și la pct. III.3 de mai sus.

11. Referitor la pct. 11, autoritatea arată că art. 4.2.12 nu prevede nicio derogare de la Legea 72/2013, dimpotrivă, capitolul de plăți este elaborat cu respectarea integrală a dispozițiilor legale aplicabile, astfel încât nu este necesară eliminarea acestuia întrucât acesta nu contravine Legii nr. 72/2013.

12. Autoritatea consideră că este neîntemeiată solicitarea contestatorului de modificare a art. 5.5.7, întrucât limitele/sfera serviciilor care pot fi solicitate, este stabilită prin raportare la obiectul contractului, atât caietul de sarcini cât și contractul conținând cantitatea de servicii ce poate fi solicitată. Mai mult decât atât, având în vedere clauzele de revizuire prevăzute în contract atât cu privire la durată, cât și costuri suplimentare, precum și opțiunea inclusă în fișa de date a achiziției privind achiziția de servicii noi similare necesare îndeplinirii contractului de la contractantul inițial, este lesne de înțeles că autoritatea contractantă nu are nicio intenție de a forța Prestatorul să realizeze altceva decât ceea ce își asumă să presteze pentru îndeplinirea obiectului contractului.

13. În privința punctului 13, prin care se solicită modificarea art. 5.5.8 B) 6) în sensul eliminării răspunderii Prestatorului pentru demisia salariatului, autoritatea menționează faptul că înlocuirea personalului de specialitate nominalizat pentru îndeplinirea contractului se poate realiza numai în condițiile prevăzute de legiuitor la art. 162 din Normele Metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea privind achizițiile publice nr.

98/2016 aprobate prin H.G. nr. 395/2016. În virtutea prerogativei de putere publică, s-a stabilit la art. 5.5.8 B) 6) din Contractul de servicii, o clauză penalizatoare pentru fiecare înlocuire de persoană efectuată în cadrul personalului de specialitate, cu excepția situațiilor indicate la art. 5.5.8. B alin. (2) lit.a), lit.b, pe care le-a considerat mai presus de controlul Prestatorului. În ceea ce privește demisia, chiar dacă este un act unilateral de voință al salariatului, acesta este sub controlul Prestatorului, care poate lua măsuri pentru a împiedica încetarea contractului de muncă cu expertul respectiv.

De asemenea, autoritatea menționează că în cazul acceptării modificării art. 5.5.8 B) 6) din Contractul de servicii în sensul propus de către Prestator, această situație ar putea conduce la înlocuirea frecventă a personalului de specialitate sub pretextul demisiei, prin inexistența unei sancțiuni aplicate Prestatorului, fluctuație de personal care, din experiența autorității contractante, poate afecta continuitatea, buna desfășurare a contractului.

14. Referitor la pct. 14, autoritatea consideră neîntemeiată solicitarea contestatorului de modificare a art. 6.3.

15. În privința punctului 15, înțelegând constrângerile invocate de contestator, autoritatea contractantă arată că va opera modificarea art. 9.3 (1) în sensul acceptării poliței de asigurare profesională în copie legalizată; astfel, prevederile art. 9.3 (1) se modifică și devin: *"Art. 9.3. (1) În termen de 10 zile de la semnarea Contractului de Servicii, Prestatorul va furniza Autorității contractante polita de asigurare sau politele de asigurare, în copie legalizata, insotita/insotite de dovada platii integrale a acestora. In caz contrar, Autoritatea contractanta este indreptatita sa aplice penalitati in cuantum de 100 lei pentru fiecare zi de intarziere."*

16. Având în vedere scopul contractării serviciilor, autoritatea precizează că nu se poate determina la momentul elaborării documentației de atribuire, respectiv a condițiilor de contract, durata de implementare a contractului, din motivele pe larg enunțate în prezentul punct de vedere. Prin urmare, nu este posibilă nici determinarea exactă a duratei la care garanția se va elibera. Autoritatea contractantă precizează că solicită Garanția de bună execuție pentru ca Prestatorul să asigure calitatea serviciilor efectuate pe parcursul derulării contractului, până la soluționarea situației juridice a ultimului imobil expropriat și solicitării exprese în vederea eliberării despăgubirilor consemnate a persoanelor care și-au dovedit calitatea de proprietari de drepturi reale, precum și până la finalizarea tuturor litigiilor cu privire la procesul de expropriere, prin parcurgerea tuturor etapelor procesuale până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței.

17. În opinia autorității este neîntemeiată solicitarea de eliminare/reducere a cuantumului penalităților, întrucât această prevedere asigură îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor contractuale, cu respectarea termenelor contractuale. În plus, raportarea la valoarea garanției de bună execuție nu ar fi relevantă, în condițiile în care prejudiciul produs poate depăși cu mult valoarea acesteia. Autoritatea atrage atenția

asupra faptului că solicitarea de eliminare a penalităților nu este deloc motivată de contestator, iar în ceea ce privește diminuarea penalităților, valoarea acestora, în forma prevăzută în contract, reflectă întocmai relevanța extinderii și/ sau reîntregirii garanției de bună execuție astfel încât interesele autorității contractante să fie protejate.

18. Autoritatea susține că nu este necesară modificarea Contractului de Prestări Servicii, în sensul introducerii de compensații pentru reziliere unilateral, întrucât serviciile neprestate nu pot fi prețuite. Mai mult, măsura suspendării/ rezilierii intervine ca remediu pentru îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor contractuale sau în caz de fraudă. Totodată, autoritatea afirmă că nu există riscul ca Prestatorul să nu fie plătit pentru serviciile prestate și nefacturate, în condițiile în care art. 19.8 din Contract prevede ca: "[...] *dupa momentul rezilierii, reprezentantul Autoritatii Contractante va certifica sumele cuvenite Prestatorului la data rezilierii.*"; Așadar, Beneficiarul va plăti, potrivit contractului, doar prestațiile anterioare suspendării contractului, având în vedere că în perioada de suspendare nu sunt prestate servicii;

19. Cu privire la punctul 19, autoritatea arată că autorul contestației invocă o interpretare eronată a prevederilor art. 17.16. din Contract, întrucât nu este vorba despre asumarea riscului întârzierilor, ci despre efectuarea tuturor demersurilor în vederea evitării/minimalizării/ controlării efectelor riscurilor. Prin urmare, autoritatea contractantă își menține clauza contractuală.

20. Referitor la punctul 20, autoritatea atrage atenția asupra faptului că valoarea penalităților se calculează ca procent (0,03% pe zi de întârziere) din (prețul contractului fără TVA - valoarea serviciilor prestate până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor), cu alte cuvinte din [Prețul contractului fara TVA - (B1+B2+B3+B4+B5+B6)], și nu așa cum susține contestatorul din valoarea totală a contractului. Așadar, prevederile Contractului sunt exact în conformitate cu solicitarea adresată de contestator, sub rezerva ca activitățile aferente B9 și B10 nu au o cuantificare distinctă exprimată în bani, întrucât acestea nu pot fi considerate a avea o pondere și un impact semnificativ în derularea contractului. În ceea ce privește procentul de 20%, autoritatea contractantă precizează că nu avea niciun motiv să plătească servicii care ar fi putut să nu fie prestate în cadrul contractului.

21. Autoritatea consideră că nu este necesară modificarea art. 17.9. din contract în sensul eliminării obligației de prezentare a avocaților la termenele de judecată, pentru motivele prezentate la pct. II.8 din prezentul punct de vedere.

22. Se afirmă că nu este necesară modificarea art. 17.10. din contract în sensul enumerării exhaustiv a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii Prestatorului, în susținere urmând a fi reținute argumentele expuse de la pct. II.8 din prezentul punct de vedere

23. Referitor la solicitarea contestatorului prevăzută la punctul 23, de eliminare a lit. b) din cadrul art. 17.11. din contract, autoritatea susține că aceasta este neîntemeiată având în vedere faptul că erorile/întârzierile

generate din culpa Prestatorului pot cauza revendicări de ordinul milioanei de euro, din partea Antreprenorilor/Constructorilor cu care CNAIR SA are încheiate contracte de execuție lucrări pentru diferitele obiective de investiții. Autoritatea consideră că din modalitatea de formulare a articolului, nu rezultă că cele două penalități, rezilierea contractului și finalizarea serviciilor pe cheltuiala Prestatorului, sunt cumulative. În fapt, odată reziliat contractul, nu mai există pârghiile legale ca Beneficiarul să oblige Prestatorul să finalizeze contractul pe cheltuiala sa, din moment ce contractul nu mai operează între părți.

24. Cu privire la solicitarea contestatorului de la punctul 24, respectiv modificarea art. 17.12 din contract, autoritatea menționează că se va avea în vedere că prezentul contract este unul administrativ, în lumina definiției contractului de achiziție publică și a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. În ceea ce privește aplicarea unei penalități pentru întâzieri în verificarea livrabililor, autoritatea contractantă își menține punctul de vedere enunțat la pct. II 1.8 de mai sus.

25. Cu privire la solicitarea contestatorului prevăzută la punctul 25, respectiv eliminarea sau reformularea art. 17.6 din contract, autoritatea contractantă precizează că își menține argumentele prezentate la pct. III.19 de mai sus.

26. În privința punctului 26, autoritatea reiterează faptul că, întrucât acest contract este prevăzut a fi finanțat din fonduri comunitare prin Programul Operațional Infrastructura Mare – POIM, iar scopul final este construcția Autostrăzii de centura București km 0+000 - km 100+900, neexecutarea la termen a serviciilor/ obligațiilor de către Prestator va conduce indirect la o întârziere a obținerii fondurilor pentru finanțarea acestui contract, precum și la o întârziere a obținerii fondurilor pentru finanțarea construcției Autostrăzii de centura București km 0+000 - km 100+900 sau, în cea mai nefericită situație, chiar la pierderea finanțării nerambursabile.

De asemenea, autoritatea precizează că principiul care guvernează orice contract este buna credință a părților în cadrul executării contractului. Penalitățile contractuale stabilite de autoritatea contractantă au rolul de sancțiune pentru neîndeplinirea obligațiilor stabilite în sarcina Prestatorului, în interiorul termenelor impuse, cât și de asigura CNAIR SA de orice prejudiciu care este descoperit după finalizarea contractului. Mai mult decât atât, principiul care guvernează materia este cel enunțat la art. 1530-1532 din Noul cod civil, potrivit căruia, creditorul are dreptul să ceară debitorului repararea integrală a prejudiciului pe care acesta i l-a cauzat ca o consecință directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației. Deci nu numai neîndeplinirea culpabilă a obligației, ci cea fără justificare, atrag plata daunelor-interese.

27. În aprecierea autorității solicitarea contestatorului prevăzută la punctul 27, respectiv eliminarea lit. e) din art. 19.2.1) din contract, este neîntemeiată pentru cele arătate la pct. I și la pct. II.9 din prezentul punct de vedere.

28. În ceea ce privește solicitarea contestatorului prevăzută la punctul 28, în sensul modificării art. 19.3 din contract, autoritatea consideră nejustificată solicitarea de eliminare a sintagmei în cauză (*"dar nelimitandu-se la aceasta"*) din paragraful 1 al articolului și eliminarea literei a) din același articol, dat fiind faptul că prevederile contractuale sunt completate de dreptul comun - Codul Civil, nefiind vorba despre prevederi generale. Rezilierea contractului pentru motivele prevăzute la litera a), respectiv *"Prestatorul nu prestează serviciile conform cu prevederile Contractului"* nu reprezintă o abatere minoră, ci o încălcare flagrantă a obligațiilor contractuale, prin urmare nicio măsură mai puțin severă nu poate fi aplicată. În ceea ce privește litera m), *"în cazul în care, printr-un act normativ, se modifică interesul public al proiectului pentru care se prestează serviciile care fac obiectul contractului"*, autoritatea subliniază că Beneficiarul nu deține controlul asupra unei astfel de decizii emise de alte instituții ale statului, însă în cazul în care o atare situație ar apărea, având în vedere că Beneficiarul este cel care a inițiat achiziția tocmai în interes public, este normal ca acesta să poată rezilia contractul, din moment ce nu mai servește interesului inițial.

29. Cu privire la susținerile contestatorului de la pct. 29, autoritatea arată că ar contraveni abordării unitare a contractului stabilirea unui termen exprimat în zile pentru certificarea sumelor "convenite" Prestatorului în caz de reziliere, dat fiind faptul că termenele contractuale sunt exprimate în luni. Certificarea sumelor convenite Prestatorului în cazul rezilierii depinde în cea mai mare măsură chiar de acesta și de momentul la care va transmite documentele relevante care să ateste îndeplinirea sarcinilor/ activităților din cadrul contractului pe care le-a realizat în mod corespunzător și în conformitate cu prevederile Contractului până la momentul rezilierii. Autoritatea contractantă menționează că nu ar avea niciun motiv pentru a întârzia certificarea unor asemenea sume, în condițiile în care documentele prezentate sunt corect întocmite și reflectă realitatea din timpul derulării contractului. Mai mult decât atât, autoritatea contractantă este conștientă de posibilitatea unui litigiu în situația în care nu ar certifica sumele pe drept convenite de Prestator sau ar tergiversa inutil certificarea acestora.

30. Autoritatea afirmă că pentru solicitarea de la pct. 30 contestatorul nu a oferit nicio justificare care să o susțină. Aceasta arată că, în cadrul art. invocat de contestator s-a menționat în mod expres faptul că *"[...] de la apariția unor circumstanțe care nu au putut fi prevăzute la data încheierii Contractului și care conduc la modificarea clauzelor contractuale, în așa măsură încât îndeplinirea Contractului respectiv ar fi contrară interesului public"*, motiv pentru care posibilitatea denunțării unilateral a contractului reglementată de această clauză va opera doar în anumite situații excepționale ce nu pot fi anticipate la acest moment.

31. Se arată că solicitarea de la pct. 31 din contestație este neîntemeiată, având în vedere argumentele prezentate la pct. I din prezentul punct de vedere, iar cea de la pct. 32 este redundantă având în vedere faptul că este prevăzută aplicarea de penalități ca remediu pentru neîndeplinirea acestei obligații contractuale. Dat fiind faptul că prevederile

contractuale sunt completate cu prevederile Codului Civil, Prestatorul, în caz de neplată, are la îndemână excepția de neexecutare care conferă acestuia posibilitatea, într-o măsură corespunzătoare, să refuze executarea propriei obligații.

Prin adresa nr. /02.02.2018, înregistrată la Consiliu cu nr. /02.02.2018, a răspuns punctului de vedere al autorității contractante, precizând următoarele:

1. Cu privire la cerința privind dovedirea experienței similare în realizarea documentațiilor cadastrale, dat fiind faptul că autoritatea contractantă a precizat că această cerință are în vedere documentații cadastrale diferite, (individuale), pentru 250 de imobile, și că elaborarea documentațiilor cadastrale totale pentru un coridor expropriat cu 250 de imobile nu presupune același lucru cu elaborarea unei documentații cadastrale individuale pentru 250 de imobile diferite, contestatorul precizează că, pentru activitatea de întocmire a coridorului, singura informație pe care prestatorul o primește de la beneficiar constă în ampriza de lucru, care conține limitele proiectului. Astfel, se arată că executantului îi revine obligația de întocmire a coridorului de expropriere, ceea ce presupune: trasarea limitelor coridorului în teren prin măsurători; identificarea parcelelor de teren peste care se suprapune ampriza; identificarea proprietarilor parcelelor afectate; determinarea suprafeței de teren din fiecare parcelă care urmează a fi expropriată; evaluarea terenului și stabilirea valorilor de despăgubire

După emiterea deciziei de expropriere, prestatorul trebuie să depună coridorul de expropriere împreună cu decizia și dovada consemnării despăgubirilor la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară competent în vederea înscrierii în cartea funciară, sens în care prestatorul trebuie să indice OCPI care sunt parcelele afectate și ce suprafață din fiecare parcelă se suprapune pe coridorul de expropriere. Astfel, urmare a serviciilor prestate la momentul în care coridorul este intabulat, sunt cunoscute toate elementele necesare realizării documentațiilor cadastrale individuale, fiind identificate parcelele afectate, proprietarii acestora, suprafețele expropriate și valoarea despăgubirilor individuale. Contestatorul învederează că operațiunile derulate sunt complexe iar documentațiile individuale nu fac altceva decât să preia datele obținute în etapa de întocmire a documentației pentru promovarea hotărârii de guvern și în etapa întabulării coridorului. În consecință, contestatorul susține că din punct de vedere al complexității, întocmirea unei documentații individuale este mult mai simplu de efectuat. Se susține că însăși autoritatea contractantă recunoaște caracterul complex al activității de întocmire a coridorului de expropriere, în acest sens stând alegerile referitoare la necesitatea participării la proiect a experților autorizați clasa D, aceștia fiind, în opinia autorității contractante, singurii experți capabili să presteze activitatea complexă de intabulare a coridorului de expropriere;

Contestatorul consideră că afirmațiile autorității contractante au un caracter contradictoriu, pe de o parte, transmitând faptul că activitatea de întocmire a coridorului de expropriere nu numai că reprezintă un proces

banal dar că este irelevant prin raportare la procedura de întocmire a unei singure documentații cadastrale, iar pe de altă parte, în încercarea de a-și justifica o altă nelegalitate, respectiv necesitatea participării la proiect a experților autorizați categoria D și faptul punctării exclusive a experienței acestora, transmite faptul că doar experții din această categorie sunt capabili să realizeze activitatea de intabulare a coridorului.

2. În ceea ce privește cerința referitoare la participarea la proiect a experților autorizați clasa C și D și faptul punctării exclusive a experienței categoriei D, contestatorul menționează că potrivit Ordinului nr. 107/2010 al directorului general al ANCPI, executarea măsurătorilor și a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentațiilor privind exproprierea pentru utilitate publică poate fi realizată de persoane care dețin categoriile de autorizare A, B sau D. Activitățile pe care le desfășoară exclusiv experții din categoria D constau în executarea și verificarea, în cadrul procesului de control intern al calității, a lucrărilor din categoria A și implicit categoria B; cu alte cuvinte, experții din categoria D realizează doar o verificare internă a calității, neavizând documentații.

Astfel, cererile de recepție pentru documentații de dezmembrare înregistrate la OCPI care sunt solicitate ca suport pentru susținerea experienței similare pot fi depuse de către orice persoană care deține categoria de autorizare A, B sau D, fiind suficient ca documentațiile să fie însoțite de un raport de verificare internă întocmit de către o persoană care deține autorizație de categoria D, sau să fie ștampilate de către o persoană care deține categoria D. Acest fapt nu înseamnă că persoana autorizată categoria D a executat documentația, ci doar că a verificat-o.

Cererile de recepție pentru documentații de dezmembrare înregistrate la OCPI, solicitate ca suport, se depun de către persoana autorizată A, B sau D care a executat documentația. Avizarea documentației se realizează de către OCPI și, prin urmare, sintagma *avizarea documentației* ar trebui înlocuită cu *verificarea documentației*.

Prin urmare, contestatorul învederează că activitatea de verificare a documentației nu presupune ca documentația să fie executată de către aceeași persoană, fiind un nonsens ca persoana care execută să fie și verificator.

În opinia contestatorului, dacă autoritatea contractantă va menține cerința privind autorizațiile categoria D, aceasta ar trebui reformulată în sensul că autorizatului trebuie să fi verificat și nu neapărat să fi realizat un anumit număr de documentații, caz în care este suficient să fie prezentat raportul de verificare internă care însoțește o documentație și care nu poartă neapărat viza OCPI.

Potrivit Ordinului 107/2010, anterior menționat, experții categoria C nu pot executa lucrările de specialitate care sunt specifice proiectului, deci, este nelegală condiționarea participării la proiect a experților categoria C. Măsura de remediere presupune, deci, inclusiv includerea categoriei A de experți, excluderea categoriei C, sau cel puțin acordarea posibilității participării ambelor categorii, A sau C, și faptul acordării punctajului, pentru

oricare dintre categoriile menționate, A, B sau D, în contextul stabilit de autoritatea contractantă.

În aprecierea contestatorului, motivarea faptului acordării punctajului exclusiv pentru categoria D reprezintă în fapt, o recunoaștere a abuzului comis. Astfel, în condițiile în care oricare dintre experții din categori A, B sau D poate realiza lucrările specifice, este imperativ ca punctajul să fie acordat pentru oricare dintre aceste categorii.

Prin adresele nr. /07.02.2018 și nr. /07.02.2018, Consiliul a pus în discuția părților excepția privind tardivitatea contestației formulată de

Prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. /09.02.2018, a precizat că la data de 05.01.2018 a solicitat pentru o expediție, conform AWB atașat, și că nu cunoaște motivul pentru care, în sistemul firmei de curierat, data de preluare a expediției apare ca fiind 09.01.2018.

De asemenea, solicită ca, în cazul în care se va reține tardivitatea contestației sale, aceasta să fie calificată drept cerere de intervenție în interesul contestatorului, în dosarul constituit ca urmare a depunerii primei contestații împotriva documentației de atribuire.

Prin adresa nr. 8998/12.02.2018, înregistrată la Consiliu cu nr. /12.02.2018, autoritatea contractantă a precizat că la data de 20.12.2017 a primit din partea contestatorului, o notificare prealabilă la care nu a formulat un răspuns, în virtutea prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016. Mai precizează autoritatea contractantă că termenul de 3 zile pentru răspunsul la notificarea prealabilă a expirat la data de 27.12.2017.

Ulterior, prin adresa înregistrată la CNAIR SA sub nr. 92/1688/10.01.2018, a formulat contestație solicitând remedierea documentației de atribuire conformcelor precizate în notificarea prealabilă.

În aceste condiții, arată că termenul de 10 zile pentru formularea unei contestații început să curgă la data de 28.12.2017 și s-a terminat la data de 08.01.2018.

Astfel cum reiese din informațiile disponibile la adresa <https://www. .ro/awb-tracking/> privind AWB 405800006606, (respectiv AWB 405800006685 – dovada transmiterii contestațiilor care se regăsește la CNAIR SA) atașat ca dovadă a transmiterii contestației către Consiliu, rezultă că expediția a fost preluată de către la data de 09.01.2018, ora 14:24.

Totodată, autoritatea contractantă precizează că pe dovada transmiterii contestațiilor de pe plicul care se regăsește la CNAIR SA, dovadă pe care o anexează punctului de vedere, se menționează următoarele: „ , Data: 05.01.2018, 17:06:51, AWB 405800006685, ”.

În aceste condiții, dat fiind faptul că pe site-ul data preluării expediției apare ca fiind 09.01.2018, iar pe dovada transmiterii

contestațiilor la CNAIR SA, data preluării expediției apare ca fiind 05.01.2018, autoritatea contractantă precizează că nu se poate pronunța cu privire la excepția tardivității contestației invocată de Consiliu.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură de licitație deschisă, pentru atribuirea contractului având ca obiect „Întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și executiei obiectivului de investiție "Autostrada de centura București km 0+000 - km 100+900" - sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900", publicând în SEAP anunțul de participare nr. 181244/08.12.2017, criteriul de atribuire stabilit fiind „cel mai bun raport calitate-preț”, cu o valoare estimată între 5.382.000 lei și 8.073.000 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost publicată în SEAP odata cu anunțul de participare.

Prin încheierea nr. 19/C10/4778,13/09.01.2018, Consiliul a admis cererea formulată de _____ privind suspendarea procedurii, iar prin încheierea nr. 27/C10/4778,13,103/12.01.2018, Consiliul a respins ca rămasă fără obiect cererea formulată de _____

_____ privind suspendarea procedurii de atribuire; potrivit informațiilor publicate în SEAP, procedura de atribuire este suspendată începând din data de 16.01.2018.

Împotriva documentației de atribuire, _____ a înaintat Consiliului contestația de față, prin care solicită:

- anularea documentației de atribuire, publicată în SEAP sub nr. 181244/08.12.2017;

- în subsidiar, remedierea procedurii și prelungirea termenului de pregătire și depunere a ofertelor ca urmare a modificării cerințelor de calificare;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei contestații.

Ca o chestiune prealabilă, Consiliul constata ca autoritatea contractantă susține ca solicitarea contestatorului de anulare a documentației de atribuire nu se regăsește în notificarea prealabilă transmisă de aceasta.

Verificand, Consiliul constata ca, prin notificarea sa prealabilă nr. _____ din 18.12.2017, _____ solicita următoarele:

- remedierea încălcarilor legislației privind achizițiile publice prin:
 - înlăturarea cerinței de participare nr. 1 din cadrul cap. III.2.3.a);
 - modificarea cerinței de participare nr. 2 din cadrul cap. III.2.3.a);
 - modificarea criteriilor de atribuire nr. 3-6 din cadrul cap. IV.2.1);
 - înlăturarea criteriului de atribuire nr. 7 din cadrul cap. IV.2.1).
- refacerea anunțului de participare și a documentației de atribuire aferenta ținând cont de aceste principii menționate de Legea nr. 98/2016 și valabile

pentru orice tip de procedura de achiziție publică, inclusiv pentru procedura simplificată proprie.

Văzând că în notificarea prealabilă nu se regăsește capatul de cerere vizând anularea documentației de atribuire Consiliul, în considerarea prevederilor art. 6 alin. (1) și (10) din Legea nr. 101/2016, îl va respinge ca inadmisibil, deoarece se impune ca autoritatea contractantă să fie sesizată anterior contestării asupra tuturor motivelor pentru care îi sunt criticate actele și asupra tuturor măsurilor de remediere pe care contestatorul le solicită.

O primă critică a se refera la cerința de calificare regăsită în fișa de date a achiziției, punctul III.2.3.a) „Capacitatea tehnică și/sau profesională”, conform căreia „Ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani*), din care să rezulte că ofertantul a realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr minim de 250 imobile.

*) ultimii 3 ani se raportează la termenul limită de depunere a ofertelor, cu aplicarea corespunzătoare a Instrucțiunii ANAP nr. 2/2017 (art.13). Se vor lua în considerare numai documentațiile cadastrale depuse și înregistrate la OCPI.”

Contestatorul solicită eliminarea acestei cerințe, motivat de faptul că aceasta este restrictivă prin impunerea unei experiențe similare care să se raporteze la numărul de imobile pentru care s-a realizat exproprierea și scopul pentru care s-au realizat documentațiile cadastrale, respectiv exproprierea realizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport.

Referitor la oportunitatea și legalitatea cerinței de calificare a cărei eliminare e cerută prin contestație, Consiliul reține că relevante următoarele dispoziții legale:

- din Legea nr. 98/2016:

- art. 172 “(3) Autoritatea contractantă stabilește numai cerințe de participare care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că un candidat/ofertant are capacitatea juridică și financiară și competențele tehnice și profesionale pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru care urmează să fie atribuit.

(5) Toate cerințele privind capacitatea solicitate de autoritatea contractantă trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la obiectul acestuia.”

- art. 178 “(1) Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziției cerințe privind capacitatea tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dețin resursele umane și tehnice și experiența necesare pentru a executa contractul de achiziție publică/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.

(2) Cerințele privind capacitatea tehnică și profesională stabilite de autoritatea contractantă pot viza în special existența unui nivel corespunzător de experiență, prin raportare la contractele executate în trecut.”

- art. 179 „Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente:

b) lista principalelor livrări de produse efectuate sau a principalelor servicii prestate în cursul unei perioade care acoperă cel mult ultimii 3 ani, cu indicarea valorilor, datelor și a beneficiarilor publici sau privați; atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurență, autoritatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare livrări de produse relevante efectuate sau servicii relevante prestate cu mai mult de 3 ani în urmă.”

- din HG nr. 395/2016:

- art. 29 „(1) Criteriile de calificare au ca scop demonstrarea potențialului tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare.”

- art. 31 „(1) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a restricționa participarea la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică prin introducerea unor criterii minime de calificare, care:

a) nu prezintă relevanță în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;

b) sunt disproporționate în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează a fi atribuit.”

Referitor la numărul de imobile pentru care autoritatea contractantă a solicitat să se fi realizat exproprierea invocată ca experiență similară, Consiliul reține ca la punctul II.1.5) „Descrierea succintă a contractului sau a achiziției/achizițiilor” din fișa de date a achiziției rezultă ca „Obiectivul general al contractului este achiziția de servicii pentru întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a unui număr de 1300 imobile estimate, necesare proiectării și executiei obiectivului de investiție «Autostrada de centura București km 0+000 - km 100+900 - sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900”, pe raza localităților: Județul Giurgiu: Joita, Bolintin Deal; Județul Ilfov: Dragomirești Vale, Ciorogarla, Domnești, Clinceni, Bragadiru, Magurele, Jilava, Darasti, 1 Decembrie, Vidra, Berceni, Popești Leordeni, Glina, Cernica»”

Or, solicitarea unei experiențe similare prin indicarea unei valori de aproximativ 20% din obiectul contractului ce urmează a fi atribuit, nu reprezintă o cerință care să încalce prevederile legale citate mai sus.

Dat fiind scopul pentru care legiuitorul a instituit necesitatea solicitării îndeplinirii cerințelor de calificare, respectiv demonstrarea potențialului

tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare, Consiliul reține ca realizarea, anterior, a unor servicii având ca obiect o cincime din obiectul contractului ce urmează a fi executat servește acestui scop, fiind de natura să formeze autorității contractante convingerea că operatorul economic caruia i se va atribui contractul deține întregul potențial sustinerii unei prestații de anvergură celei cerute în prezenta achiziție.

Mai mult, Consiliul stabilește ca cerința de calificare, din punctul de vedere al numărului indicat de imobile are relevanță față de natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit, solicitarea unei cincimi (20%) din valoarea prestației viitoare nefiind nicidecum disproporționată față de complexitatea contractului ce va fi atribuit.

Considerentele de mai sus sunt aplicabile și în ceea ce privește condiționarea ca experiența similară să rezulte din realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare. O astfel de concluzie, se impune din chiar obiectul contractului ce urmează a fi atribuit, la a cărui realizare sunt aplicabile și dispozițiile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.

Or, a solicita detinerea unei experiențe anterioare în realizarea unor servicii similare celor ce vor fi achiziționate nu excede, în opinia Consiliului, condițiilor stabilite de legiuitor pentru stabilirea cerințelor de calificare.

Față de cele expuse anterior, Consiliul stabilește ca impunerea cerinței de calificare criticată, din punctul de vedere al numărului de imobile și legislației specifice incidente reprezintă o măsură necesară pentru a se reduce cât de mult posibil riscul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor contractuale de către operatorul economic, risc ce ar putea proveni din insuficientul potențial al acestuia în a-și gestiona resursele proprii utilizate la realizarea contractului.

Prin urmare, Consiliul constată că sunt nefondate criticile formulate de către contestator sub acest aspect.

În ceea ce privește cerința impusă de autoritate la cap. III.2.3.a) din fișa de date a achiziției, ca documentațiile cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, să fi fost realizate anterior pentru infrastructura de transport, Consiliul reține următoarele aspecte relevante:

Autoritatea contractantă susține în cadrul punctului de vedere că nu a avut în vedere exclusiv infrastructura de transport rutier, ci și pe cea de transport naval, aerian, feroviar, metrou, citând în acest sens dispozițiile art. 1 din Legea nr. 255/2010, respectiv *"Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de*

construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval, [...]."

Insa, intrega reglementare regasita la art. 1 din Legea nr. 255/2010 este urmatoarea:

"Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și altor construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină - , a patinoarelor și echiparea cu instalații și echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului "Schi în România", aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producerii, transportului și distribuției de energie electrică, transportului și distribuției de gaze naturale, de extracție a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țiteiului, gazolinei, etanului, condensatului și gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și pentru împădurirea terenurilor degradate, precum și, în situația în care nu există o altă soluție tehnică, lucrărilor de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor

de epurare, lucrări de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar, în zona centrală a municipiului București, delimitată în condițiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrări de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative, sociale și culturale, în zona centrală a municipiului București, delimitată în condițiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora.”

De asemenea, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, stabilește ca:

«În sensul prezentei legi, sunt declarate de utilitate publică următoarele lucrări:

a) lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri de interes național, județean și local, precum și toate lucrările de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval;

b) lucrările din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalele și derivațiile hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și asigurarea conectivității laterale;

c) lucrările de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, precum și a stațiunilor turistice de interes național;

d) lucrările de interes național pentru realizarea, dezvoltarea producerii, transportului și distribuției de energie electrică, transport și distribuție de gaze naturale, a extracției de gaze naturale, lucrările de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului;

e) lucrările miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare de către operatorii economici aflați sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, în calitate de minister de resort;

f) lucrările de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, lucrările de amenajare a instalațiilor și echipamentelor de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină - a patinoarelor și echiparea cu instalațiile și echipamentele corespunzătoare, cuprinse în

Programul național de dezvoltare a turismului "Schi în România", aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare;

g) lucrările de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și lucrările de împădurire a terenurilor degradate.

h) lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare.

i) lucrări de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar, în zona centrală a municipiului București, delimitată în condițiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora;

j) lucrări de interes public local de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative, sociale și culturale, în zona centrală a municipiului București, delimitată în condițiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora.»

Or, din argumentele aduse de autoritatea contractantă prin punctul de vedere nu rezultă considerentele pentru care numai realizarea unor documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport (rutier, naval, aerian, feroviar, metrou) poate fi reținută ca experiența similară în prezenta achiziție, nu și realizarea unor documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor alte tipuri de obiective de interes național, județean și local, așa cum sunt stabilite la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 255/2010.

Având în vedere că experiența în realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere necesară realizării lucrărilor declarate de utilitate publică, așa cum sunt menționate la art. 1 și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, reflectă potențialul tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare, Consiliul va admite critica contestatorului sub acest aspect și va dispune modificarea acestei cerințe de calificare prin eliminarea sintagmei „pentru infrastructura de transport”.

Consiliul va respinge ca nefondate sustinerile contestatorului în ceea ce privește experiența expertului autorizat cadastru clasa 1, categoria D, deoarece aceasta este prevăzută de autoritatea contractantă ca factor de evaluare în aplicarea criteriului de atribuire „cel mai bun raport calitate-preț” și nu ca cerința de calificare, așa cum în mod eronat susține

Prin urmare, considerațiile acestuia exced prevederilor documentatiei de atribuire pe care o ataca.

O altă critică a se refera la cerința de calificare regăsită în fișa de date a achiziției, punctul III.2.3.a) „Capacitatea tehnică și/sau profesională”, conform căreia „Ofertantul va prezenta o

declarație cu privire la numărul mediu anual de personal pentru ultimul an, din care să reiasă un număr de minim 15 persoane.*

** ultimul an se raportează la termenul limită de depunere a ofertelor.*

Modalitatea de îndeplinire

Ofertantul clasat pe primul loc după aplicarea criteriului de atribuire va prezenta, anterior atribuirii contractului, la solicitarea Autorității Contractante, certificate/ documente care atestă îndeplinirea cerinței, și anume: extrase/ documente privind organizarea și funcționarea societății care să ateste numărul mediu anual de personal al ofertantului pentru ultimul an. Aceste documente vor fi prezentate și de către ofertantul asociat, în situația în care resursele acestuia au fost luate în considerare pentru îndeplinirea cerinței.

Nota 1: Dacă un grup de operatori economici depune o ofertă comună, cerința se demonstrează prin luarea în considerare a resurselor tuturor membrilor grupului. În această situație, și ofertantul asociat va completa DUAE - Partea IV "Criteriile de selecție" - Secțiunea C "Capacitatea tehnică și profesională".

Nota 2: În vederea îndeplinirii cerinței, ofertantul poate beneficia de susținerea unui/unor tert/terti. În acest sens vor fi respectate prevederile art. 182 din Legea nr. 98/2016 și ale art. 48 din HG nr. 395/2016."

Potrivit art. 179 lit. i) din Legea nr. 98/2016, „Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente:

i) o declarație cu privire la numărul mediu anual de personal al operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări și numărul personalului de conducere din ultimii 3 ani."

Asa cum rezulta din textul cerinței de calificare, precum și din cel al dispoziției legale în baza căreia a fost stabilită, și așa cum autoritatea contractantă menționează în mod expres prin punctul sau de vedere la contestație, personalul despre care se face vorbire în cerința este cel care rezulta din documentele privind organizarea și funcționarea societății.

Însă, având în vedere specificul activității profesiei de avocat, Consiliul stabilește că este necesar ca, la stabilirea îndeplinirii acestei cerințe de calificare, să fie luate în considerare și formele de colaborare specifice acestei profesii, respectiv a tuturor persoanelor care au relații de muncă sau similare.

Drept urmare, Consiliul stabilește că este întemeiată critica formulată de [] privind remedierea documentației de atribuire și modificarea acestei cerințe prin stabilirea numărului de personal în funcție de toate persoanele care au relații contractuale de colaborare/conlucrare cu societatea de avocatură care participă în calitate de ofertant la procedura, și va obliga autoritatea contractantă la remedierea fișei de date a achiziției în acest sens.

În continuare, se reține în soluționare că prin contestația depusă, [] solicită remedierea documentației de atribuire prin eliminarea sintagmei „în realizarea de documentații cadastrale aferente

procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport” din algoritmul de calcul al punctajului pentru factorii de evaluare nr. 3, 4 si 5, respectiv „3. Experienta detinuta de Expertul Autorizat Cadastru 1 (autorizat ANCPI categoria D)”, „4. Experienta detinuta de Expertul Autorizat Cadastru 2 (autorizat ANCPI categoria D)” si „5. Experienta detinuta de Expertul Autorizat Cadastru 3 (autorizat ANCPI categoria D)”, si prin eliminarea sintagmei „in realizarea de rapoarte de evaluare individuala pentru terenuri si/sau constructii necesar a fi expropriate in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, aferente infrastructurii de transport” din algoritmul de calcul al punctajului pentru factorul de evaluare „6. Experienta detinuta de Expertul Evaluator UNEAR/ANEVAR”.

In stabilirea legalitatii modului de stabilire a acestor factori de evaluare, cu algoritmul de calcul a carui modificare este ceruta de contestatoare, Consiliul stabileste ca avand relevanta urmatoarele prevederi legale:

- din Legea nr. 98/2016:

- art. 187 *“(3) Pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în conformitate cu dispozițiile alin. (2), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire:*

c) cel mai bun raport calitate-preț;

(4) În sensul alin. (3) lit. c) și d), cel mai bun raport calitate-preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale, în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului- cadru.

(5) Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele:

b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului.”

- din HG nr. 395/2016:

- art. 32 *„(1) În cazul în care criteriul utilizat este criteriul "cel mai bun raport calitate-preț" sau "cel mai bun raport calitate-cost", astfel cum este prevăzut la art. 187 alin. (3) lit. c) și d) din Lege, stabilirea ofertei câștigătoare se realizează prin aplicarea unui sistem de factori de evaluare pentru care se stabilesc ponderi relative sau un algoritm specific de calcul.*

(3) În aplicarea art. 187 alin. (3) lit. c) și d) din Lege, în cazul în care calitatea personalului ce va realiza efectiv activitățile care fac obiectul contractului ce urmează a fi atribuit are un impact semnificativ asupra nivelului de executare și a rezultatului acestuia, factorii de evaluare a ofertelor se pot referi și la organizarea, calificarea și experiența respectivului personal.

(8) Atunci când stabilește factorii de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori care:

a) *nu au o legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;*

b) *nu reflectă un avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv."*

Prin prisma reglementarilor expuse, este permis autorității contractante să utilizeze, ca factori de evaluare, în departajarea ofertelor admisibile primite, aspecte legate de *experiența personalului desemnat pentru executarea contractului*, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului și în măsura în care aceste aspecte au legătură cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit și reflectă avantajul pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

Dat fiind obiectul contractului ce va fi atribuit, este evident că experiența și calitatea experților menționați în factorii de evaluare 3, 4, 5 și 6 au un impact semnificativ asupra nivelului de prestare a serviciilor, avantajul obținut de autoritatea contractantă fiind acela al implicării în executarea contractului a unor experți cu experiență în realizarea de lucrări aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport.

Este de reținut că aspectele ce fac obiectul factorilor de evaluare au ca scop diferențierea între ofertele admisibile primite de către autoritatea contractantă, în vederea acordării punctajelor, stabilirii clasamentului ofertelor admisibile primite și desemnării ofertei castigatoare. Este evident că în acest scop, factorii de evaluare trebuie să vizeze chestiuni suplimentare, superioare condițiilor generale de admisibilitate a ofertei care se regăsesc în documentația de atribuire, astfel încât nu poate fi primită pretenția contestatorului de a fi punctată experiența profesională pură și simplă a experților menționați, fără luarea în considerare a specificului derivat din implicarea în proiecte pentru infrastructura de transport, o astfel de perspectivă nefiind de natură să reflecte vreun avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

Prin urmare, Consiliul va respinge ca nefondate criticile contestatorului privind remedierea factorilor de evaluare 3, 4, 5 și 6.

Prin contestația depusă, cere și înlăturarea
din documentația de atribuire a factorului de evaluare „7. Experiența detinută de Avocat 1” având următoarea descriere „*Experiența detinută în calitate de Avocat definitiv în cadrul Comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local*”, aceasta urmînd a fi, de asemenea, respinsă, în baza considerentelor de la punctul anterior din contestație.

În ceea ce privește contestația formulată de către
Consiliului reține că acesta formulează următoarele
solicitări:

- obligarea autorității contractante la clarificarea aspectelor referitoare la documentația de atribuire, evidențiate în cuprinsul notificării prealabile;

- obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere care se impun pentru restabilirea legalității.

Se reține în soluționare că critica fisa de date a achizitiei cu privire la care, o prima solicitare vizează raportarea îndeplinirii cerinței de calificare referitoare la experiența similară la o perioadă de 5 ani, și nu de 3 cum este formulată cerința, contestatorul invocând dispoziția de la art. 9 alin. (4) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017.

Prin prisma modificării cerinței de calificare vizând experiența similară, intervenită ca urmare a soluționării contestației înaintate de

Consiliul stabilește ca plaja de posibilitate a îndeplinirii acesteia este mult largită, prin urmare nu sunt incidente situațiile de excepție prevăzute la art. 179 lit. b) din Legea nr. 98/2016 și la art. 9 alin. (4) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017, astfel încât să fie majorată perioada de referință pentru dovedirea experienței similare.

Mai mult, contestatorul nu evocă motive concrete pentru care apreciază că se impune modificarea menționată, limitându-se la a preciza, ca în opinia sa, aceasta este necesară fiind în beneficiul procedurii ca asigurând premisele pentru participarea la procedura a unui număr mai mare de operatori economici și optimizarea criteriului de atribuire.

Date fiind cele precizate, Consiliul va respinge ca nefondată solicitarea contestatorului

Tot cu privire la cerința de calificare privind experiența similară, contestatorul solicită, pe de o parte, ca autoritatea contractantă să comunice înțelesul sintagmei „*documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere*”, sens în care autoritatea arată, în punctul său de vedere la contestație, că aceasta reprezintă „*documentația cadastrală individuală, realizată pentru fiecare dintre cele 250 de imobile în parte*”.

Pe de altă parte, contestatorul cere modificarea cerinței în sensul în care autoritatea contractantă va accepta ca mijloc de dovedire a experienței similare realizarea lucrărilor topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere în cadrul unor proiecte similare cu condiția ca acel coridor de expropriere să includă minimum 250 de imobile.

Asa cum rezultă din prevederile art. 4 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, „*Etapile procedurii de expropriere sunt:*

- a) *aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean sau local;*

b) consemnarea sumei individuale aferente reprezentând plata despăgubirii pentru imobilele care fac parte din coridorul de expropriere și afișarea listei proprietarilor imobilelor;

c) transferul dreptului de proprietate;

d) finalizarea formalităților aferente procedurii de expropriere.”

Potrivit dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 255/2010, în etapa I „Aprobarea indicatorilor tehnico-economici”, se regasesc următoarele activități:

“(1) În vederea realizării lucrărilor prevăzute la art. 1 și 2, expropriatorul prevăzut la art. 2 alin. (2) are obligația de a aproba prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a autorității administrației publice locale sau județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, după caz, potrivit legii, indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean și local, pe baza documentației tehnico-economice aferente, amplasamentul lucrărilor, conform variantei finale a studiului de fezabilitate, respectiv a variantei finale a studiului de fezabilitate, după caz, sursa de finanțare, precum și declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor care constituie coridorul de expropriere, a listei proprietarilor așa cum rezultă din evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sau ale unităților administrativ-teritoriale, sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului și va fi comunicat spre avizare și recepție Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Amplasamentul va fi materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc pe acesta. Autoritățile administrației publice locale vor include coordonatele coridorului de expropriere în planurile urbanistice generale ale localităților. Actualizarea planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism poate fi finanțată și de către expropriator.

(2) Documentația tehnico-economică aferentă lucrărilor prevăzute de prezenta lege se elaborează și se aprobă în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte acte normative aplicabile în materie de investiții publice de către autoritățile prevăzute la art. 2 sau de către autoritățile administrației publice locale, după caz, și va conține varianta finală a studiului de fezabilitate.

(3) În înțelesul prezentei legi, coridorul de expropriere este stabilit pe baza studiilor de fezabilitate în varianta finală sau a documentațiilor de urbanism ori a documentațiilor topo-cadastrale, aprobate conform legii, și este aprobat odată cu indicatorii tehnico-economici, cu documentația de

urbanism sau cu documentația topo-cadastrală, după caz, incluzând și lista imobilelor ce urmează a fi expropriate.”

Rezulta ca stabilirea coridorului de expropriere reprezinta o secventa a primei etape a procedurii de expropriere, astfel incat nu poate fi primita critica contestatorului ca autoritatea contractanta sa accepte, ca mijloc de dovedire a experientei similare, realizarea lucrarilor topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere in cadrul unor proiecte similare cu conditia ca acel coridor de expropriere sa includa minimum 250 de imobile.

Astfel, scopul stabilirii si impunerii cerintelor de calificare este, conform legii, acela de a verifica potentialul operatorilor economici de a realiza, din toate punctele de vedere, obiectul achizitiei or, limitarea, conform asteptarilor contestatorului, dovedirii experientei similare la realizarea lucrarilor topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere in cadrul unor proiecte similare, cu conditia ca acel coridor de expropriere sa includa minimum 250 de imobile, ar limita edificarea autoritatii contractante in ce priveste celelalte activitati implicate de procesul de expropriere si descrise in caietul de sarcini al prezentei proceduri.

Prin urmare, Consiliul va respinge ca nefondată critica formulată de către contestator sub acest aspect.

Consiliul nu va retine in solutionare sustinerea contestatorului ca stabilirea unui numar minim de documentatii cadastrale individuale contravine prevederilor art. 2 alin. (2) din Instructiunea ANAP nr. 2/2017, dat fiind faptul ca aceasta nu arata considerentele pentru care s-ar putea ajunge la o astfel de concluzie, cu atat mai mult cu cat, potrivit art. 179 lit. b) din Legea nr. 98/2016, dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională se poate face prin prezentarea listei principalelor livrări de produse efectuate sau a principalelor servicii prestate în cursul unei perioade care acoperă cel mult ultimii 3 ani, cu indicarea valorilor, datelor și a beneficiarilor publici sau privați.

arata, prin contestatia sa, ca cerinta autoritatii contractante ca expertii autorizati ANCPI sa detina categoria de autorizare D este excesiva si nelegala, ca cerinta ca expertii autorizati ANCPI sa detina categoria de autorizare C este nelegala, si ca nelegal este si faptul acordarii punctajului exclusiv pentru expertii categoria D.

Prin urmare, contestatorul solicita remedierea documentatiei prin includerea categoriei A experti, in locul categoriei C, excluderea categoriei C si acordarea punctajului pentru oricare dintre categoriile de experti (A, B sau D).

Se reține în soluționare că în caietul de sarcini, autoritatea contractanta a precizat: *„Pentru realizarea serviciilor de mai sus, Ofertantul va deține Clasa I de autorizare si va pune la dispoziție un număr de 10 experți autorizați ANCPI, persoane fizice sau juridice, din care minimum 3 categoria D, 4 categoria B si 3 categoria C, pentru care se vor prezenta in*

cadrul Propunerii tehnice documentele care atesta acreditările/ autorizările solicitate.”

Dispozițiile art. 4 din Regulamentul privind autorizarea sau recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparține Spațiului Economic European în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei și al cartografiei pe teritoriul României, aprobat prin Ordinul nr. 107/2010, emis de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, stabilesc următoarele:

„(1) Autorizarea persoanelor fizice se solicită și se acordă pentru una dintre categoriile A, B, C, D ori E.

(2) Persoanele fizice autorizate în categoria A pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (3) și (4);
b) proiectarea și realizarea rețelelor de sprijin pentru lucrările de specialitate;

c) proiectarea și realizarea lucrărilor de cadastru general;

d) realizarea și actualizarea hărților.

(3) Persoanele fizice autorizate în categoria B pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (4);

b) întocmirea planurilor de situație necesare studiilor și proiectelor din domeniul construcțiilor, al urbanismului, al amenajării teritoriului, delimitarea unităților-administrativ teritoriale;

c) executarea măsurărilor necesare realizării sau actualizării sistemelor informaționale specifice domeniului de activitate;

d) întocmirea documentațiilor topografice privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, potrivit legii;

e) executarea măsurărilor și a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentațiilor privind exproprierea pentru utilitate publică;

f) proiectarea și realizarea rețelelor de îndesire pentru lucrări de specialitate;

g) trasarea și materializarea pe teren a limitelor imobilelor și a construcțiilor.

h) executarea lucrărilor de înregistrare sistematică.

(4) Persoanele fizice autorizate în categoria C pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) întocmirea planurilor de amplasament și delimitare;

b) întocmirea planurilor de situație necesare studiilor de prefezabilitate sau fezabilitate de interes local;

c) întocmirea planurilor parcelare;

d) întocmirea documentațiilor de scoatere sau reintroducere din circuitul agricol a terenurilor;

e) executarea lucrărilor topografice necesare punerii în posesie a titularilor prevăzuți de legile fondului funciar.

(5) *Persoanele fizice autorizate în categoria D pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:*

a) executarea și verificarea, în cadrul procesului de control intern al calității, a lucrărilor din categoria A;

b) proiectarea, executarea și completarea rețelelor geodezice de referință;

c) proiectarea și realizarea lucrărilor de fotogrammetrie.”

După cum se poate constata din cuprinsul contestației, contestatorul nu aduce niciun argument pentru care autoritatea contractanta sa fie obligata la luarea masurilor de remediere constand in includerea categoriei A experti, in locul categoriei C si excluderea categoriei C.

Consiliul nu va retine in solutionare trimiterile contestatorului la dispozitii vizand stabilirea cerintelor de calificare, de vreme ce prevederile privind tipul expertilor si numarul acestora sunt parte a caietului de sarcini si nu cerinte de calificare.

Cat priveste sustinerea potrivit căreia este nelegala acordarea punctajului exclusiv pentru expertii categoria D, Consiliul retine considerentele evocate in analiza criticilor privind factorii de evaluare exprimate de în contestația analizată anterior, alaturi de care este de retinut si faptul ca expertii categoria D desfasoara activitatea cu cea mai mare relevanta si cu cel mai mare impact legat de calitatea serviciilor ce vor fi prestate.

Mai mult, Consiliul constata ca nu indica acele motive de fapt pentru care apreciaza necesara si oportuna stabilirea factorilor de evaluare si relativ la expertii de celelalte categorii, ceruti prin caietul de sarcini, respectiv avantajul pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea in acest mod a factorilor de evaluare.

Astfel, Consiliul va respinge ca nefondata critica contestatorului sub acest aspect.

Contestatorul solicită si obligarea autoritatii contractante la clarificarea modalitatii in care se puncteaza experienta pentru expertii ANEVAR/UNEAR, respectiv sa comunice ce se intelege prin „raport de evaluare individual pentru terenuri si/sau constructii”.

In punctul sau de vedere la contestatie, autoritatea contractanta aduce mentiunile necesare lamuririi dorite de contestatoare, urmand ca, dupa emiterea prezentei decizii si reluarea procedurii de atribuire, aceste explicatii sa faca obiectul unor clarificari la documentatia de atribuire, care, prin publicarea in SEAP sa fie aduse la cunostinta operatorilor economici interesati de participarea la procedura de achizitie publica.

În continuare, contestă factorul de evaluare nr. 7 „Experienta detinuta de Avocat 1”, cu urmatoarea descriere „*Experienta detinuta in calitate de Avocat definitiv in cadrul Comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate in baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind*

exproprierea pentru cauza de utilitate publica, necesara realizarii unor obiective de interes national, județean si local."

Fata de mentiunile contestatorului in privinta acestui factor de evaluare, Consiliul constata ca in punctul sau de vedere, autoritatea contractanta aduce mentiunile necesare in sensul celor indicate de contestatoare, din care rezulta ce se intelege prin comisie si modul in care este interpretata prezenta avocatului 1 in comisii, urmand ca lamurirea aceasta sa faca obiectul unor clarificari la documentatia de atribuire, care, prin publicarea in SEAP sa fie aduse la cunsotinta operatorilor economici interesati de participarea la procedura de achizitie publica. Consiliul constata ca astfel este indeplinita solicitarea contestatorului.

Prin contestația înaintată, solicită și remedierea caietului de sarcini, parte a documentației de atribuire elaborată în vederea derulării prezentei proceduri de achiziție publică.

Preliminar analizării temeiniciei solicitărilor contestatorului, Consiliul reține relevanța în soluționare a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, în forma în vigoare la data inițierii procedurii, potrivit cărora *„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante."*

În considerarea acestor dispoziții legale, autoritatea contractantă a prevăzut în caietul de sarcini anumite cerințe pe care viitorul contractant urmează să le îndeplinească, cerințe apreciate excesive de către autoarea contestației fiind necesar, în opinia sa, a fi remediate.

Referitor la eliminarea cerinței privind verificarea și actualizarea listelor proprietarilor și ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, regăsită la art. B.1.2) din cuprinsul caietului de sarcini, Consiliul apreciază că o astfel de solicitare este neîntemeiată, sens în care este reținută necesitatea autorității contractante care urmărește prin prezenta achiziție, obținerea unor servicii complete în vederea întocmirii documentațiilor cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție.

În soluționare sunt reținute dispozițiile art. 5 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean sau local, cu modificările și completările ulterioare, respectiv *„(1) În vederea realizării lucrărilor prevăzute la art. 1 și 2, expropriatorul prevăzut la art. 2 alin. (2) are obligația de a aproba prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a autorității administrației publice locale sau județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, după caz, potrivit legii, indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean și local, pe baza documentației tehnico-economice aferente, amplasamentul lucrărilor, conform variantei finale a studiului de prefezabilitate, respectiv a variantei finale a studiului de fezabilitate, după caz, sursa de finanțare,*

precum și declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor care constituie coridorul de expropriere, a listei proprietarilor așa cum rezultă din evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sau ale unităților administrativ-teritoriale, sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului și va fi comunicat spre avizare și recepție Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Amplasamentul va fi materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc pe acesta. Autoritățile administrației publice locale vor include coordonatele coridorului de expropriere în planurile urbanistice generale ale localităților. Actualizarea planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism poate fi finanțată și de către expropriator."

Astfel, se constată că informațiile cuprinse în lista proprietarilor se regăsesc în evidențele ANCPI sau ale UAT-urilor, însă, este de la sine înțeles că acestea sunt necesar a fi verificate de prestator și, dacă se impune, actualizate, pentru ca, la momentul prezentării acestora pentru emiterea hotărârii de Guvern prevăzută la art. 5, anterior citat, să reflecte realitatea existentă în teren.

În opinia Consiliului, acțiunile de verificare și, eventual, actualizare a informațiilor respective sunt cu atât mai necesare cu cât Studiul de fezabilitate realizat în cauză are o vechime mai mare de 10 ani, existând așadar posibilitatea ca cele regăsite în cuprinsul acestuia să nu mai fie de actualitate, iar menținerea acestor erori ar avea, așa cum susține și autoritatea contractantă, consecințe grave asupra întregului proces de expropriere.

Prin urmare, Consiliul urmează a respinge ca nefondată această solicitare formulată de către

Tot ca nefondată va fi respinsă și solicitarea privind eliminarea obligației de întocmire a documentației cadastral-juridice în 3 exemplare, regăsită la art. B3 10) din caietul de sarcini, soluție care se impune prin prisma neidentificării niciunui prejudiciu creat contractantului de numărul de exemplare necesare autorității contractante, atât timp cât contravaloarea serviciilor prestate de acesta, așadar și contravaloarea multiplicării documentației cadastral-juridice în 3 exemplare, urmează să se regăsească în propunerea sa financiară și astfel să fie remunerată.

De asemenea, Consiliul constată că nu se impune nici completarea cerinței regăsite la art. B.4.1.7) din caietul de sarcini, respectiv „Prestatorul va asista Beneficiarul la predarea amplasamentului către Antreprenor”. În opinia Consiliului, obligațiile prestatorului impuse de această cerință rezultă clar din folosirea verbului „a asista” prin care, conform definiției din DEX se înțelege „totalitatea persoanelor care asistă la ceva; prezență într-un

anumit loc". În același sens stau inclusiv explicațiile autorității contractante, din cuprinsul punctului de vedere, care conduc la concluzia că solicitarea de la art. B.4.1.7) din caietul de sarcini nu poate fi interpretată decât în sensul instituirii unei obligații de asistență acordată beneficiarului la momentul predării amplasamentului către antreprenor, servicii de asistență care, de altfel, fac obiectul contractului de achiziție publică.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondată această solicitare a

Referitor la critica privind modificarea art. B.5.7) din caietul de sarcini, respectiv introducerea unui termen rezonabil pentru acordarea serviciilor aferente etapei B5), motivat de faptul că sintagma *„până la deblocarea tuturor conturilor de deblocări”* dă naștere, în opinia sa, la o obligație *sine die*, Consiliul reține mențiunile autorității contractante din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescriere neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului.

Prin urmare, data fiind aceasta mențiune a autorității contractante, nu se poate reține că acest contract este, în fapt, unul încheiat *sine die*, fiind identificat momentul în care încetează prestarea serviciilor care fac obiectul contractului.

Pe de alta parte, Consiliul stabilește că nu este posibilă indicarea unui termen cert la care durata contractului se consideră încheiată, prin raportare tocmai la natura serviciilor care fac obiectul acestuia, respectiv imposibilitatea prevederii situațiilor care implica prestarea serviciilor care sunt achiziționate.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondate cele doua critici formulate de către

Cât privește solicitarea contestatorului de completare a etapei regăsită la art. B.6 din caietul de sarcini, Consiliul constată că introducerea unui text suplimentar la alin. (2) în sensul precizării faptului că notificarea transmisă autorităților locale este suficientă, conform Legii nr. 255/2010 pentru îndeplinirea obligației asumate de către prestator privind transferul dreptului de administrare asupra domeniului public, aflat în patrimoniul autorităților locale, nu este necesară, modul de formulare a cerinței în cauză, și anume: *„2) notificarea unităților administrativ - teritoriale cu privire la trecerea bunurilor imobile afectate de lucrările de utilitate publică, proprietate publică a acestora, în proprietatea publică a Statului și în administrarea reprezentantului expropriatorului, în condițiile art. 28 din Legea nr. 255/2010 cu modificările și completările ulterioare;”* este în concordanță cu temeiul de drept invocat în cuprinsul acesteia, obligația instituită în sarcina prestatorului fiind aceea de notificare a unităților administrativ - teritoriale.

În acest sens, Consiliul invocă dispozițiile art. 28 din Legea nr. 255/2010, respectiv *„Bunurile imobile, proprietate publică a unităților*

administrativ-teritoriale, care sunt afectate de lucrările de utilitate publică trec, în condițiile legii, în proprietatea publică a statului și în administrarea reprezentanților expropriatorilor în termen de 30 de zile de la înștiințarea unității administrativ-teritoriale. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat lucrările de construcție de drumuri de interes județean și cele aferente dezvoltării aeroporturilor de interes local, precum și lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare."

Prin urmare, notificarea/înștiințarea unităților administrativ-teritoriale reprezintă un demers suficient al prestatorului pentru îndeplinirea obligației asumate privind transferul dreptului de administrare asupra domeniului public, aflat în patrimoniul autorităților locale, nefiind necesară precizarea explicită a acestui fapt în cadrul art. B.6 din caietul de sarcini, atât timp cât acest aspect este prevăzut prin temeiul legal invocat în cuprinsul cerinței în cauză.

Referitor la solicitarea privind modificarea art. B.6.3) din caietul de sarcini, Consiliul reține că cerința regăsită în cuprinsul acestuia a fost formulată astfel: „realizarea și depunerea la O.C.P.I./A.N.C.P.I. în vederea recepționării, a documentațiilor cadastrale aferente imobilului care face obiectul transferului dreptului de proprietate/administrare”.

Analizând critica, se constată caracterul neîntemeiat al acesteia, luând în considerare obiectul contractului raportat la dispozițiile regăsite în cuprinsul Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, se observă că obiectul prezentei achiziții constă în obținerea unor servicii în vederea întocmirii documentațiilor cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție „Autostrada de centură București km 0+000 - km 100+900” - sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900.

Astfel cum reiese din strategia de contractare întocmită de autoritatea contractantă, beneficiile anticipate a fi obținute în urma derulării acestui contract sunt reprezentate de parcurgerea etapelor aferente procesului de expropriere în vederea demarării lucrărilor de utilitate publică de interes național pentru construcția Autostrăzii de centură București km 0+000 - km 100+900” - sector Centura Sud km 52+770 - km 100+900.

Un asemenea rezultat nu poate fi obținut decât printr-o expropriere/transfer integrală/integral a drepturilor de proprietate/administrare a imobilelor regăsite pe coridorul de expropriere. În aceste condiții, se constată că solicitarea contestatorului de limitare a documentațiilor cadastrale în vederea transferului doar pentru instituțiile care dețin în proprietate/administrare imobilul și care au, la data solicitării transferului, dreptul respectiv înscris în cartea funciară, în baza unei documentații avizate de OCPI competent, nu este în măsură să satisfacă necesitatea autorității contractante, anterior evocată.

Aceeași concluzie rezultă inclusiv din faptul că Legea nr. 255/2010 nu face nicio diferențiere între titularii dreptului de proprietate care face obiectul exproprierii sau transferului, drept pentru care nu se identifică în speță nicio justificare pentru care, din obiectul acestui contract, să fie eliminată activitatea prestatoarei în ceea ce privește imobilele evocate de contestatoare.

Pe de altă parte, potrivit contractului, toate serviciile aferente acestui articol al caietului de sarcini urmează să fie remunerate, indiferent de titularul dreptului de proprietate, astfel că operatorii economici interesați își vor întocmi propunerile financiare prin luarea în considerare a tuturor cheltuielilor aferente prestării serviciilor regăsite în contract.

Cât privește cerința regăsită la art. B.8.1) din caietul de sarcini, respectiv:

„Întocmirea și depunerea la dosarul cauzei a actelor procedurale necesare, cum ar fi: întâmpinări, note de ședință, concluzii scrise, obiecțiuni la rapoartele judiciare de expertiză, exercitarea căilor de atac până la soluționarea definitivă a cauzei;

- Exercitarea căilor de atac ordinare și extraordinare care se impun, potrivit legii;

- Punerea în executare a titlurilor executorii - Deciziile de expropriere, emise în conformitate cu legislația în materia exproprierii;

- Efectuarea procedurii prevăzută de lege, în vederea punerii în executare a oricărui titlu executoriu ce va decurge din aceasta procedura de expropriere, precum și recuperarea tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de respectivul litigiu (taxa de timbru, onorariu de expert, onorariu executor judecătoresc, onorariu de avocat etc).”,

Consiliul constată că nemulțumirea contestatorului vizează impunerea de către autoritatea contractantă a obligației prestatorului de punere în executare a titlurilor executorii.

În analiza criticii de mai sus, Consiliul reține și mențiunile autorității contractante din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora prestatorul este ținut să efectueze doar diligențele necesare din partea avocaților având în vedere caracterul de titlu executoriu al deciziei de expropriere, în vederea evitării executării silite.

Cu toate acestea, pentru evitarea oricăror neclarități cu privire la obligațiile prestatorului care decurg din cerința criticată, Consiliul va impune autorității contractante clarificarea înțelesului acesteia, în sensul precizării, în mod expres, că cerința „punerea în executare a titlurilor executorii - Deciziile de expropriere, emise în conformitate cu legislația în materia exproprierii” presupune doar efectuarea diligențelor din partea avocaților având în vedere caracterul de titlu executoriu al deciziei de expropriere, în vederea evitării executării silite, prestatorul având însă obligația de a acorda asistență și reprezentare juridică beneficiarului, dacă este cazul, în litigiile ce pot decurge din punerea în executare a titlurilor executorii (inclusiv evacuarea) pentru recuperarea tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de respectivul litigiu (taxa de timbru, onorariu expert, onorariu executor judecătoresc, onorariu avocat etc.).

solicită eliminarea obligației regăsite la art. B.8.2 din caietul de sarcini, respectiv obligația de a asigura prezența avocaților prestatorului la fiecare termen de judecată, în fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere.

În opinia Consiliului, argumentele acestuia nu pot fi reținute, având în vedere că propunerea de eliminare a acestei cerințe este dezavantajoasă autorității contractante, prin faptul că se urmărește ca interesele acesteia să nu fie aparate la nivelul de exigență pe care aceasta îl dorește, drept care pretenția contestatorului va fi respinsă ca nefondată, chiar în condițiile în care legea specială privind desfășurarea activității de avocatură permite conduita reclamată prin contestație.

Referitor modificarea art. B8.5 din caietul de sarcini, prin stabilirea unui termen cert și rezonabil pentru asigurarea asistenței în cazul litigiilor izvorâte din procedura de expropriere, Consiliul reține mențiunile autorității contractante din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescriere neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului.

Prin urmare, dată fiind aceasta mențiune a autorității contractante, nu se poate reține că acest contract este, în fapt, unul încheiat *sine die*, fiind identificat momentul în care încetează prestarea serviciilor care fac obiectul său.

Pe de alta parte, Consiliul stabilește că nu este posibilă indicarea unui termen cert la care durata contractului se considera încheiata, având în vedere tocmai natura serviciilor care fac obiectul acestuia, respectiv imposibilitatea prevederii situațiilor care implică prestarea serviciilor care sunt achiziționate.

Astfel, Consiliul va respinge ca nefondată această solicitare a contestatorului

Cât privește modificarea art. B11 din caietul de sarcini, respectiv „*Prestatorul va pune la dispoziția Beneficiarului orice fel de documente, informații, situații centralizatoare, precum și asigurarea participării la ședințe, în vederea realizării obiectului contractului*”, în sensul enumerării documentelor, situațiilor și informațiilor avute în vedere de autoritatea contractantă la impunerea unei astfel de cerințe, având în vedere și mențiunile acesteia din urmă regăsite în punctul de vedere, conform cărora informațiile solicitate mai sus implică doar documente/informații/situații deja deținute și sintetizate de prestator, Consiliul observă că, atât textul cerinței a cărei modificare este cerută, cât și înțelegerea autorității contractante, sunt în sensul că toate aceste documente/informații/situații pe care prestatorul este ținut să le pună la dispoziția beneficiarului sunt în legătură cu contractul, și cu necesitatea realizării obiectivului acestuia.

Totodată, Consiliul apreciază că nu ar fi posibilă indicarea exhaustivă a documentelor/informațiilor/situațiilor respective, fiind suficientă

precizarea deja existentă în cuprinsul cerinței criticate că acestea sunt în legătură cu realizarea obiectului contractului.

Drept urmare, Consiliul va respinge că nefondată această critică formulată de

Cât privește solicitarea privind modificarea cerinței de la art. C din caietul de sarcini, privind predarea în pachete de minim 200 de documentații, în sensul reducerii numărului acestora la unul rezonabil, în opinia sa, de 50 de unități, Consiliul apreciază că numărul minim impus de autoritatea contractantă este justificat de necesitatea acesteia de asigurare a unui management riguros.

Pe de altă parte, Consiliul constată că posibilitatea expusă de autoritate în punctul său de vedere în sensul că se permite prestatorului, cu acceptul beneficiarului, depunerea unui număr mai mic de documentații, nu se regăsește în caietul de sarcini, capitolul C, invocat.

În acest sens, se reține că singura prevedere din capitolul C, care dispune prezentarea unui număr mai mic de 200 de documentații, este formulată astfel *„La solicitarea expresă a Beneficiarului, numărul acestora poate fi mai mic de 200”* (pag. 14, caietul de sarcini).

Astfel, formularea acestei specificații nu permite interpretarea dată de autoritatea contractantă în punctul său de vedere, dat fiind că micșorarea numărului de documentații predate poate fi solicitată doar de beneficiar, nu și de prestator, atunci când acesta ar aprecia necesar.

Date fiind cele de mai sus, Consiliul constată că se impune modificarea cerinței regăsită în caietul de sarcini, cap. C, pag. 14 din *„La solicitarea expresă a Beneficiarului, numărul acestora poate fi mai mic de 200”*, astfel *„La solicitarea expresă a Prestatorului/Beneficiarului, și cu acordul Beneficiarului/Prestatorului, numărul acestora poate fi mai mic de 200”*.

Consiliul apreciază că nu se impune a fi efectuată următoarea modificare a cap. C din caietul de sarcini, luând în considerare, pe de o parte, necesitatea autorității contractante de realizare a serviciilor supuse achiziției, care implică, așa cum s-a reținut mai sus, întocmirea unei documentații cadastral-juridice care să reflecte realitatea din teren. Pe de altă parte, Consiliul constată netemeinicia argumentelor contestatorului și ca urmare a faptului că serviciile respective sunt remunerate, conform clauzelor contractuale, care prevăd inclusiv posibilitatea de suplimentare a valorii contractului, atunci când apar situații excepționale și imprevizibile care nu pot fi imputate prestatorului.

De asemenea, și ultima solicitare de modificare a specificațiilor regăsite la cap. C din caietul de sarcini va fi respinsă ca nefondată, având în vedere că Legea nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu face diferențiere între titularii dreptului de proprietate care face obiectul exproprierii sau transferului, astfel încât nu se identifică în speța nicio justificare pentru care, din obiectul acestui contract, să fie eliminată activitatea prestatoarei în ceea ce privește imobilele pentru care a operat transferul dreptului de administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare relevante la data la care transferul s-a produs.

Interesul și nevoia autorității contractante constă în obținerea documentațiilor necesare pentru toate categoriile de imobile afectate, indiferent că dreptul de proprietate asupra lor aparține entităților private, făcând obiectul exproprierii, ori statului, făcând obiectul transferului dreptului de administrare între entitățile acestuia.

Conform clauzelor contractuale, inclusiv aceste activități sunt remunerate, astfel că este necesar ca acestea să fie prevăzute în documentele achiziției, inclusiv în caietul de sarcini a cărui modificare este cerută.

Cât privește cererea de modificare a cerințelor referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune și a celor referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice, Consiliul reține, din modul de expunere a motivelor de contestare, faptul că autoarea acestora înțelege în mod eronat în ce constă prestația sa. Din cuprinsul documentației de atribuire, rezultă că sarcina prestatoarei constă în a prezenta dovezile că imobilele ce vor fi transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare în baza Legii nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare, sau al unor contracte de concesiune, precum și numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice cât și extrasele de carte funciară de informare, în baza unui mandat emis de către Beneficiar (activitate regăsită și la punctul B6 din caietul de sarcini).

Drept urmare, prestatorul nu urmează a controla alte entități terțe și nici să se transforme în furnizor de servicii de cadastru pentru instituțiile/autoritățile publice, așa cum înțelege și susține contestatoarea, ci doar urmează a obține de la aceste entități terțe acele informații pe care le va furniza autorității contractante și care vor fi utilizate în prestarea întregii activități care face obiectul prezentei achiziții.

Consiliul reține că prevederea expresă a autorității contractante a fost în sensul în care dovezile menționate vor fi obținute "în baza unui mandat emis de către Beneficiar".

solicită și obligarea autorității contractante la modificarea primului paragraf din art. D, în sensul că termenul de plată nu va putea depăși 30 de zile conform art. 6 din Legea nr. 72/2013.

În soluționarea acestui capăt de cerere, Consiliul observă că, în contractul inclus în documentația de atribuire, la art. 4.2 "Modalitatea de plată" din contractul, se regăsește stabilit un termen de plată a prestațiilor de 60 de zile.

Potrivit art. 7 „Termenul contractual de plată” din Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, "(1) *Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în*

documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.”

Potrivit art. 12 din aceeași lege, *„Practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare este considerată abuzivă.”*

În punctul de vedere, autoritatea contractantă a menționat că a făcut aplicarea prevederii de la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, justificându-se situația de excepție la care legiuitorul face referire în cuprinsul acestuia, prin natura serviciilor ce vor fi prestate în executarea contractului, complexitatea actelor care sunt emise și perioadele de timp implicate de realizarea integrală a procedurilor de lucru.

Față de aceste considerații ale autorității contractante, Consiliul reține că autoarea contestației nu evoca propriile considerente în a combate aplicabilitatea prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, astfel încât autoritatea să fie obligată să prevadă în contract termenul de plată de 30 de zile, regăsit în dispozițiile art. 6 din aceeași lege.

Astfel, Consiliul va respinge ca nefondată și această solicitare a

Cu referire la solicitarea de completare a primului paragraf din art. D cu posibilitatea prestatorului de a livra parțial și serviciile aferente etapei B6, Consiliul reține că, potrivit susținerilor autorității contractante din punctului de vedere, aceasta înțelege să adopte măsuri de remediere astfel, fraza:

„Beneficiarul acceptă livrări parțiale doar în prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 și B.5”

se completează și devine

„Beneficiarul acceptă livrări parțiale doar în prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B.5 și B.6”.

Față de cele anterior expuse, Consiliul ia act de remedierea propusă de autoritatea contractantă, apreciind ca fiind în măsură să răspundă solicitării contestatorului de completare a caietului de sarcini. În acest context, Consiliul va obliga autoritatea contractantă să remedieze primul paragraf din art. D, pag.15 a caietului de sarcini, conform celor precizate mai sus.

O altă modificare cerută de vizează cuantumul tranșelor de plată stabilite la cap. D, art.1, art. 2 și art. 3 din caietul de sarcini, în sensul indicat expres în contestație, motivat, în opinia societății, de cantitatea de servicii livrată în cadrul fiecărei etape, valorile pe care le propune reflectând, în înțelegerea sa, mai bine costurile prestatorului pentru livrarea serviciilor.

Față de propunerea contestatorului, de modificare a cuantumului tranșelor de plată, Consiliul constată că aceasta nu este și justificată, știut fiind că pentru modificarea unui act al procedurii de achiziție publică este necesară indicarea atât a temeiului de drept, cât și al celui de fapt, pentru

care să se conchidă asupra încălcării de lege care să conducă la modificarea actului contestat.

Este necesar a se reține și că autoritatea contractantă nu poate fi obligată, în lipsa încălcării unei dispoziții a legii, la acceptarea unor clauze contractuale/specificații în mod evident dezavantajoase pentru aceasta din urmă.

Or, în lipsa unei justificări temeinice a contestatorului care să conducă la concluzia că remedierea cerută se impune cu necesitate, Consiliul va respinge ca nefondată această solicitare.

Prin contestație se cere și modificarea art. D.3.b) din caietul de sarcini în sensul:

- eliminării cerinței referitoare la documentațiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare relevante la data la care transferul s-a produs;

- eliminarea cerinței referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune;

- eliminarea cerinței referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice.

Față de prima cerere a contestatorului, Consiliul constată, din cuprinsul Legii nr. 255/2010, ca aceasta nu face diferențiere între titularii dreptului de proprietate care face obiectul exproprierii sau transferului, astfel încât, având în vedere nevoia autorității contractante ce trebuie satisfăcută prin prezenta achiziție, nu se identifică în speță nicio justificare pentru care, din obiectul acestui contract, să fie eliminată activitatea prestatoarei în ceea ce privește imobilele pentru care a operat transferul dreptului de administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare relevante la data la care transferul s-a produs.

Interesul și nevoia autorității contractante constă în obținerea documentațiilor necesare pentru toate categoriile de imobile afectate, indiferent că dreptul de proprietate asupra lor aparține entităților private, făcând obiectul exproprierii, ori statului, făcând obiectul transferului dreptului de administrare între entitățile acestuia.

Drept urmare, și remunerarea acestei întregi activități a prestatorului trebuie să re regăsească în documentele achiziției, inclusiv în clauzele contractuale a căror modificare este cerută.

Cât privește cererea de eliminare a cerințelor referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune și a celor referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice, Consiliul reține, din modul de expunere a motivelor de contestare, faptul că autoarea acestora înțelege în mod eronat în ce constă prestația sa. Din cuprinsul documentației de atribuire, rezultă că sarcina prestatoarei constă în a prezenta dovezile că imobilele ce vor fi transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare în baza Legii nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare, sau al unor contracte de concesiune, precum și numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanțelor Publice cât și extrasele de carte funciară de informare,

în baza unui mandat emis de către Beneficiar (activitate regăsită la punctul B6 din caietul de sarcini).

Așadar, prestatorul nu urmează a controla alte entități terțe și nici să se transforme în furnizor de servicii de cadastru pentru instituțiile/autoritățile publice, așa cum înțelege și susține, ci doar urmează a obține de la aceste entități terțe acele informații pe care le va furniza autorității contractante și care vor fi utilizate în prestarea întregii activități care fac obiectul prezentei achiziții.

Consiliul reține că prevederea expresă a autorității contractante a fost în sensul în care dovezile menționate vor fi obținute "în baza unui mandat emis de către Beneficiar".

Drept urmare, văzând legalitatea activității cerute de autoritatea contractante, Consiliul stabilește că nu este necesară modificarea solicitată de contestatoare.

În ceea ce privește susținerile contestatorului vizavi de necesitatea definirii exhaustive a sintagmei „documentației întocmită necorespunzător” regăsită la art. D.6 din caietul de sarcini, respectiv *„Dacă se dovedește că în Instanță, Beneficiarul a fost obligat să plătească despăgubiri/daune-interese/cheltuieli de judecată din cauza documentațiilor întocmite necorespunzător de către Prestator, acesta este obligat să plătească toate aceste cheltuieli (despăgubiri/daune-interese/ cheltuieli de judecată), precum și penalități în valoare egală cu cea a onorariului aferent realizării acestor documentații întocmite greșit”*, Consiliul observă că o astfel de modificare nu este necesară, fiind evident că este vorba despre situații în care culpa, în întocmirea documentației respective, aparține acestuia din urmă.

Consiliul reține în soluționare, mențiunile autorității contractante, din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora sintagma se refera la realizarea unor documentații incomplete, la documentații elaborate eronat, care ulterior vor face obiectul unui litigiu în urma căruia CNAIR SA este obligată să plătească despăgubiri/penalități.

Față de solicitarea contestatorului, Consiliul constată că aceasta nu poate fi îndeplinită, de vreme ce nu pot fi stabilite, la acest moment, toate situațiile practice, concrete care se pot ivi în executarea contractului și în care să poate fi reținută culpa prestatorului în a elabora o documentație calificată drept defectuoasă.

Pe de altă parte, Consiliul reține și faptul că prestatorul va presta și următoarele servicii prevăzute la punctul B.1. – *“Servicii în vederea emiterii și publicării hotărârii Guvernului prevăzută la art. 5, alin. (1) din Legea nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare”*, din caietul de sarcini:

„2) Verificarea, actualizarea și prezentarea în vederea avizării de către Primărie/O.C.P.I./A.N.C.P.I, după caz, a listelor proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, identificați pe baza evidențelor de la O.C.P.I./A.N.C.P.I. și/sau ale unităților administrativ-teritoriale. Prestatorul va depune la sediul Beneficiarului planurile parcelare existente utilizate la identificarea proprietarilor și imobilelor afectate”.

Reieșind că obiect al contractului de prestări servicii îl reprezintă și activitatea de verificare a informațiilor pe care prestatorul le obține de la terți și pe care le folosește în realizarea corespunzătoare a prestației ce îi revine în baza contractului ce îi va fi atribuit, Consiliul stabilește că poate fi reținută culpa acestuia în elaborarea deficitară a produsului finit al muncii sale, astfel încât să îi fie angajată răspunderea în fața autorității contractante.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondată și această solicitare a contestatorului.

Având în vedere același raționament reținut mai sus, Consiliul apreciază că nu se impune a fi modificat nici textul regăsit la art. D.8 din caietul de sarcini, activitatea de refacere din orice motive a documentațiilor/documentelor pentru dobândirea prin expropriere /transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție în cauză fiind chiar parte din activitatea pe care autoritatea contractantă o urmărește prin încheierea prezentului contract și pe care o remunerează în consecință.

susține, prin contestatia sa, ca cerința autorității contractante ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare D este excesivă și nelegală, că cerința ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare C este nelegală.

Drept urmare, contestatorul solicită remedierea caietului de sarcini prin includerea categoriei A experți, în locul categoriei C, excluderea categoriei C sau cel puțin acceptarea participării la proiect a experților, din oricare dintre cele două categorii (A sau C).

Dispozițiile art. 4 din Regulamentul privind autorizarea sau recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparține Spațiului Economic European în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei și al cartografiei pe teritoriul României, aprobat prin Ordinul nr. 107/2010, emis de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, stabilesc următoarele:

„(1) Autorizarea persoanelor fizice se solicită și se acordă pentru una dintre categoriile A, B, C, D ori E.

(2) Persoanele fizice autorizate în categoria A pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (3) și (4);

b) proiectarea și realizarea rețelelor de sprijin pentru lucrările de specialitate;

c) proiectarea și realizarea lucrărilor de cadastru general;

d) realizarea și actualizarea hărților.

(3) Persoanele fizice autorizate în categoria B pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (4);

b) întocmirea planurilor de situație necesare studiilor și proiectelor din domeniul construcțiilor, al urbanismului, al amenajării teritoriului, delimitarea unităților-administrativ teritoriale;

c) executarea măsurătorilor necesare realizării sau actualizării sistemelor informaționale specifice domeniului de activitate;

d) întocmirea documentațiilor topografice privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, potrivit legii;

e) executarea măsurătorilor și a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentațiilor privind exproprierea pentru utilitate publică;

f) proiectarea și realizarea rețelelor de îndesire pentru lucrări de specialitate;

g) trasarea și materializarea pe teren a limitelor imobilelor și a construcțiilor.

h) executarea lucrărilor de înregistrare sistematică.

(4) Persoanele fizice autorizate în categoria C pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) întocmirea planurilor de amplasament și delimitare;

b) întocmirea planurilor de situație necesare studiilor de prefezabilitate sau fezabilitate de interes local;

c) întocmirea planurilor parcelare;

d) întocmirea documentațiilor de scoatere sau reintroducere din circuitul agricol a terenurilor;

e) executarea lucrărilor topografice necesare punerii în posesie a titularilor prevăzuți de legile fondului funciar.

(5) Persoanele fizice autorizate în categoria D pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) executarea și verificarea, în cadrul procesului de control intern al calității, a lucrărilor din categoria A;

b) proiectarea, executarea și completarea rețelelor geodezice de referință;

c) proiectarea și realizarea lucrărilor de fotogrammetrie."

Consiliul constată că în contestație nu este adus niciun argument pentru care autoritatea contractantă să fie obligată la luarea măsurilor de remediere constând în includerea categoriei A experți, în locul categoriei C și excluderea categoriei D.

Cat privește critica potrivit căreia este excesivă solicitarea de experți categoria D, Consiliul face trimitere la considerentele evocate în analiza criticilor privind factorii de evaluare, exprimate de

, alături de care este de reținut și faptul că experți categoria D desfășoară activitatea cu cea mai mare relevanță și cu cel mai mare impact legat de calitatea serviciilor ce vor fi prestate, astfel că solicitarea acestei categorii de experți prin caietul de sarcini este justificată.

Mai mult, Consiliul constată că societatea contestatoare nu indică acele motive de fapt pentru care apreciază necesară și oportună modificarea solicitată, ci se limitează doar la a semnală caracterul excesiv al cerinței criticate, reținându-se în acest context lipsa justificării

pretențiilor sale, știut fiind că pentru modificarea unui act al procedurii de achiziție publică este necesară indicarea atât a temeiului de drept, cât și al celui de fapt, pentru care să se conchidă asupra încălcării de lege care să conducă la modificarea actului contestat.

În concluzie, Consiliul va respinge ca nefondată și această critică.

Referitor la solicitarea din contestație vizând modificarea duratei contractului regăsită la art. F din caietul de sarcini, prin introducerea unui termen cert, bine determinat și rezonabil prin raportare la valoarea contractului, Consiliul reține mențiunile autorității contractante din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescriere neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului.

Prin urmare, dată fiind această mențiune a autorității contractante, nu se poate reține că acest contract este, în fapt, unul încheiat *sine die*, fiind identificat momentul în care încetează prestarea serviciilor care fac obiectul contractului.

Pe de altă parte, Consiliul stabilește că nu este posibilă indicarea unui termen cert la care durata contractului se consideră încheiată, dată fiind tocmai natura serviciilor care fac obiectul acestuia, respectiv imposibilitatea prevederii situațiilor care implică prestarea serviciilor care sunt achiziționate.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondată critica formulată de către

Referitor la ultima critică privind la caietul de sarcini, Consiliul constată că susținerile acesteia privind necorelarea informațiilor regăsite la cap. G din caietul de sarcini – Modalitatea de modificare a contractului, cu cele regăsite în contract, sunt întemeiate.

În acest sens, reține că potrivit cap. G din caietul de sarcini – Modalitatea de modificare a contractului, autoritatea contractantă a specificat „*Modificarea contractului se va realiza doar prin act adițional*”, în timp ce, în modelul de contract art. XI. MODIFICAREA CONTRACTULUI DE SERVICII; AMENDAMENTE; CLAUZE DE REVIZUIRE, la art. 11.1. (1) este precizat faptul că „*Modificări la contract se pot aduce prin Acte Adiționale si/sau prin Ordine Administrative si/sau Ordine de modificare, in conditiile stipulate in prezentul articol*”.

Astfel, Consiliul apreciază oportună armonizarea informațiilor regăsite în aceste două componente ale documentației de atribuire, pentru evitarea oricăror neclarități, dispunând în sarcina autorității contractante efectuarea corelărilor care se impun între caietul de sarcini și contract.

Prin contestatia inaintata, solicita
si remedierea contractului de prestari servicii, parte a documentatiei de atribuire elaborata in vederea derularii prezentei proceduri de achizitie publica.

Referitor la primele doua solicitari vizand modificarea duratei contractului prin introducerea unui termen cert si rezonabil, raportat la momentul exproprierei, la care inceteaza obligatia de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnarilor si reprezentarea in litigii, respectiv modificarea art. 3.5 raportat la momentul exproprierei la care inceteaza obligatia de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnarilor si reprezentarea in litigii, Consiliul retine mentiunile autoritatii contractante din punctul de vedere la contestatie, potrivit carora prestatorul va reprezenta beneficiarul in instanta exclusiv in litigiile care vor aparea in termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotarari de stabilire a despagubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice actiune de contestare introdusa ulterior acestui termen legal de prescriere neintrand in sarcina prestatorului si nefacand obiectul contractului.

Prin urmare, data fiind aceasta mentiune a autoritatii contractante, nu se poate retine ca acest contract este, in fapt, unul incheiat sine die, fiind identificat momentul in care inceteaza prestarea serviciilor care fac obiectul contractului.

Pe de alta parte, Consiliul stabileste ca nu este posibila indicarea unui termen cert la care durata contractului se considera incheiata, data fiind tocmai natura serviciilor care fac obiectul acestuia, respectiv imposibilitatea prevederii situatiilor care implica prestarea serviciilor care sunt achizitionate.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondate cele doua solicitari ale

O alta cerere vizeaza modificarea art. 3.6 in sensul definirii continutului ordinelor de lucru care nu modifica perioada de prestare a serviciilor.

Consiliul retine ca la art. 1.1. din contract, se regasesc definitii ale notiunilor utilizate in contract, printre care se regaseste si *ordinul de lucru* reprezentand orice instructiune, comanda sau dispozitie emise de Autoritatea Contractanta catre Prestator privind prestarea Serviciilor din cadrul contractului.

Cat priveste posibilitatea ca, urmare a ordinelor de lucru, sa fie modificata perioada de prestare a serviciilor, Consiliul retine trimiterile autoritatii contractante la faptul ca, pe de o parte, ordinele de lucru nu pot avea ca obiect decat prestarea serviciilor ce sunt incluse in obiectul contractului de achizitie publica, iar pe de alta parte, posibilitatea prelungirii perioadei de prestare a serviciilor, in situatii independente de vointa prestatorului, este reglementata la capitolul XI din contract.

Totodata, autoritatea contractanta mentioneaza in punctul sau de vedere si faptul ca, daca in timpul derularii contractului va exista necesitatea modificarii perioadei de prestare a serviciilor, survenita ca urmare a emiterii ordinelor de lucru, aceasta se va realiza prin incheierea unui act aditional, iar pentru situatia suplimentarii cantitatii de servicii este prevazuta inclusiv posibilitatea suplimentarii valorii contractului.

Drept urmare, Consiliul stabileste caracterul nefondat al solicitarii contestatorului.

O alta modificare ceruta de vizeaza cuantumul transelor de plata stabilite la cap. IV, art. 4.2., in sensul indicat expres in contestatie, motivat, in opinia societatii, de cantitatea de servicii livrata in cadrul fiecarei etape, valorile pe care le propune reflectand, in intelegerea sa, mai bine costurile prestatorului pentru livrarea serviciilor.

Fata de propunerea contestatorului de modificare a cuantumului transelor de plata, Consiliul constata ca aceasta nu este si justificata, stiut fiind ca pentru modificarea unui act al procedurii de achizitie publica este necesara indicarea atat a temeiului de drept, cat si al celui de fapt, pentru care sa se conchida asupra incalcarii de lege care sa conduca la modificarea actului contestat.

Este necesar a se retine si ca autoritatea contractanta nu poate fi obligata, in lipsa incalcarii unei dispozitii a legii, la acceptarea unor clauze contractuale în mod evident dezavantajoase pentru aceasta din urmă.

Or, in lipsa unei justificari temeinice care sa conduca la concluzia ca remedierea ceruta se impune cu necesitate, Consiliul va respinge ca nefondata această critică.

cere si obligarea autoritatii contractante la modificarea termenului de plata stabilit la cap. IV art. 4.2., in sensul ca nu va putea depasi 30 de zile, conform art. 6 din Legea nr. 72/2013.

Consiliul observa ca la art. 4.2 "Modalitatea de plata" din contractul inclus in documentatia de atribuire, se regaseste stabilit un termen de plata a prestatilor de 60 de zile.

Potrivit art. 7 „Termenul contractual de plată” din Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, *“(1) Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.”*

Potrivit art. 12 din aceeași lege, *„Practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare este considerată abuzivă.”*

In punctul de vedere la contestatie, autoritatea contractanta a mentionat ca a facut aplicarea prevederii de la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, justificandu-se situatia de exceptie la care legiuitorul face referire in cuprinsul acestuia, prin natura serviciilor ce vor fi prestate in executarea contractului, complexitatea actelor care sunt emise si perioadelor de timp implicate de realizarea integrala a procedurilor de lucru.

Fata de aceste consideratii ale autoritatii contractante, Consiliul retine ca autoarea contestatiei nu evoca propriile considerente in a considera ca nu sunt incidente prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, astfel incat autoritatea sa fie obligata sa prevada in contract termenul de plata de 30 de zile, regasit in dispozitiile art. 6 din aceeaasi lege.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondata si aceasta solicitare a

Prin contestatie se cere si modificarea art. 4.2.1. III) din contract in sensul:

- eliminarii cerintei referitoare la documentatiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare si care nu sunt inscrise in cartile funciare relevante la data la care transferul s-a produs;

- eliminarea cerintei referitoare la dovezile ca imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune;

- eliminarea cerintei referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul finantelor Publice.

Fata de prima cerere a contestatorului, Consiliul constata, din cuprinsul Legii nr. 255/2010, ca aceasta nu face diferentiere intre titularii dreptului de proprietate care face obiectul expropriarii sau transferului, astfel incat nevoia autoritatii contractante ce trebuie satisfacuta prin prezenta achizitie, nu se identifica in speta nicio justificare pentru care, din obiectul acestui contract, sa fie eliminata activitatea prestatoarei in ceea ce priveste imobilele pentru care a operat transferul dreptului de administrare si care nu sunt inscrise in cartile funciare relevante la data la care transferul s-a produs.

Interesul si nevoia autoritatii contractante consta in obtinerea documentatiile necesare pentru toate categoriile de imobile afectate, indiferent ca dreptul de proprietate asupra lor apartine entitatilor private, făcand obiectul expropriarii, ori statului, facand obiectul transferului dreptului de administrare intre entitatile acestuia.

Drept urmare, si remunerarea acestei intregi activitati a prestatorului trebuie sa re regaseasca in documentele achizitiei, inclusiv in clauzele contractuale a caror modificare este ceruta.

Cat priveste cererea de eliminare a cerintelor referitoare la dovezile ca imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune si a celor referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finantelor Publice, Consiliul retine, din modul de expunere a motivelor de contestare, faptul ca autoarea acestora intelege in mod eronat in ce consta prestatia sa. Din cuprinsul documentatiei de atribuire, rezulta ca sarcina prestatoarei consta in a prezenta dovezile ca imobilele ce vor fi transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare in baza Legii nr. 10/2001, cu modificările si completările ulterioare sau al unor contracte de concesiune, precum si numerele de inventar atribuite de Ministerul Finantelor Publice cat si extrasele de carte funciara de informare, in baza unui mandat emis de către Beneficiar (activitate regasita la punctul B6 din caietul de sarcini).

Drept urmare, prestatorul nu urmeaza a controla alte entitati terte si nici sa se transforme in furnizor de servicii de cadastru pentru institutiile/autoritatile publice, asa cum intelege si sustine, ci doar urmeaza a obtine de la aceste entitati terte acele informatii pe care le va furniza autoritatii contractante si care vor fi utilizate in prestarea intregii activitati care fac obiectul prezentei achizitii.

Consiliul retine ca prevederea expresa a autoritatii contractanta a fost in sensul in care dovezile mentionate vor fi obtinute "in baza unui mandat emis de către Beneficiar".

Drept urmare, vazand legalitatea activitatii cerute de autoritatea contractanta, Consiliul stabileste oportunitatea si legalitatea clauzei din contract referitoare la remunerarea acesteia, nefiind, astfel, necesara modificarea ceruta de contestatoare.

O alta solicitare a vizeaza
modificarea art. 4.2.1. III) in sensul in care sa fie permise predari parțiale pentru serviciile aferente etapei B6.

In punctul de vedere la contestatie, autoritatea contractanta arata ca, pentru armonizarea informatiilor din cuprinsul documentelor achizitiei, in mod similar cu modificarea propusa cu privire la primul paragraf al cap. D „Modalitatea de plata” din caietul de sarcini, opereaza urmatoarea modificare a contractului de servicii:

In cuprinsul art. 4.2.1., pct III), paragraful *„Beneficiarul accepta si receptii parțiale doar pentru prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 si B5 din Caietul de Sarcini. Pentru receptiile parțiale se va intocmi cate un proces verbal de predare-primire aferent fiecarui serviciu prestat. Beneficiarul va efectua plati parțiale aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 si B5 din Caietul de Sarcini.”*

se completeaza si devine

„Beneficiarul accepta si receptii parțiale doar pentru prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B5 si B6 din Caietul de Sarcini. Pentru receptiile parțiale se va intocmi cate un proces verbal de predare-primire aferent fiecarui serviciu prestat. Beneficiarul va efectua plati parțiale aferente etapelor B3, B4.1, B4.2, B5 si B6 din Caietul de Sarcini.”

In aceasta situatie, Consiliul retine achiesarea autoritatii contractante la pretentia contestatorului, fiind obligata sa aduca modificarea astfel efectuata la cunostinta tuturor operatorilor economici interesati de participarea la procedura de atribuire.

solicita introducerea unei clauze prin care autoritatea contractanta sa fie obligata la plata unei penalitati de intarziere in eventualitatea in care depaseste termenul de 30 de zile prevazut pentru verificarea serviciilor prestate si cu care termenul de plata poate fi extins, asa cum este prevazut la art. 4.2.1.III) din contract.

Avand in vedere dreptul si necesitatea autoritatii contractante, ca inainte de plata serviciilor, sa verifice rezultatul prestarii acestora, numai in situata in care acesta este conform urmand a face platile aferente, Consiliul stabileste ca autoritatea contractanta, direct interesata de derularea fara sincope si intarzieri a contractului, nu va fi in situatia să

depaseasca acest termen de 30 de zile. Pentru situatiile putin probabile si cu titlu de exceptie, in care vor fi depasite cele 30 de zile alocate verificarii rezultatului serviciilor, Consiliul stabileste ca nu ii pot fi aplicate autoritatii penalitati, de vreme ce eventuala depasire a termenului nu poate fi decat in interesul ambelor parti contractante, al autoritatii in edificarea asupra calitatii serviciilor ce i-au fost prestate, iar al contractantului in a i se verifica si certifica drept conforme serviciile prestate.

Drept urmare, Consiliul stabileste caracterul nefondat al acestei solicitari.

introducerea definitiei exacte a notiunii de „documentatie necorespunzatoare”, respectiv definirea clara si exhaustiva a cazurilor in care se poate cere angajarea raspunderii prestatorului, limitarea acesteia la situatiile in care culpa ii apartine in exclusivitate si deriva din prelucrarea defectuoasa a informatiilor primite de la autoritatea contractanta sau de la terti.

Consiliul retine urmatoarea clauza a contractului de servicii:

„4.2.4. Daca se dovedeste ca in Instanta, Beneficiarul a fost obligat sa plateasca despagubiri/daune- interese/penalitati/cheltuieli de judecata din cauza documentatiilor intocmite necorespunzator de catre Prestator, Prestatorul se obliga sa plateasca Beneficiarului contravaloarea acestor cheltuieli (despagubiri/daune-interese/penalitati/cheltuieli de judecata), precum si penalitati in valoare egala cu cea a Pretului unitar per imobil inmultit cu numarul de imobile pentru care documentatiile au fost intocmite necorespunzator de catre Prestator.”

Se observa, asadar, faptul ca sintagma completa utilizata de catre autoritatea contractanta este „documentatii intocmite necorespunzator de catre Prestator”, fiind evident astfel ca este vorba despre situatii in care culpa, in intocmirea documentatiei respective, apartine acestuia din urma.

Consiliul retine in solutionare, mentiunile autoritatii contractante, din punctul de vedere la contestatie, potrivit carora sintagma se refera la realizarea unor documentatii incomplete, la documentatii elaborate eronat, care ulterior vor face obiectul unui litigiu in urma caruia CNAIR SA este obligata sa plateasca despagubiri/penalitati.

Fata decritica formulată, Consiliul constata ca aceasta este neîntemeiată, de vreme ce nu pot fi stabilite, la acest moment, toate situatiile practice, concrete care se pot ivi in executarea contractantului si in care sa poate fi retinuta culpa prestatorului in a elabora o documentatie calificata drept defectuoasa.

Pe de alta parte, Consiliul retine si faptul ca prestatorul va efectua si urmatoarele servicii prevazute la punctul B.1.– *„Servicii în vederea emiterii și publicării hotărârii Guvernului prevăzută la art. 5, alin. (1) din Legea nr. 255/2010, cu modificările si completările ulterioare”*, din caietul de sarcini:

„2) Verificarea, actualizarea și prezentarea în vederea avizării de către Primărie/O.C.P.I./A.N.C.P.I, după caz, a listelor proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, identificați pe baza evidențelor de la O.C.P.I./A.N.C.P.I. și/sau

ale unităților administrativ-teritoriale. Prestatorul va depune la sediul Beneficiarului planurile parcelare existente utilizate la identificarea proprietarilor si imobilelor afectate”.

Reiesind ca obiect al contractului de prestari servicii o reprezinta si activitatea de verificare a informatiilor pe care prestatorul le obtine de la terti si pe care le foloseste in realizarea corespunzatoare a prestatiei ce ii revine in baza contractului ce ii va fi atribuit, Consiliul stabileste ca poate fi retinuta culpa acestuia in elaborarea deficitara a produsului finit al muncii sale, astfel incat sa ii fie angajata raspunderea in fata autoritatii contractante.

În concluzie, Consiliul va respinge ca nefondata si aceasta critică.

Prin contestatia in analiza, se solicita si modificarea art. 4.2.5., astfel incat refacerea documentatiilor pe cheltuaiala prestatorului sa nu intervina si pentru motive care nu tin de conduita/actiunile acestuia.

Potrivit art. 4.2.5. din contract, *”In conditiile in care este necesara din orice motive refacerea documentatiilor/documentelor ce fac obiectul prezentului contract, Prestatorul are obligatia refacerii acestora fara a solicita costuri suplimentare aferente acestei activitati.”*

Reieșind că obiect al contractului de prestări servicii îl reprezintă și activitatea de refacere a documentatiilor/documentelor emise in executarea contractului de achizitie publica, indiferent de cauza situatiei care detremina aceasta revenire si refacere a documentelor, Consiliul stabilește că nu poate fi realizata o nuanțare a acestei prestatii si remunerarea ei in consecinta. Drept urmare, Consiliul apreciază că nu se impune a fi modificat textul art. 4.2.5. din contract, activitatea de refacere din orice motive a documentațiilor/documentelor pentru dobândirea prin expropriere /transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție în cauză fiind chiar parte din activitatea pe care autoritatea contractantă o urmărește prin încheierea prezentului contract și pe care o remunerează în consecință.

solicita eliminarea art. 4.2.12.

aratand ca orice clauza care deroga de la prevederile imperative ale Legii nr. 72/2013 este nula.

Consiliul retine ca aceasta clauza are urmatorul text:

„4.2.12. Partile cunosc si garanteaza in virtutea prevederilor Legii nr. 72/2013 privind masurile pentru combaterea intarzierii in executarea obligatiilor de plata a unor sume de bani rezultand din contracte incheiate intre profesionisti si intre acestia si autoritati contractante, cu modificari si completari ulterioare si O.G. nr. 13/2011 privind dobanda legala remuneratorie si penalizatoare pentru obligatii banesti, precum si pentru reglementarea unor masuri financiar-fiscale in domeniul bancar, cu modificari si completari ulterioare, ca relatiile contractuale dintre parti se desfasoara pe principii de buna credinta si cu respectarea acestor dispozitii legale, intelegand ca nicio clauza a contractului nu este abuziva prin prisma dispozitiilor legale enuntate.”

De asemenea, Consiliul constata lipsa totala a motivarii pentru care contestatorul considera ca textul acestei clauze a contractului de servicii

deroga de la prevederile imperative ale Legii nr. 72/2013, astfel incat, in opinia sa, devine nula.

Vazand textul clauzei criticate, Consiliul nu identifica elemente care sa conduca la concluzia ca aceasta deroga de la prevederile legii precizate, astfel incat respinge ca nefondata pretentia contestatorului.

Prin contestatia in analiza, se solicita si modificarea art. 5.5.7., considerandu-se ca in forma sa actuala, sfera serviciilor care pot fi solicitate in legatura cu obiectul contractului este extinsa fara a se defini limitele acestei extinderi si, pe cale de consecinta, si cantitatile de servicii care pot fi solicitate.

Consiliul constata ca textul art. 5.5.7. este urmatorul: *"Prestatorul are obligatia de a presta orice alte cerinte necesare indeplinirii obiectului prezentului contract, inclusiv cele transmise prin instructiunile si/sau Ordinele de lucru emise de catre Autoritatea Contractanta."*

Se observa ca, atat textul clauzei a carei modificare este ceruta, cat si intelegerea contestatorului, sunt in sensul in care cerintele care cad in sarcina prestatorului sunt necesare pentru indeplinirea obiectului contractului, sens in care nu se poate retine ca este extinsa sfera acestuia, asa cum este descrisa in caietul de sarcini.

Aceasta clauza este interpretata in intregul ansamblu al achizitiei, mai precis alaturi de reglementarile documentatiei de atribuire vizand revizuirea contractului in ce priveste durata, costurile suplimentare, precum si in ce priveste posibilitatea de achizitie de servicii noi similare, necesare indeplinirii contractului, astfel incat prevederile sale devin incidente exclusiv in ceea ce priveste activitati care fac parte sau care sunt in stransa legatura cu cele precizate in mod expres in caietul de sarcini si care, din motive obiective, nu pot fi previzionate, enumerate si cuantificate la acest moment.

Date fiind cele mentionate, Consiliul stabileste caracterul nefondat la solicitarii de modificare a art. 5.5.7. din contract.

O alta clauza contractuală a carei modificare este ceruta de este cea de la 5.5.8 B) 6) in sensul eliminarii raspunderii prestatorului pentru demisia salariatului. Considerentul contestatorului in exprimarea acestei cereri consta in faptul ca prestatorul nu are dreptul legal de a interzice salariatilor demisia si nici nu poate fi tinut sa raspunda pentru exercitarea acestui drept.

Verificand, Consiliul retine ca in contractul de servicii se regaseste clauza critica, astfel:

"Art. 5.5.8. Obligatii privind personalul de specialitate

B. (6) In cazul in care Prestatorul nu isi indeplineste obligatia de la Art. 5.5.8. A (6), pentru fiecare inlocuire de persoana efectuata in cadrul personalului de specialitate al carui nume si CV-uri sunt incluse in Anexa II a Contractului de Servicii, acesta va fi obligat la plata catre Autoritatea Contractanta a unei penalitati in cuantum de 25.000 lei, pentru fiecare caz in parte, exceptie facand situatiile indicate la art. Art. 5.5.8. B alin. (2) lit. a), lit.b. Situatiile mentionate la Art. 5.5.8. B alin. (2) lit. c), lit. d) si lit. e), respectiv demisia personalului, incetarea activitatii acestuia in cadrul prezentului Contract si desfacerea disciplinara a Contractului de Munca al

acestui, nu exonereaza Prestatorul de aceasta obligatie si consecintele incalcarii ei."

In stransa legatura cu aceasta clauza, Consiliul retine si urmatoarele prevederi ale aceluiasi art. 5.5.8. „Obligatii privind personalul de specialitate”:

„A. (6) Prestatorul are obligatia de a mentine Personalul nominalizat in oferta si/sau aprobat ulterior, pe intreaga durata de prestare a serviciilor.

B. (2) Prestatorul trebuie sa propuna din proprie initiativa inlocuirea personalului, in urmatoarele situatii:

a) deces (se vor prezenta certificate de deces),

b) incapacitate fizica/psihica (dovedita prin documente medicale - certificate, adeverinte etc. - documente prezentate in original sau copie legalizata din care sa rezulte faptul ca expertul nu isi poate exercita atributiile profesionale; documentele medicale din care nu rezulta expres incapacitatea expertului de a-si exercita atributiile, nu vor constitui document justificativ si nu vor fi acceptate de Autoritatea Contractanta ca document justificativ),

c) demisia, respectiv actul unilateral de vointa al personalului prin care inceteaza Contractul individual de munca/orice raport juridic dintre personal si angajator. Prin notiunea de "demisie", asa cum este mentionata in prezentul articol, se intelege demisia salariatului/angajatului inaintata Prestatorului, in calitatea sa de Angajator, astfel cum este reglementata de Legea 53/2003- Codul Muncii, cu modificarile si completarile ulterioare;

d) incetarea activitatii expertului in cadrul prezentului Contract, dovedita cu documente justificative;

e) desfacerea disciplinara a Contractului de Munca, dovedita cu documente justificative."

Consiliul gaseste intemeiata solicitarea contestatorului, dat fiind faptul ca potrivit art. 81 din Codul muncii:

"(1) Prin demisie se înțelege actul unilateral de voință a salariatului care, printr-o notificare scrisă, comunică angajatorului încetarea contractului individual de muncă, după împlinirea unui termen de preaviz.

(2) Angajatorul este obligat să înregistreze demisia salariatului. Refuzul angajatorului de a înregistra demisia dă dreptul salariatului de a face dovada acesteia prin orice mijloace de probă.

(3) Salariatul are dreptul de a nu motiva demisia."

Rezulta din reglementarea legala a demisiei, faptul ca aceasta este un act unilateral de vointa al salariatului, asupra caruia angajatorul nu are niciun control, acesta, in cazul in care salariatul opteaza in acest sens, putand sa nici nu cunoasca motivele pentru care salariatul doreste incetarea contractului de munca.

In atare situatie, se poate sustine ca demisia se incadreaza, alaturi de decesul salariatului si incapacitatea fizica/psihica a acestuia, intre situatiile asupra carora angajatorul nu are niciun control si nicio influenta, astfel incat este necesar ca si cazul de demisie sa se regaseasca in situatiile de exceptie in care prestatorul nu va fi tinut la plata penalitatii in cuantum de 25.000 lei, regasita in clauza contractuala de la art. 5.5.8.B. (6).

In consecinta, autoritatea contractanta va fi obligata la modificarea acestei clauze, in sensul celor expuse mai sus, si la aducerea modificarii astfel efectuate la cunostinta tuturor operatorilor economici interesati de participarea la procedura.

cere prin contestatia inaintata si completarea art. 6.3 in sensul ca raspunderea prestatorului este limitata la preluarea in mod complet si corect a informatiilor furnizate de autoritatile/institutiile competente la data la care acestea au fost colectate, astfel incat eventuale modificari ulterioare nu pot atrage raspunderea acestuia.

Textul art. 6.3 din contract este urmatorul:

„Prestatorul raspunde de realitatea si concludenta documentelor/informatiilor predate. Documentele/Documentatiile vor fi insotite de centralizatoare in format text si electronic conform solicitarii Beneficiarului. Toate documentele intocmite de catre Prestator vor fi transmise si in format electronic scanat si editabil (situatii, liste, centralizatoare, etc).”

In a verifica oportunitatea modificarii cerute de contestatoare, Consiliul are in vedere prevederea de la punctul B.1.2) din caietul de sarcini ce institue, ca serviciu ce va fi prestat in vederea emiterii si publicării hotărârii Guvernului prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, cu modificările si completările ulterioare, si *„Verificarea, actualizarea și prezentarea în vederea avizării de către Primărie/O.C.P.I./A.N.C.P.I, după caz, a listelor proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, identificați pe baza evidențelor de la O.C.P.I./A.N.C.P.I. și/sau ale unităților administrativ-teritoriale. Prestatorul va depune la sediul Beneficiarului planurile parcelare existente utilizate la identificarea proprietarilor si imobilelor afectate.”*

Astfel, rezulta ca parte a obiectului contractului de achizitie publica se constituie si verificarea si actualizarea informatiilor detinute de entitati terte, astfel incat nu se poate retine limita raspunderea prestatorului doar la a prelua in mod complet si corect informatiilor furnizate de autoritatile/institutiile competente, asa cum acestea sunt existente la data colectarii lor de catre aceste autoritati/institutii competente, fiind evident ca, in sarcina prestatorului, in executarea acestui contract de achizitie publica, cade si verificarea si actualizarea acestor informatii pana la data emiterii documentelor in executarea acestui contract de achizitie publica.

Drept urmare, modificarea propusa de contestatoare este contrara chiar obiectului contractului pentru a carui atribuire a fost organizata aceasta procedura de achizitie publica, astfel incat nu poate fi primita.

Si articolul 9.3 este solicitat a fi modificat in sensul ca polita de asigurare profesionala sa poate fi transmisa in copie legalizata/certificata de avocat, deoarece cea in original este necesara avocailor in derularea activitatii profesionale.

In punctul de vedere la contestatie autoritatea contractanta arata ca va opera modificarea acestui articol din contract in sensul acceptarii politiei

de asigurare profesionala in copie legalizata, astfel incat prevederile art. 9.3. (1) se modifica si devin:

"In termen de 10 zile de la semnarea Contractului de Servicii, Prestatorul va furniza Autoritatii contractante polita de asigurare sau politele de asigurare, in copie legalizata, insotita/insotite de dovada platii integrale a acestora. In caz contrar, Autoritatea contractanta este indreptatita sa aplice penalitati in cuantum de 100 lei pentru fiecare zi de intarziere."

Vazand achiesarea autoritatii contractante la pretentia contestatorului, Consiliul constata ca aceasta este fondata, urmand ca autoritatea contractanta sa modifice documentatia de atribuire in sensul celor evocate in punctul de vedere, iar modificarea astfel efectuata sa fie adusa la cunotinta tuturor operatorilor economici interesati de participarea la aceasta procedura de achizitie publica.

cere si modificarea art. 13.9, in sensul limitarii clare a duratei de timp pentru care se asigura serviciile aferente etapelor B5 si B8 si pe cale de consecinta determinarea exacta a datei la care garantia de buna executie se va elibera.

In respingerea ca nefondata a acestei pretentii, Consiliul are in vedere considerentele expuse in examinarea primelor doua solicitari ale

referitoare la contractul de servicii cuprins in documentatia de atribuire.

Prin contestatie se cere si modificarea art. 13.13 din contract, in sensul obligarii autoritatii contractante la eliminarea prevederii referitoare la aplicarea de penalitati de intarziere, iar in cazul in care se apreciaza necesara existenta acestora, in sensul obligarii autoritatii la diminuarea acestora si calcularea lor prin raportare la valoarea garantiei de buna executie si nu prin raportare la valoarea contractului. De asemenea, contestatorul cere si obligarea autoritatii la introducerea unui termen minim in care prestatorul are dreptul de a reintregi polita, anterior exercitarii optiunii de reziliere a contractului.

Potrivit art. 13.13. din contract, *"In situatia neindeplinirii obligatiilor prevazute la Art. 13.10, Art. 13.11 si/sau Art. 13.12 in interiorul termenului mentionat anterior, Autoritatea Contractanta este indreptatita sa aplice penalitati in valoare de 0,05%/zi de intarziere din Pretul Contractului, pentru fiecare zi de intarziere dupa expirarea termenului prevazut la Art. 13.10, Art. 13.11 sau Art. 13.12 si pana la data prelungirii/completarii/reintregirii acesteia, si/sau sa rezilieze contractul in conformitate cu conditiile Art. 19.3."*

Avand in vedere ca penalitatile prevazute la art. 13.13. din contract sunt aplicabile pentru evenimente legate de garantia de buna executie, Consiliul stabileste ca, in virtutea respectarii principiului proportionalitatii, se impune ca acestea sa fie calculate raportat la valoarea acestei garantii.

Cat priveste obligarea autoritatii la introducerea unui termen minim in care prestatorul are dreptul de a reintregi polita, anterior exercitarii optiunii de reziliere a contractului, Consiliul o gaseste neintemeiata,

deoarece, potrivit art. 13.10, art. 13.11 si art. 13.12 din contract, prestatorul are deja la dispozitie un termen pentru reintregirea politei.

Drept urmare, Consiliul stabileste in sarcina autoritatii contractanta obligatia de a remedia aceasta clauza in sensul celor precizate mai sus.

pretinde si modificarea art. 16.4

din contract.

Potrivit acestui articol *„Autoritatea contractanta are dreptul de a modifica perioada de suspendare a contractului in functie de circumstante. In cazul in care perioada de suspendare a Contractului de Servicii excede 12 luni, Autoritatea contractanta are dreptul, in mod unilateral, de a rezilia Contractul, fara ca Prestatorul sa fie indreptatit a solicita orice costuri suplimentare/daune aferente suspendarii sau care deriva/rezulta ca urmare a rezilierii.”*

Fata de cererea contestatorului de a fi eliminata posibilitatea rezilierii unilaterale fara compensatii, Consiliul retine nuantarea precizata de aceasta in sensul ca o astfel de situatie ar conduce la neincasarea de catre prestator a contravalorii serviciilor prestate dar inca nefacturate. Potrivit art. 19.8 din contract, *„De indata ce va fi posibil, dupa momentul rezilierii, reprezentantul Autoritatii Contractante va certifica sumele cuvenite Prestatorului la data rezilierii.”*, astfel incat este exclusa neachitarea prestatiiilor efectuate de catre contractant.

Cat priveste solicitarea de obligare a autoritatii contractante la introducerea unei clauze care sa ii permita prestatorului, in cazul in care considera ca mentinerea contractului depaseste nivelul preconizat de cheltuieli, sa rezilieze contractul in situatia in care perioada de suspendare instituita de autoritate depaseste un interval de 12 luni, Consiliul o va respinge, data fiind premisa suspendarii contractului, respectiv prestatia deficitara a contractantului, situatie in care acestuia nu ii poate fi permisa rezilierea contractului pentru o cauza care ii este imputabila.

Prin contestatie se cere si eliminarea art. 17.16 lit. b) din contractul de servicii, respectiv prevederea potrivit careia prestatorul isi asuma riscul intarzierilor generate de actiunile institutiilor statului, care, in opinia sa, se afla in afara controlului sau, astfel incat nu poate fi tinut raspunzator pentru actiunile/inactiunilor lor.

Potrivit art. 17.16. din contractul de servicii, *“Prestatorul va lua toate masurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor urmatoarelor riscuri generale identificate si consecintele aferente:*

b) Riscul intarzierilor in prestarea serviciilor datorate prelungirii perioadei de intocmire de catre Prestator si avizare a documentatiilor de catre alte institutii ale statului. In aceasta situatie, Autoritatea Contractanta este indreptatita atat la aplicarea de sanctiuni, conform prevederilor Capitolului XVII, cat si la rezilierea contractului, dupa caz.”

In punctul sau de vedere la contestatie, autoritatea contractanta arata ca interpretarea contestatorului este eronata, deoarece nu este vorba despre asumarea riscului intarzierilor, ci despre efectuarea tuturor demersurilor in vederea evitarii/minimalizarii/controlarii efectelor riscurilor.

Avand in vedere ca riscul descris la art. 17.16 lit. b) implica si calitatea activitatii unor entitati terte, asupra careia prestatorul nu are niciun control, Consiliul stabileste ca sanctionarea acestuia pentru situatii in care, desi face dovada ca a luat toate masurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor acestui risc general, acesta totusi se produce, incalca proportionalitatea intre fapta si consecinta ei, astfel, incat autoritatea contractanta urmeaza a modifica/adauga aceasta clauza in sensul incidenteii sanctiunile mentionate la lit. b), doar pentru situatiile in care prestatorul nu face dovada ca a luat toate masurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor acestui risc.

O alta solicitare din contestatie vizeaza clauza de la art. 17.8 din contract, in sensul modificarii acesteia astfel incat aplicarea procentului penalitatilor stipulate la art. 17.8 sa se faca, conform uzantelor, in opinia contestatorului, la valoarea obligatiilor pentru care termenul de executare a fost depasit. Contestatorul arata ca raportarea actuala la valoarea contractului este excesiva, cu atat mai mult cu cat pentru 20% din valoare, prestarea de servicii este incerta, depinzand de existenta sau de data introducerii de actiuni in instanta de catre persoanele expropriate.

Potrivit art. 17.8 din contract, *"In cazul in care din culpa sa exclusiva, Prestatorul nu isi indeplineste obligatiile aferente activitatilor B.7, B.8, B.9, B.10 din Caietul de Sarcini asumate prin Contract, Beneficiarul are dreptul sa solicite penalitati de intarziere in conformitate cu legislatia in vigoare, respectiv 0,03% pe zi de intarziere din pretul contractului fara TVA minus valoarea serviciilor prestate pana la indeplinirea efectiva a obligatiilor. Valoarea totala a penalizarilor nu poate depasi pretul contractului. Plata penalitatii nu il scuteste pe Prestator de indeplinirea contractului."*

In punctul sau de vedere la contestatie, autoritatea contractanta arata ca intelegea contestatorului asupra acestei clauze este eronata si ca valoarea penalitatilor, in aplicarea prevederii de la art. 17.8, nu se va calcula raportat la valoarea totala a contractului, ci la diferenta dintre aceasta si valoarea cumulata a serviciilor B1, B2, B3, B4, B5 si B6, prestate pana la indeplinirea efectiva a obligatiilor.

Vazand ca intelegerea autoritatii contractante este chiar in sensul urmarit de contestatoare, Consiliul stabileste in sarcina primeia reformularea clauzei contractuale de la art. 17.8, astfel incat intelesul si sensul acesteia sa fie fara echivoc.

solicita modificarea art. 17.9 care impune prezenta avocatilor prestatorului la fiecare termen de judecata, in fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere, in sensul in care prezenta fizica a avocatilor in fata instantei sa nu fie considerata obligatorie, in conditiile in care apararile pot fi efectuate si in lipsa.

Potrivit art. 17.9. din contract, *"Prestatorul are obligatia de a se prezenta in Instanta la toate termenele de judecata si de a reprezenta si sustine interesele Beneficiarului in fata Instantei. In cazul in care Prestatorul nu-si indeplineste aceasta obligatie, acesta se obliga sa plateasca Beneficiarului penalitati in quantum de 200 lei pentru fiecare termen la care nu se prezinta sau nu reprezinta si/sau sustine interesele*

Beneficiarului. Plata penalitatilor nu il scuteste pe Prestator de indeplinirea acestei activitati."

Avand in vedere ca propunerea de modificare a clauzei contractuale este dezavantajoasa autoritatii contractante, prin faptul ca se urmareste ca interesele acesteia sa nu fie aparate la nivelul de exigenta pe care aceasta il doreste, Consiliul respinge ca nefondata pretentia contestatorului, chiar in conditiile in care legea speciala privind desfasurarea activitatii de avocatura permite conduita reclamata prin contestatie.

O alta clauza contractuala a carei modificare este ceruta prin contestatie este cea de la art. 17.10, ceruta a fi modificata in sensul definirii clare si exhaustive a cazurilor in care se poate cere angajarea raspunderii prestatorului si limitarea acesteia la situatiile in care culpa ii apartine in exclusivitate si deriva din prelucrarea defectuoasa a informatiilor primite de la autoritatea contractanta sau de la terti. De asemenea, contestatorul cere limitarea raspunderii la prejudiciul direct si nemijlocit cauzat in dosare privind exproprierea in care prestatorul a fost parte sau in care avocatii acestuia au reprezentat interesele autoritatii contractante.

Cat priveste prima dintre aceste solicitari ale contestatorului, Consiliul retine considerentele evocate anterior in examinarea criticilor privind art. 4.2.4 si art. 6.3, pentru care respinge ca nefondata această critică.

Referitor la cea de-a doua pretentie, respectiv cea vizand limitarea raspunderii, Consiliul retine ca potrivit art. 17.10. din contract, *"Daca se dovedeste ca in Instanta, Beneficiarul a fost obligat sa plateasca despagubiri/daune- interese/penalitati/cheltuieli de judecata din cauza documentatiilor intocmite necorespunzator de catre Prestator, Prestatorul se obliga sa plateasca Beneficiarului contravaloarea acestor cheltuieli (despagubiri/daune-interese/penalitati/cheltuieli de judecata), precum si penalitati in valoare egala cu cea a Pretului unitar per imobil inmultit cu numarul de imobile pentru care documentatiile au fost intocmite necorespunzator de catre Prestator."*

Se observa din textul clauzei contractuale faptul ca raspunderea este atrasa de situatiile in care documentatiile au fost intocmite necorespunzator de catre prestator, legatura de cauzalitate intre cele doua evenimente fiind evidenta.

In atare situatie, Consiliul constata caracterul nefondat al solicitarii contestatorului.

Referitor la solicitarea de eliminare a lit. b) din art. 17.11 din contract, Consiliul retine ca potrivit acestei clauze, *"Daca cuantumul cumulat al despagubirilor si penalitatilor contractuale depasesc mai mult de 50% din Pretul Contractului de Servicii, Autoritatea Contractanta, dupa notificarea Prestatorului, este indreptatit:*

a) sa rezilieze Contractul de Servicii in conformitate cu prevederile Art. 19.3 lit. p) din Contractul de Servicii;

si/sau

b) sa finalizeze Serviciile pe cheltuiala Prestatorului."

In punctul de vedere la contestatie, autoritatea contractanta arata ca penalitatile de la lit. a) si lit. b) nu sunt cumulative, insa Consiliul observa

ca aceasta interpretare este contrazisa de insasi articolul citat, cele doua penalitati mentionate putand fi aplicate si impreuna, concluzie reiesita din utilizarea sintagmei „si/sau”.

Vazand ca in ipoteza in care autoritatea contractanta alege aplicarea sanctiunii de la lit. b), prestatorul urmeaza atat a finaliza serviciile pe cheltuiala sa, cat si a achita cuantumul cumulat al despagubirilor si penalitatilor contractuale, care depasesc mai mult de 50% din pretul contractului, Consiliul constata ca fapta prestatorului este dublu sanctionata pecuniar, urmand ca acesta sa suporte atat valoarea serviciilor pe care urmeaza a le presta pe cheltuiala sa, cat si valoarea despagubirilor si penalitatilor contractuale.

Astfel că, în considerarea principiului de drept *ne bis in idem*, conform căruia nimeni nu poate fi judecat sau pedepsit de doua ori pentru aceeași faptă, Consiliul constată că se impune modificarea clauzei de la art. 17.11 din contract, in sensul celor precizate de Consiliu, astfel incat sa se prevada ori cumularea platii despagubirilor si penalitatilor contractuale cu rezilierea contractului, ori finalizarea serviciilor pe cheltuiala prestatorului.

cere si modificarea art. 17.12 in sensul ca penalitatile de intarziere la plata sa fie calculate la aceeasi valoare procentuala cu cea aplicata penalitatilor de intarziere stabilite in sarcina prestatorului.

Potrivit art. 17.12. din contract *„(1) In cazul in care Autoritatea Contractanta, din culpa sa, nu-si indeplineste obligatiile cu privire la plata efectuata in cadrul contractului, Prestatorul va avea dreptul de a calcula o dobanda legala penalizatoare stabilita la nivelul ratei de referinta a dobanzii de politica monetara comunicata de BNR plus 8 puncte procentuale, calculata pentru suma datorata.*

Dobanda legala penalizatoare se va percepe pentru perioada scursa intre data termenului limita de plata (exclusiv) si data la care este debitat contul Autoritatii Contractante (exclusiv).

(2) Plata datorata de catre Autoritatea contractanta se va efectua in lei, in contul bancar/de trezorerie notificat de catre Prestator Autoritatii contractante.”

Consiliul remarca faptul ca singurul considerent al contestatorului in formularea acestei pretentii rezida din aprecierea acesteia ca este necesara simetria obligatiilor partilor si existenta unui raport echitabil intre acestea, insa o astfel de apreciere subiectiva nu poate fi primita in lipsa unor considerente substantiale care sa conduca la necesitatea obligarii autoritatii contractante la plata de penalitati in aceeasi valoare procentuala cu cele aplicate prestatorului.

Avand in vedere ca interesul public este prioritar principiului libertatii contractuale, Consiliul retine ca ar fi contrara acestuia retinerea in sarcina autoritatii contractante a obligatiei de plata a unor penalitati impovaratoare, cu atat mai mult cu cat, potrivit celor evocate mai inainte, este interesul acesteia din urma derularea fluanta a contractului, astfel incat să nu se ajunga la situatii care sa contituie surse de plata a penalitatilor, de catre ambele parti contractante.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondată solicitarea contestatorului.

Cat priveste pretentia introducerii de penalitati de intarziere pentru depasirea termenului prevazut pentru verificarea, anterior platii, de catre autoritatea contractanta, a serviciilor prestate, Consiliul ca aceasta a fost examinata in verificarea criticii privind art. 4.2.1.III) si pentru considerentele evocate cu acea ocazie, va respinge ca nefondata aceasta solicitare.

Fata de solicitarea contestatorului de eliminare sau reformulare a art. 17.16, Consiliul retine considerentele evocate in examinarea criticii referitoare la art. 17.16 lit. b) si pentru acestea stabileste ca pretentia contestatorului este intemeiata.

Prin contestatie sunt criticate si clauzele contractuale de la art. 18.1, 18.2, 18.3, 18.4, 18.6 pe care contestatorul gaseste formulate in mod general si ca pot duce la interpretari divergente in executarea contractului, astfel incat cere obligarea autoritatii fie la reformularea acestora pentru a se indica expres si limitat situatiile in care despagubirile generale pot fi aplicabile, fie la eliminarea in totalitate a acestor articole.

Clauzele criticate au urmatorul continut:

„Art. 18.1. Prestatorul va despagubi, proteja si apara pe cheltuiala sa Autoritatea Contractanta, pe agentii si salariatii acestuia, pentru si impotriva tuturor actiunilor in justitie, revendicarilor, pierderilor si pagubelor rezultate din orice actiune ori omisiune a Prestatorului, personalului salariat ori contractat de acesta, inclusiv conducerea, in executarea Serviciilor, inclusiv impotriva oricarei incalcarii a prevederilor legale sau a drepturilor tertilor, privind brevetele, marcile comerciale ori alte forme de proprietate intelectuala, precum dreptul de autor.

Art. 18.2. Pe cheltuiala sa, Prestatorul va despagubi, proteja si apara Autoritatea Contractanta, agentii si salariatii acestuia, pentru si impotriva tuturor actiunilor in justitie, revendicarilor, pierderilor si pagubelor rezultate din executarea Contractului de Servicii de catre Prestator, in conditiile in care:

Prestatorul este notificat de catre Autoritatea Contractanta despre asemenea actiuni, revendicari, pierderi sau pagube, dupa ce Autoritatea Contractanta a luat cunostinta despre acestea;

Plafonul maxim al raspunderii Prestatorului va fi limitat la o suma egala cu Pretul contractului, dar acest plafon maxim nu se va aplica pentru pierderi ori pagube cauzate tertilor de catre Prestator, ori ca urmare a abaterilor savarsite de Prestator.

Art. 18.3. Pe cheltuiala sa, Prestatorul, la cererea Autoritatii Contractante, va limita intr-un termen de maximum 30 de zile de la data unei asemenea cereri, orice prestare necorespunzatoare a Serviciilor in cazul in care Prestatorul nu isi indeplineste obligatiile din Contractul de Servicii. Autoritatea Contractanta va stabili valoarea despagubirii si o va comunica Prestatorului pentru plata.

Art. 18.4. Raspunderea Prestatorului se va intinde pentru intreaga dauna ce poate fi demonstrata de Autoritatea Contractanta si va acoperi

toate pierderile ori pagubele cauzate tertilor de catre Prestator ori ca urmare a abaterilor savarsite de Prestator, cu respectarea Art. 18.2 (b).

Art. 18.6. Autoritatea Contractanta va avea dreptul la despagubiri pentru orice prejudiciu care este descoperit dupa finalizarea Contractului de Servicii."

Consiliul observa ca, in formularea pretentiei sale, contestatorulnu indica in ce mod clauzele, pe care le gaseste formulate in mod general, pot duce la interpretari divergente in executarea contractului.

Mai mult, contestatorulnu justifica nici solicitarea sa ca aceste clauze sa fie eliminate in totalitate, reformularea lor prin indicarea in mod expres si limitat a situatiilor in care despagubirile generale pot fi aplicabile, neputand fi satisfacuta, de vreme ce, la acest moment al achizitiei, nu pot fi prevazute in mod concret toate situatiile ce pot aparea in cursul derularii contractului si care sa conduca la acordarea de despagubiri.

Consiliul retine si ca interesul si intentia autoritatii contractante sunt directionate catre prestarea fluenta si la nivelul calitativ si cantitativ urmarit a serviciilor supuse achizitiei, precum si catre recuperarea integrala a contravalorii prejudiciilor ce ii sunt cauzate din culpa prestatorului.

In contextul descris, Consiliul va respinge ca nefondata cererea contestatorului.

Cat priveste solicitarea de eliminare a literei e) din art. 19.2.1), Consiliul retine considerentele evocate in examinarea primelor doua solicitari ale referitoare la contractul de servicii cuprins in documentatia de atribuire, si pentru acestea o respinge ca nefondata.

Insa, avand in vedere precizarile autoritatii contractante privind chestiunea in discutie, Consiliul stabileste ca este necesar ca art. 19.2.1), lit. e) sa fie modificata in sensul in care sa prevada in mod clar si fara dubiu ca prezentul Contract va inceta de drept la solutionarea ultimului litigiu cu privire la exproprierea imobilelor prin hotarare definitiva a instantei, in conditiile in care litigiile care vor aparea in termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotarari de stabilire a despagubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice actiune de contestare introdusa ulterior acestui termen legal de prescriere neintrand in sarcina prestatorului si nefacand obiectul contractului.

Si clauza de la art. 19.3 din contract (cazurile de reziliere a contractului) este ceruta a fi modificata prin contestatia in analiza, astfel:

a) eliminarea sintagmei „dar nelimitandu-se la acestea”;
b) eliminarea lit. a) conform careia „Prestatorul nu presteaza serviciile conform cu prevederile Contractului”;
c) modificarea lit. m) conform careia "In cazul in care, printr-un act normativ, se modifica interesul public al proiectului pentru care se presteaza serviciile care fac obiectul contractului", in sensul ca in interventia acestei ipoteze, partile sa convina asupra modalitatilor de incetare a contractului.

Consiliul va respinge aceste pretentii, astfel:

a) alaturi de cazurile expres prevazute de autoritatea contractanta in cuprinsul acestui articol, sunt incidente si cazurile de reziliere a contractului prevazute de dispozitiile legale;

b) prestarea serviciilor in conformitate cu rigorile contractului, mai precis ale achizitiei in intregul ei, asa cum reies din intrega documentatie de atribuire, reprezinta scopul incheierii contractului de achizitie publica, astfel incat exista o stransa legatura de cauzalitate intre conformitatea serviciilor prestate si existenta contractului. In aceasta situatie, a elimina prestarea corespunzatoare a serviciilor dintre cauzele care pot determina rezilierea contractului este un nonsens;

c) este de prisos a lua in considerare si alte modalitati de incetare a contractului in ipoteza prevazuta la lit. m) din art. 19.3 din contract, cata vreme fiind modificat, prin act normativ, interesul public al proiectului, ramane fara obiect insusi scopul pentru care prezentul contract de achizitie publica a fost atribuit, situatie in care singura modalitate evidenta de incetare a acestuia este rezilierea lui.

Prin contestatia in analiza se cere si completarea art. 19.8 cu un termen clar exprimat in zile pentru certificarea sumelor cuvenite prestatorului in cazul rezilierii.

Potrivit art. 19.8 din contract, *"De indata ce va fi posibil, dupa momentul rezilierii, reprezentantul Autoritatii Contractante va certifica sumele cuvenite Prestatorului la data rezilierii."*

Avand in vedere ca certificarea sumelor cuvenite prestatorului este determinata de prestatiile acestuia anterioare rezilierii contractului, Consiliul stabileste ca indicarea, sau macar previzionarea, la acest moment, a unui termen clar exprimat in zile nu este posibila, starea contractului si a prestatilor in executarea acestuia, cu influenta in determinarea exacta a unui numar de zile necesare certificarii sumelor respective, putand fi cunoscute doar la momentul producerii evenimentelor.

Insa, pentru a nu lasa loc arbitrariului si pentru a nuanta sintagma, *"de indata ce va fi posibil"*, Consiliul apreciaza ca este necesara remedierea acestei clauze in sensul indicarii unui interval de timp in care certificarea prestatorului va avea loc.

solicita si completarea art. 20.1 cu titlu exemplificativ, cu cel putin o circumstanta imprevizibila ce ar face ca indeplinirea contractului sa devina contrara interesului public.

Potrivit art. 20.1. din contract, *"Autoritatea Contractanta isi rezerva dreptul de a denunta unilateral prezentul Contract, in cel mult 15 zile de la aparitia unor circumstante care nu au putut fi prevazute la data incheierii Contractului si care conduc la modificarea clauzelor contractuale, in asa masura incat indeplinirea Contractului respectiv ar fi contrara interesului public."*

Observand ca autoarea contestatiei nu indica niciun motiv de fapt si de drept pentru care Consiliul sa oblige autoritatea contractanta la luarea unei astfel de masuri, acesta retine mentiunea din punctul de vedere la contestatie conform careia insasi ipoteza avuta in vedere in stabilirea acestei clauze face imposibila satisfacerea pretentiei contestatorului, de

vreme ce este vorba despre „*circumstante care nu au putut fi prevazute la data incheierii Contractului*”.

Vazand ca solicitarea contestatorului neaga logica acestei clauze, fara a fi indicate elementele de fapt si de drept pentru care Consiliul ar dispune in sensul urmarit de acesta o va respinge.

Prin contestatie se cere si eliminarea art. 20.2 din contract, fiind considerat de catre autoarea ei ca forma actuala a acestei clauze transforma obligatiile autoritatii contractante in obligatii pur potestative.

Potrivit art. 20.2. din contract, *"Autoritatea Contractanta are dreptul de a denunta unilateral prezentul Contract si in situatia in care alocarea resurselor financiare a fost sistata/modificata."*

Avand in vedere ca lipsa alocarii bugetare pentru acest proiect, pe parcursul derularii lui, este independenta de vointa si controlul autoritatii contractante, Consiliul retine ca aceasta nu poate fi obligata la receptia unor servicii a caror contravaloare este in imposibilitatea de a o achita. Legat de acest subiect, Consiliul retine si mentiunile autoritatii contractante din punctul sau de vedere, potrivit carora serviciile deja prestate vor fi achitate, neexistand niciun risc de prejudiciere a prestatorului prin neplata prestatilor executate, precum si ca incidenta cazului de reziliere pentru motivul indicat in aceasta clauza este putin probabila, dat fiind faptul ca finantarea acestui proiect este realizata din fonduri europene nerambursabile aferente POIM 2014-2020, astfel incat riscul absentei alocarii financiare este minor.

Drept urmare, Consiliul va respinge ca nefondată critica formulată de contestator.

O ultima critica a privind contractul de servicii continut in documentatia de atribuire se refera la art. 23.3, raportat la care se cere modificarea acestuia in sensul de a se permite suspendarea acordarii serviciilor de catre prestator in cazul in care autoritatea contractanta nu isi indeplineste obligatiile de plata scadente in termenul impus de contract.

Observand ca autoarea contestatiei nu indica niciun motiv de fapt si de drept pentru care Consiliul sa oblige autoritatea contractanta la luarea unei astfel de masuri, acesta retine mentiunea din punctul de vedere la contestatie conform careia solicitarea este redundanta, dat fiind faptul ca exista clauze contractuale care prevad aplicarea de penalitati ca remediu pentru neindeplinirea obligatiei contractuale de plata a serviciilor.

Drept urmare, Consiliul va respinge și aceasta solicitare ca nefondată.

Referitor la contestația formulată de

, Consiliul reține, în primul rând că, autoarea contestației, nemulțumită fiind de o serie de prevederi ale documentației de atribuire a transmis autorității contractante o notificare prealabilă la data de 18.12.2017. Neprimind niciun răspuns la aceasta, contestatorul a depus la Consiliu prezenta contestație, solicitând obligarea autorității contractante la remedierea documentației de atribuire.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căreia Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei.

Data fiind că valoarea estimată a contractului de servicii ce urmează a fi atribuit este între 5.382.000 lei și 8.073.000 lei, fără TVA, Consiliul are în vedere că, dispozițiile art. 6 din Legea nr. 101/2016, stabilesc următoarele:

„(1) Sub sancțiunea respingerii contestației ca inadmisibilă, care poate fi invocată și din oficiu, înainte de a se adresa Consiliului sau instanței de judecată competente, persoana care se consideră vătămată are obligația să notifice autoritatea contractantă cu privire la solicitarea de remediere, în tot sau în parte, a pretensei încălcări a legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, în termen de:

a) 10 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii; (...)

(3) În cazul în care notificarea prealabilă privește conținutul documentației de atribuire, publicată în sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire.

(4) În termen de 3 zile, calculat începând cu ziua următoare primirii notificării prealabile, autoritatea contractantă transmite un răspuns prin care comunică dacă urmează sau nu să adopte măsuri de remediere a pretensei încălcări.”

Totodată, potrivit art. 8 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 101/2016:

„- (1) Persoana care se consideră vătămată de răspunsul primit la notificarea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 6 alin. (4), precum și oricare persoană care se consideră vătămată de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: (...)

a) 10 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică, achiziție sectorială sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, după caz.

(2) *Termenul de contestare prevăzut la alin. (1) se calculează după cum urmează:*

(...) b) începând cu ziua următoare împlinirii termenului prevăzut la art. 6 alin. (4), când autoritatea contractantă nu a transmis un răspuns; (...).

De asemenea, sunt reținute în cauză și prevederile art. 16 alin. (1) din același act normativ „(1) *Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare.*”

În acest context, Consiliul are în vedere că, referitor la prevederile documentației de atribuire publicată în SEAP la data de 08.12.2017, a transmis autorității contractante o notificare prealabilă, în termen legal, la data de 18.12.2017, aceasta fiind primită de autoritatea contractantă la data de 20.12.2017. Termenul prevăzut la art. 6 alin. (4) din lege, în care autoritatea contractanta avea posibilitatea să răspundă acestei notificări prealabile s-a împlinit la data de 23.12.2017 (sambata), iar aplicând dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, data până la care autoritatea putea răspunde notificării a fost 27.12.2017.

Până la aceasta data, autoritatea contractantă, astfel cum ea însăși susține, nu a formulat niciun răspuns la notificarea prealabilă.

Drept urmare, începând cu data de 28.12.2017 a început să curgă termenul legal de 10 zile în care avea posibilitatea de a depune o contestație, atât la Consiliu, cât și la autoritatea contractantă, termen care s-a împlinit la data de 08.01.2018.

Din analiza documentelor existente la dosar, Consiliul reține că, atașat contestației FN, înregistrată la Consiliu cu nr. /10.01.2018, contestatorul a depus Nota de transport având AWB 4005800006685, data înscrisă pe acesta fiind 05.01.2018, ora 17:06:00. Totodată, din informațiile disponibile pe site-ul – societatea care a prestat serviciile de curierat, Consiliul reține că corespondența cu AWB 4005800006606, reprezentând transmiterea contestației la CNSC, „a fost preluată de către în data de 09.01.2018, ora 14:24”.

În acest context de fapt, în soluționare sunt reținute dispozițiile art. 183 alin. (1) din codul de procedură civilă, care completează prevederile Legii nr. 101/2016, astfel cum rezultă din cele regăsite la art. 68 din acest din urmă act normativ, potrivit cărora „**Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen.**”

Față de cele de mai sus, se constată că depunerea efectivă a contestației la serviciul de curierat rapid, în cazul de față, a fost realizată în data de 09.01.2018, iar nu la data de 05.01.2018. De altfel, însăși contestatorul susține, în răspunsul său înregistrat la CNSC sub nr. 5501/09.02.2018, că data de 05.01.2018 este data la care a solicitat firma de curierat pentru realizarea unei expediții. Or, data la care

a fost transmisă comanda de ridicare a coletului nu poate fi asimilată datei primirii/recepționării acestuia de către

Definiția noțiunii „depus”, dată de Dicționarul Explicativ al Limbii Române, este „care a fost pus, lăsat undeva sau cuiva”, similară definiției dată noțiunii „preluat” și anume „primit, recepționat”. Astfel, Consiliul constată că, în cauză, nu făcut dovada depunerii contestației sale la firma de curierat rapid, înăuntrul termenului prevăzut de lege, sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă.

Cât privește solicitarea de calificare a contestației sale drept cerere de intervenție în interesul contestatorului în dosarul în care a fost înregistrată prima contestație în cauză, respectiv dosarul nr. 4778/2017, Consiliul reține că, potrivit Codului de procedură civilă, ale cărui prevederi completează dispozițiile Legii nr. 101/2016, potrivit art. 68 din acest act normativ, oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare, în cazul de față fiind în prezența unei cereri de intervenții accesorie, deoarece prin ea se urmărește sprijinirea apărării numai a uneia dintre părți.

La art. 64 din cod se menționează că instanța trebuie să se pronunțe asupra admisibilității în principiu a intervenției.

În verificarea acestui aspect, Consiliul constată că aspectele reclamate de către pretinsa intervenientă nu coincid cu cele criticate de contestatorul în interesul căruia susține că intervine, astfel încât, nefiind îndeplinite condițiile de formă ale unei veritabile cereri de intervenție accesorie în interesul , Consiliul nu va încuviința, în principiu, această cerere.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite în parte contestațiile depuse de și de

în contradictoriu cu COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA.

Consiliul va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile de la primirea prezentei decizii, să modifice documentația de atribuire în concordanță cu prevederile legale aplicabile, cu propriile achiesari și cele evocate în motivare, să aducă modificările efectuate la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire și să stabilească o nouă dată de depunere a ofertelor la un interval de minimum 15 zile de la publicarea în SEAP a modificărilor dispuse.

În baza art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca inadmisibil capătul de cerere din contestația depusă de vizând anularea documentației de atribuire.

Consiliul va respinge cererea privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei contestații, deoarece acestea nu au fost probate în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (9) teza II din Legea nr. 101/2016.

În baza art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de în contradictoriu cu COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA.

În temeiul art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, pentru considerentele anterior expuse, Consiliul va respinge ca tardivă contestația depusă de în contradictoriu cu COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, admite în parte contestațiile depuse de și de , în contradictoriu cu COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA.

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile de la primirea prezentei decizii, să modifice documentația de atribuire în concordanță cu cele evocate în motivare, să aducă modificările efectuate la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire și să stabilească o nouă dată de depunere a ofertelor la un interval de minimum 15 zile de la publicarea în SEAP a modificărilor dispuse.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, respinge ca inadmisibil capătul de cerere din contestația depusă de vizând anularea documentației de atribuire.

Respinge cererea privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei contestații, deoarece acestea nu au fost probate în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (9) teza II din Legea nr. 101/2016.

În temeiul art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, respinge ca tardivă contestația depusă de

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere, în temeiul art. 29 alin. (1) din același act normativ, în termen de 10 zile de la comunicare.

PRESEDINTE

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactată în 6 exemplare, conține 105 (unasutăcinci) pagini.